

प्रवेश सं० २११-८२

विषयः पुराणोत्तरासम्

क्रम सं० —————

नाम काशीखण्डम् (स्कन्दपुराणस्थम्)
(उत्तराखण्डम्)

ग्रन्थकार —————

पत्र सं० २-२३, २५-३६, ४०-४७, ४७-९६

श्लोक सं० —————

अक्षर सं० (पंक्तौ) — २१ — पंक्ति सं० (पृष्ठे) — १३ —

आकारः १०.२ x ४.५

लिपिः देना

आधारः काग.

वि० विवरणम् अपू. —

14484

नं० ६७८४

पी० एम० यू० पा० — ७७ एम० सी० ई० — १६५१ — ५० ०००

पितामहर्त्रियेभन्निष्यन्तिमानेपातंक व्याधिभिर्नाभिभूयतेनोपसर्गोश्चकैश्चानाशोकगिना + वाः। वाराणास्यामहादेवोत्रेषाकुतोभयं। ये
 वीषिष्यन्ति सततमरुणादित्यसंज्ञकं मिमित्रतेषां नोदः खं न हारिद्वानं + १ न दृश्यते ह्यरुणादित्यसेवनात् अथ स्पंदनमारोप्यनीतवानरुणारविः। अथा
 पिसरये सौरेः प्रातरेव समुद्यतिपः कुप्यत्प्रातरुत्थयिनमस्कारं दिने दिने। आरुणाय ससूर्याय तस्याऽऽखभयंकुतः अरुणादित्यमहात्स्ययः प्रोष्य
 तिनरोत्रमः। नतस्पडङ्कतं किंचिद्विष्यतिकरविन १६ स्कंद उवाच ब्रह्मादित्यस्य माही तमं शृणुते केशयाम्यहं यस्य श्रवणामात्रेण नरो नोडकृत
 भजेत् पुरात्र ब्रह्महारीति वाराणास्यामहातपाः मिहातपः समध्यर्थं समाराधितवान् न वि मूर्तिसंस्थाप्य शुभं भास्वतः शुभलक्षणां दक्षिणां देहिषो
 नविशालात्पादुभक्तिसमन्वितः तुष्टजस्मै वरं प्रादाद्ब्रह्मो ब्रह्मात पस्विने। अलं विलं व्यायाचस्य कस्तुरेयो वरो मया ३० सोऽथ प्रसन्नाक्रमोरुहणीत
 वरं मुनिः। यदि प्रसन्तो भगवान् पुवत्वं देहि मे पुनः ३१ तपः करणासामर्प्य सुविस्मयमेयतः पुनस्तारुण्यमाप्नोहं चरिष्याम्युन्नमंतपः तप एव यो ध
 र्मस्तप एव परं वरं। तप एव परः कामो निर्वाणो तप एव हि अतनतपसः क्वापिलभ्यासे श्रमसंपदः। पदं क्वादिभिः प्राधिकेवलं तपसो वलात् ततस्तपश्चरि
 ष्यामिलो कद्वयमहत्वं दे। प्राप्य त्वद्वरदानेन यो वनं सर्वसमंतं धिग्जगत्प्रणिनामत्रयमासर्वं विरज्यति। जगत्तुरेदियग्रामे स्त्रियोपिनमतः स्वरात् वरं मरा
 मिवास्तु माजरास्त्विति शोच्याकृतं हिराडः खं च मराजद्राडः खं च रोहाणो काहतिदीर्घतपसे चरमायुर्जितेन्द्रियाः। धनं दानाय पुत्राय कलत्रं सुक
 योधिषं ब्रह्मस्यार्धकं ब्रह्मस्तु ह्येरादपलुत्य वेददौ च चारुताहज्जराण्यपुण्यसाधनं सर्वसंब्रह्महारीतो वाराणास्यामहा मुनिः। संप्रोष्य यो विनं ब्रह्मन्तप
 उग्रचचारह ४० ब्रह्मेनारधितो यस्माद्धनीतेन तपस्विना। आदित्यो वार्द्धकहरो ब्रह्मैव दिव्या नमस्कृत्य वाराणास्यामहा नरः। लभेद्भाषितो सिद्धिं न क्वचिदुमेति
 भेत् ४३ स्कंद उवाच अतः परं शृणु मुने केशवादिनामुन्नमंतपसाध्यामथातु केशवप्राप्य सविताज्ञाना मापवान् व्योम्नि सचरमारो न सप्रश्विनादि राम०

कृतस्वये अत्युपयोगामासंतुमास्तुतेषांरिदतामास्तुक्तश्चनसंतापस्तदुक्तानां संहस्रगो एवं श्रीसर्पउवाच तथ्यस्तिमिमाहाप्रतम्याव
 न्यवसुत्रमात्वमेव विनाशकृतिरंकाश्यामेहामेति ॥ अस्याः सान्निध्यमात्राहृत्यचामिकरचनप्रशितानवनाम्नाचप्रतिमेषामुविद्यति ॥ ६
 विमलादित्यस्यप्राभक्तानां वदतासदा सर्वव्यापिनिहृजावसर्वमापत्यंते ॥ ७ इतिस्त्वावरात्रयस्तत्रेवांतरधीयता विमलातिमलतः
 सापिस्तुभवनेयमोक्षमविमलादित्यावाराणस्यामुभयदः तस्यरशनेमात्रेण कुक्षरामः प्रशाम्योति ॥ ८ विमलादित्यकथावैष्णवाज्ञान
 रः ॥ प्राप्नोतिनिर्मला शुद्धित्वज्जपतवमनोमतेः १० स्फुरउवाच गंगादित्यासितजान्याविश्रुतादृष्टिगोचरेतस्यदरीनमानेत्रागनः सुद्धिमे
 यादित् ॥ यदगमासमापानाभगीरथपुरस्कृतातेरागोवपुर्दृष्टत्वरवित्तजैवसंख्यः ॥ अथाप्यहनिशंयुगमाससुखीकृत्यभास्करः ॥ १० ॥ स्फुरउवाच ॥ अय
 प्रसन्नात्मगोभक्तवर्षप्रदः गंगादिस्तुमारथवाराणस्यानेत्रमः ॥ न जावदुर्गतिकापिलभनेनचरागभाक् ॥ १० ॥ स्फुरउवाच ॥ अय
 द्वागुमहाभागपमादित्यासंभवं ॥ यच्छ्रुत्वापिनाज्ञातयमलोकेनपुष्पति ॥ यमेशान्वश्रिममागेवरीशान्पुर्वेतिमुने ॥ यमतीर्थेयमः पूर्वतदवा
 त्वेवमालेतयः ॥ यमिप्रचेयमदित्यप्रयष्टादुर्कमिदं ॥ यमानस्थापितोयमसारदित्यस्तत्रकुभञ्जः ॥ अतः सारयमादित्याममीहुरतिशतना ॥ यमे
 शोचयमादित्यमेनस्थापितेनमनः ॥ यमतीर्थेकृतस्कातोयमलोकेनयश्रुति ॥ यमतीर्थेवनेरुषाभराण्यममासतपराति ॥ दानचक्रुत्वापि
 नेत्रराभिभवेत् ॥ अभित्यपतिस्ततपितरानरकाकसः ॥ यमभराण्यममासतपराति ॥ दानचक्रुत्वापिनेत्रमामासः ॥ अ
 दिपस्तपराकुप्यास्तितलेनविशुक्तम् ॥ किंमयमनेः ॥ सुसकिंमद्वर्षेतिरितो ॥ यदिकाश्यामतेर्यमोहितुमश्रद्धादतः ॥ ११ ॥ अद्वि
 द्वात्वामतीर्षद्विभवाकश्यामदित्यमस्तु ॥ यमिदं ग्राहमेनरागभवेत् ॥ ११ ॥ स्फुरउवाच ॥ इतिनेतिद्वारश्रुदित्याः कथिताः ॥

च ६

पनाशनाः ॥ यत्संभवंसमाकर्णनेनोनिर्गमिवेत् ॥ अनापिसेतिघटजराविमैकैरनेकशः ॥ काश्यामस्मृपिताः सूर्यापुत्रकाकैर्यः किलः ॥ अन्वा
 ध्यायनिमाचुरापाच्छादित्यस्तुक्तका ॥ अत्रावित्तापिनोमज्युगोतिपतिकुत्रचित् ॥ १० ॥ इतिश्रीस्फुरपुराणोकाश्रवनेअसुरादिकेशववि
 मलपनायामादित्यद्विनिर्गमैकपनाशत्रेमाध्यायः स्फुरउवाच ॥ गभस्तिमालिनिरातेकाशीत्रिलोक्यमाहूना ॥ पुनः श्रुतामवायस्त्रिभूरस्तुन
 हेः ॥ १ ॥ आद्याद्योतियोगिनोनाद्याप्यामतिः मरुः ॥ प्रवृत्तरापमेकाश्याश्रितमत्यतुलेभा ॥ किमत्रित्रैककाशीमरीदामुपमानमीति ॥ अलवचलय
 तिगरानकिनेरहेः ॥ अधस्त्रिषट्केकाशेत्रिजगज्जित्वरदृशा ॥ अहोकाश्यामन्वावाचमावेदाहुनात्रो ॥ काशीप्रवृत्तिमन्वेष्टकवापरापामितः
 ज्ञातकैर्यनिपुराणायः ॥ सचतुरांननः ॥ इत्याहमविधातरवकुर्मानपुः ॥ सारात्रोपपश्यश्रीवटः ॥ आवाचैतुणनेन योगिन्यः प्रधिताः ॥ एवंविधात्र
 साहसराः ॥ निधायितानेकैतिकाशीः ॥ कर्मव्यसमवः ॥ सासुसुक्तकर्मकाशीलोकेशमममनसः ॥ अहस्तुज्जनस्यबबदलाः ॥ सर्वकाचन मरुत्वारो
 मेनमश्रुसुरैकैरः ॥ अनसुतुक्तपानीयमक्रमुवाचयपुनः ॥ एतावाध्वेतश्रामासुतापाहलाहूरोतुः ॥ काशीवैवहृजुन्मात्रयथांमाप्रितव
 तने ॥ शीतोषिमः ॥ विरहोपिवर्षयाप्रसृष्टः ॥ करैः ॥ काशीयेष्टवज्रमार्गनाहामपितुप्रभुः ॥ ११ ॥ विधेविष्टीमकार्षसायैक्यमहामतोयवैवहृक
 शमितस्तुताप्यतस्वचममदिने ॥ १२ ॥ अद्वैतत्वमवतद्वैवहृकः ॥ विधसर्वविधपानित्वमेवविदधोभिपत् ॥ इतिचित्रवैवहृक्यालव्यमाप्रमतासितः ॥ अदिष्टोद्य
 न्समायया ॥ दिवसासिस्वधमेकनतद्वै ॥ धृतसुखी ॥ विधसर्वविधपानित्वमेवविदधोभिपत् ॥ इतिचित्रवैवहृक्यालव्यमाप्रमतासितः ॥ अदिष्टोद्य
 यान्तुमुष्मदक्रोमवतलोआरायान्निविधमैक्ययोवापारासीमुदः ॥ सितुदसरासोप्राप्यावारासीपुरी ॥ कृतकृत्यमिवामात्रमनस्यतदहात्मभूद
 सयानकलमेपुज्यतकाशीमामाकाशीप्रोप्रायतः ॥ पोक्ताअतरामाः परदे ॥ दशश्रुतमर्हस्यमहेशप्राप्यासाव्यः ॥ स्पष्टद्वैष्टमधप्राप्यपाननकापि

का-३

सोपनः स्वयंकापि विपश्चिता भाजनीपश्चितेवा प्रोत्पन्नस्यास्वयंविशेषात् स्वकोपमानत्रविशेषेरेरीरते उत्पद्यमंसमर्थे शोनिभित्तेरेवजित्वा एतत्
 पधर्माचक्रगोपान्यमहपपानः सोमनरीनदिवशाः कर्मविषयकुङ्कराः तेषांविनिवर्तनतकाशुपानांवाभ्यन्तरायाथातपिस्वनाभ्यासिगानिप्रभृतैरुक्तिकाम्यया
 प्रतिपद्यः कृतिः काशपविश्रुतिर्वाजाजन्मनि सोमनेरीभ्यांइहवातांनहवनेपरांसोमलोकेपुनरन्तरागमपाडुकिमान्नरः तदन्तरंविनोक्ताश्रान्तिषु
 म्रान्तः आन्तरसेनासंप्राप्यतन्मन्त्रमुपेक्षाणात् कोष्टेष्वरिमहान्तिगंगायाः पश्चिमोत्तरोपगाम्यकालपशोचनोबध्नातकस्वचन विगतेश्वरामभ्य
 व्यकलेशाकिचिदन्तरं लभेतापुगलज्ञानेनतन्मन्त्रमपतोज्ञते कुङ्कुटेश्वरलिंगस्यप्रभोक्तिवितन्वताकुङ्कुटशङ्कतेतत्रनतेरार्गमभवत्पुनः ५८ स्क
 दउवाच सोमनरीश्वरभूतिधुमेतपुत्रगोष्ठीप्राञ्चरंरुकाचननप्राप्योत्तरेपुष्करपापुत्रवीत कापेमत्माकर्मदेष्टुस्मिन्मन्त्रेवपुनःचननपाथिनोप्येति
 तत्रतिष्ठतुभक्तिकाः ६० प्रथमेषुविषयमायावीममहत्त्वपि अहमेवप्रविशे सिद्धारयास्यानसंशयः क्रमोप्राप्यविषयाभिमपिस्तिमलप्रीत्यर ६१ तत्र
 संबुध्यातेतुतीयास्यापुनः संप्रधानीतिहरेवेदेवदन्मन्त्रलेनाः प्रविष्टप्रमथानांउक्तोगावाचदृष्ट्युक्तोदरोमपूरोमयूरस्योवागोकोरास्व
 वेद मायाबन्धमाश्रित्यकोशीप्रवेष्टुप्रगाताः इहोपायानशतैरुक्तविदोदामस्यसंश्रमे यथेकापिपद्मप्रोचनतहतेवबोद्धतेः अथप्राधशतैश्चशक्ति
 नवधर्पिकमोरा संप्रधानीतिचक्रलिंगागधनसुतममकस्मिन्प्राभवेतिगविधिनत्रसमर्चिते त्रिमय्योपाधधानाशतमो जंचयुक्तानांनवधर्पिक
 याशुभुक्तारनन्तमिषतेः यथातुष्टातुष्टादिगविधिनभवेत्तुतिः लिंगाचूचनविधानं सोलिंगाचूचनतः सदा अथसर्वसंविज्ञेयः सत्तादृशोपमम
 तत्फलमवाप्यते यत्फलभूतेमन्त्रोक्तित्यलिंगपुष्टजानात् (न्यापयितुंविधानं) लिंगभूतपनोक्तं त्रिःषोडशविधपापतस्मैह्युपप्राशयतां तिमस्त
 पनवाग्निमिः कुप्यान्मद्भिषयचने गमास्तनफलतस्याप्येतवविषयभनः लिंगसमर्चितेइहवायः कुपोत्प्राप्तिसकृतं सदेहजातेनतपुनइहध्वनि

१५

लिंगयः स्थाययुक्तासंप्रज्ञाकृतदिघात सुख्यतेनात्रमेहेविशुद्धः स्वर्गभगवदेताविचर्येतिगोः काशपासमिद्रोहोपशान्तये प्रतिष्ठितास्तिनामह
 पातकाभिघ्निपा कुङ्कुटेश्वरलिंगेइहवालोलाकेसुनिधौ सर्वपापविनिर्मुक्तः शिवलोकेमहपातकुङ्कुटेश्वरादिगानांतीत्यामसिधोक्षि समरेच्छसमर्चक
 नाभेप्रतिपद्यतेमुरोराप्रान्तीयाचलिंगेवगोश्वरेमहत् तस्यश्रीनामत्राशवेः योपिप्रसूयतांमाकोराशमहान्तिमार्तगैहस्यपक्षिमे दारिसमर्थवकाशो
 नविघ्नैरभिश्रयतीताककोश्रमभक्तस्यपुत्रसमापसेति ज्ञानभ्रशानन्तापतकचिरधर्मः ६२ ॥ स्मरउवच विरयभूगरीरेषुचतष्टोपिगोश्वरः स
 हिमानमहन्ततकशपाः पर्यवशीमते वेद्यमव्यामायपविश्राम्येतत्रत्रयमापवले अर्चयन्निमपासैकाशोविश्वकामोदनी अथप्रायसोरास्यासुत्र
 होत्रगृहवह अयमीकृत्यनिघनेसर्वेकाशिकोपमीयते निर्वीणागमारापत्रार्कवर्षकेमेववा त्रोटारीवाश्रम्यकंवाद्यापिप्राप्तयभयशाप्यताने
 यत्रविभित्यमत्रभूषणो कोपीनमत्रकोशमेकाशिकोपमीयते निर्वीणागमारापत्रार्कवर्षकेमेववा त्रोटारीवाश्रम्यकंवाद्यापिप्राप्तयभयशाप्यताने
 यत्रजन्तेयत्रजन्तेनानिवापामरमृच्छतां केदोशो नपिनुसमाश्रयिप्रकाशदयः इतराः पत्रकाशमत्तोज्ञतुद्रोत्यनरायरादिभिः प्रवदं सुतलभि
 नेमस्येतातियलतः यत्रकाशपाश्र्वत्तिपिजठेनीधुविरोज्जते अतल्लकाशसिंसेरीकरोमहमपिस्वये यात्तकाशान्तिकाशानिदिशिज्ञेपतिपुण
 वाच अणिसर्वविश्रयः संपदिवत्रतीमिहानयिनकाशहृदिध्यातामेनकाशोहसेविता तेचहृदिसंभयातः स्नेनाहसेवितः सदा काशायः संबतजंजने
 विक्त्येनेचितमा तमहृदरेपित्येयवामाभिपयलतः स्वमवल मशक्तेपिदासपत्नीश्रवाक्षिने अथेकामपिपुलनेसवत्तः फलमाश्रुवोकाशपयति
 तिमधीसारापदन्तावीनिप्रप्राः जवन्तुकास्तनेदोमाबधः रज्ज्वास्तपवत्रिः दग्धविमष्यवदशः स्फुरावरीयासीएतान् ६५ गाराचनया नमोक्ति
 यप्रदिगोत्पतिरवकांतात्कलसमागच्छातिस्त्वमानस दिवोहसेविहवासीयामभधिवरापरीतिलमरीस्त्रलकागरीमिचउग्रममप सुकेश

मंत्रागोमयः पट्टे परीकालं विनोदयति सञ्जतः पुराचराष्टिपः एकदा वसं प्राप्य दिवोरा सत्यभुञ्जः राज्ञी लीलावती नाम रासेतं विन्यवे स्यात्
 राजन हृदयरो हृदो ब्राह्मणः स्वाविदत्तः एकोक्ति सतु रूपा मूर्त्ति वदन्निधिः परः राज्ञी भाद्रा कृता वृत्ता सवधि विवत्सरागो अग्निना पचते वि
 श्रान्तो जन्तु वागवत् राजा पिह रासा मातंत विलोक्य महोत्सराः यत्रो ह्यतिगुणास्तत्र जहमैति वदन् तदपि परे हि वैने पतिना कृता मृत्युश्चन सत्कृतिः च
 खनिगमजाभिः सतमशीभोरनरयत कृतप्रणामी राजा ससारं रजसा मनोभेजे यकुशले पट्टेः साराशेतेन भूपतिः परस्परकुशलेनो कुशलो वरु
 धागमी प्रसीतगुभा सतच्छेदि जेवयैता शोभतो काया वसने राजा यथा विसृज्ये हि ज्ञः लब्धमान महापूजः सत्त्वमाश्रममादिशत् गते यत्वा श्रव
 ने प्रेय्योरा सोमपश्चरात्नीला वक्राः पुरा विप्रवागीया मासभूषणः महारविमहो यत्सेलीलावतियुगाप्रिये यथाशो सित्या विप्रसतो पिश्या वन्तः अत
 तावते त्रैसक सवर्तमान मवेति चापष्टयाः प्रातराह्णमधिष्य केचिरे वसे महापुत्रा वससे भरे महाभोगेनेक धाव्युद्यमासे नृपोरात्रा वरा दूतं वान् हि ज्ञे स
 कृत्यते हि जभक्तादकृत्प्रदानतः एकं तते हि ज्ञ राजा पप्रच्छ निजहृत्किञ्चन पक्षे राजीवाच द्विजवर्षा भवानेकः पतिभातीति निश्चिन्तां प्रप्रातत्त्ववती
 तेषां मितं प्राप्य स्पमेमतिः दृष्ट्वा त्वात् महाप्रासे शो नंतरो गतयोनिधौ केचित्प्राष्टुमना विप्रतरप्राष्टुमिध्या प्रवत्त शासिते ये मया पृच्छीत नया
 न्यस्तप्राष्टिभ्यः यावद्वृत्तिमया भुक्ता स्थिभाभा अभ्येकधा पुण् निजोभेस्योपाधिकरात्रिदिनमनरितो विनिर्गतिं त्वं वादुष्टान्पूजेय प्रियाल्लिता ई
 द्विजपादा चेना किं चित् कुरुतं वेदिना परा अनेनापुष्पिक श्रिते च ह किमप ई निर्बिस्मिभवे वेत्तुतः साधतं सर्वकर्मास विचीयीय शुभो रूक्मंत
 आवाहि सत्तम किमुवाच अपिस्त्वत्पराकृत्य मंडिते इवेदुःखजा मिहा सकृत्तं नृपश्चन वक्रव्यास धिया मुदा ई अमी गिना पाष्टे जनवक्रव्यं नृपाय
 तः महायमानभीतेन स्तोका मय्यवचित्त्वन ई पृष्टव्यं कथयामीह मातं कुकुरं सशेषः त्वत्कृते तदगो वमनो निवर्त्तकारा ई पृष्टगुरात्तं नृहृदुदेनाम

राम-

योऽब्रवीत्पुनर्विक्रान्तोऽस्य तिस्रि शीसिभा मयवानसि सर्वतः ई प्रतोयेन मशसावृभ्यासं पत्नेऽस्ति भवान्प्यामनयेत यामरावत्या विजिरे शोऽपिनेव हि
 ई सुधिया त्वय्य रुमेत्येपसारे न सधकारं ते जसातिभवानेकः प्रतापेनाशु सुखो गतिः ई प्रभुं जनो वलेनासि श्रोतोसि श्रोतं समर्पणः शासने नृप
 चोष्टि मंदं नृपु रोजिर्नैमित्त्यरागागरी उष्टया प्राप्तिपाशो मम निममनेन ता ई रेना विमहेदो सिंसमया त्वमी सत्ता मयोदया भवाने विमह
 लिहम वीनाभिः भार्गवो गजनीत्यासि रात्वेन मज्जना समः संतापहो दुर्वच्य विद्रोभा गतम वतः सुवेषमिव तनना काशी वल गतिप्रः रुद्रः सहो
 रक्तपेरा पालेनेन वल भुञ्जः विधि वत्ते विध्यासि भारो ते सुखावुजे त्वं पाशा पप्रक मला त्वक्रोषेति हलाहलः अमृतं तं ववरा वल्लु ज्ञाव
 सिनासुतो तत्किम्यत्तिभ्रं ज्ञातो सर्वदेवमपाष्टमि तस्मात्तव शुभो रूक्मं मया ज्ञातो मि तं नोतः परापाष्टिरेना इमं ज्ञात्परा पाष्टा श्रुति
 उरीयाः कश्चिदागत्य प्रवेत्ता मुपरेत्पति तस्य बाक्यं त्वामारा जन्कते न्यम विचारतः ततस्ते हृत्किञ्चन सर्वे सत्यत्वे वम हामते इत्युक्ता प्रष्टु
 राजानं लब्धव्यं वा हि तोममा विवशास्त्राश्रमव शतपोप्याश्रमं वानभूत् ७ इत्येव निजानासि वीपुरीत्या न्नवशंकताः सपोरासावरोधा वसन्पति
 जमामया ७७ कृतं कृत्य मिवात्मानं ते तोमत्वा सविद्या जिज्ञात विधाम वदु धात्मने काशोऽस्ति तिम वायच मरासन दिवारे सः प्रागासी कुभे सभ
 भवः तस्रा जने निजज्ञान मलं च के गगाधिपः दिवोरा सतरपतो विष्णु नो ज्ञादिते सति पुनने वीकृतापोचन कार्या विवश कमीना त्वमप्यप्यविदेनेम
 परासं रापुरी वाराणासी प्रथमतस्तत्पुदगमाना पक २३ अगम्य उवाच कथं सत्ता भगवता रवदेव ग विद्या जिता कश्च वदु धात्मने सत्कृत विना
 पक ४ केन केन सर्वेनात्ता काशोऽप्यव्यवस्थितः इति सर्वमसासन कथमसुषडानना इत्युच्यते माकारेण कुं भगानेः वराननेः पृष्टवत् कथामा
 सगया नाज कथा शुभो २३ इति श्री स्कंद पुराणोक्त काशी विजराश्रमा मप्रयोगेनाम पञ्चराश्रमो ४ स्तुत उवाच विद्रोशो विद्रोया साहो मप्रत्यनस

द्वितीयविशोकाश्रयां माष्टावैते विनायकाः ॥ उत्साहपेयविप्रोद्धान्काशस्थितिनिबन्दिना ॥ ७७ हेतुत्रयतयावगतो दोषरहाः कृतः सदाभ्यविद्यु
 राज्ञाः संतीहने वक्रव्यामयाभुन ७८ उदावहायाः स्वर्धन्याम्योराधसि विद्याराटा लेवराहरी चान्तकवदेष्टास्तद्वद ७९ कृद्वनान्नापतेह
 दीचामेकदत्तकः ॥ सद्योपसंगसंगीत्यामविद्याराट्पचास्यदनवः पारितोषारगामासीपु ८१ हेरबाव्याः सृग्मिण्यापुस्तोमुविनायकात् ॥ अवावत्
 ८२ अत्रमांडाद्वेदिनागेपचास्येनामविद्याराट्पचास्यदनवः पारितोषारगामासीपु ८१ हेरबाव्याः सृग्मिण्यापुस्तोमुविनायकात् ॥ अवावत्
 रयेकमानुवपकिशिवासिना ८३ अवाचामुवेयैभासिध्विकटस्ततः ॥ विद्याराजगामाप्तिमविद्यविनाशन ८४ विनायकाद्रजपुत्राकि
 बिदुहोदिशिस्थितः ॥ वरराखीगाराधात् ॥ पूज्यभक्तवरप्रदः ८५ प्रम्याप्ररावविद्याराट्पचास्यदनवः पारितोषारगामासीपु ८१ हेरबाव्याः सृग्मिण्यापुस्तोमुविनायकात् ॥ अवावत्
 भेद ८६ चतुष्पावरागाकाश्रयाभक्तविद्यविनाशकाः ॥ इच्छाहृदयेचोभिः स्थलचेतोभिः द्याममष्टविनायकाः ८७ वक्रतुडुर्गदकः स्वसिवागवः
 प्रिच्छितः विनायकास्वभमरः संवेष्टानमनशाशनः ८८ कीर्तयामेकरानानिहंतुविनायकः ॥ उपसर्गागता नृतिवारागोसिनिवसिना ८९ कु
 शिताहोयसाध्यस्तुतिश्रवशदिशदिस्थितः ॥ महाशमशानसेततेपायडकुरुक्षेत्रः ९० प्राच्यमचायतः पाण्डुरीस्त्रिप्राप्रसदनः ॥ क्षिप्रप्रसदन
 चीतिः क्षिप्रसिद्धिनिस्सुदमः ९१ हेरबाहूदिदिभारवेष्टानमशिविनायकः ॥ भक्तचित्तमशिवः सत्ताज्जितताम्रसमर्पकः ९२ विद्याराजमहाज्याहंततहस्त
 गगोप्रदः ॥ विप्लिवेदिप्रसहस्तारिनामरावरागासीडुहा ९३ वराद्यावधान्यवभातक्षानगाराष्टतः देवसिद्धिदिनेनामपुरीचेहर्निश ९४ द्रष्टा
 यितिव्यलान्निधिरिगोमारेकधिमार् ९५ ईदसुडोहेरबाभक्त्याः किंनयश्च ९५ प्राचीरपुचमेकाणाश्चिचतश्चविनायकाः ॥ कुवतिरेतोः सैत्रस्येतान
 उब्रवीम्यह ९६ तत्तत्स्वगतमारापउत्तरेभप्रप्ररातास्त्वलदतोभाशानः स्वलाः सिद्धाश्चसता ९७ सिंहदंडरामगोकलेप्रियविनायकः कलहक

राम

यन्तिपमनोयन्तेर्धकडुहां ९८ कुरीताहान्त्रशेप्रान्चतद्वेदोविनायकः तस्यदर्शननात्रेणाविद्यसंघः चपेतस्य एतं क्षिप्रप्रसदनस्यदि
 लज्जोगाणनायकः ॥ अग्रतः ९९ अविदिमिस्तदशोक्षिप्रः १०० तस्यदर्शननापसाम्बिद्धिः ॥ सुवर्तोः सुवर्तोः ज्ञेशानमरागाधतो ज्ञेशानमुपसंग
 १०१ ज्ञेशुस्त्रकवद्विप्रसहस्तारिनामरावरागासीडुहा १०२ हेरबाहूदिदिभारवेष्टानमशिविनायकः ॥ भक्तचित्तमशिवः सत्ताज्जितताम्रसमर्पकः १०३ विद्याराजमहाज्याहंततहस्त
 जनाडुक्तागजान्तप्रविवाप्यते १०४ पिचिरिलडुगापतेपीप्योकाविनायकः ॥ भक्तकायकीलेतेस्यसिदधान्यरा १०५ उद्रेडमुडुगापतेपीप्यो
 कानाशदिशितस्थितो नगोशगगामुद्वानागकेलामहाम्ने १०६ अग्रवधवरागाः ॥ प्रवतिविद्यनायकाः ॥ तेषानामश्रीवारेवसुसिद्धिः ॥ प्रजाप
 ते १०७ मशिकगरीगापतिः ॥ प्राचाविद्यविद्यतकृतः ॥ आशाविनायकः ॥ वक्रतुडुर्गदकः १०८ प्राच्यमचायतः पाण्डुरीस्त्रिप्राप्रसदनः १०९ विनायकाद्रजपुत्राकि
 चरामयुक्तमिनामुद्वाराप्रमशपुरीपायाः समालविनायकः ११० प्रतीत्यागङ्गाकरीश्वरसर्वधौमकायकः ॥ विजयराजगामाप्तिमविद्यविनायकः ॥ उपसर्गागता नृतिवारागोसिनिवसिना १११ कु
 न ११२ मोरघाः पचाविद्याराः पचाक्षान्नामविनायकः ॥ समारिपतेदिदरेशोतरस्त्रिपुसमन्तोनाममासुयात् ११३ अग्रवधवरागाः ॥ प्रवतिविद्यनायकाः ॥ तेषानामश्रीवारेवसुसिद्धिः ॥ प्रजाप
 हाहेरहेरप्रातवितस ११४ इतिस्तुतिमहारागान्त्राचैतान् विनायकान् ॥ ज्ञानविद्वान्वाभ्यातपापेभ्योपिप्रहमेते ११५ इत्युक्तावेदवोपिमे
 उतेः पतततपानिमानव ११६ इतिस्तुतिमहारागान्त्राचैतान् विनायकान् ॥ ज्ञानविद्वान्वाभ्यातपापेभ्योपिप्रहमेते ११७ इत्युक्तावेदवोपिमे
 सुवितमानमु ॥ कृतभिवेकाव्रसाधिसिभोवह्निवाप्यते ११८ संप्रसाधमश्यागोसिद्विचिंतचतुराः ॥ अविशद्वानसरनविनायकः ॥ कृतभिवेकाव्रसाधिसिभोवह्निवाप्यते ११९ इत्युक्तावेदवोपिमे
 मिमेते ११९ स्फुरडवाच एवस्ततोभगवतारिवरेवेनविद्यजितः ॥ इत्युक्तावेदवोपिमे

लोकावदितानां प्रारम्भेन मन्त्रानां रोगी जायते कश्चित् नमस्य वदतां पृथक् कृत्वा लान्तरां निशि समस्य सुमहा लक्ष्मीं प्रतीव्रत कलेभत नाच्येतीर्थे
तत्रास्ति तादृशे प्रवसन्निधौ। तत्र स्थाप्य निरोध मन्त्रासंसारं हि न भवति। तदर्थेनादित्यं महत्पातकं नाशनं द्वाविधे पदे रीच प्राप्ता न्ययत्र न भवतः। तत्र
तिनारः सम्पद्यन्ते विद्यामवाप्नुयान्। केशवात्रेन तत्रोक्तः काशेपनादिरुक् शब्दः अर्चयिष्यन्त नो नम्रा देव नारक शब्दः जनन्या जार पृथक् मन्त्रानि
कराचन। प्रकृतनीधत स्यात्पत्र प्रकृतिकेशवः तत्राष्टादिकं कृत्वा विष्णु लोके महोपाते आबारीषमहातीर्थं मधुघ्नस्य मन्त्रिधौ। तत्रारकी क्रिया
कुर्वन्निष्ठा नर्पतमेनः आदित्यकेशवः पृथग् आदिको वरुदेवः। तस्य संदर्शनादेव सुच्यते चोद्भातके पदत्रयं प्रसूतं धिते वारिणः धूरः पितृ
नसंयुतं तत्रैव ज्ञानमोगमवाप्नुयात् भृगुश्च केशवः पृथ्वीनातीर्थेव भोगे वपुः। तत्र वामनतीर्थे वपुः प्राच्यो मन्त्रकेशवः
तः। इत्यप्यत्र तत्र विष्णुर्वसं दमिनमन्त्रिधौ नानारायणात् प्रनरनारायणात्पुनः। तत्रार्चिस्तु नाना नारायणायां भवतः यजुर्वाराहतीर्थे वतर्पणं यजुः
ने। प्रतिमं ज्ञानं स्वत्राजं हरयः कृतिः फले विदुषः नरसिंहं हव्यात् तत्र तीर्थं सुनिर्मले स्थापितं विदुषो यत्र प्राप्ये तन्मन्त्राजं जितं ६ गोपि गोविंदतीर्थं च गुपि गोवि
दः पर्वतः। स्थाप्य तत्र समग्रं च विष्णुं विष्णुपिमां भवितुं तीर्थे लक्ष्मीं नृसिंहाय गोविंदा विंदुं कुर्यात्। सोऽनं लक्ष्मणं स्वतेजोऽर्पितं त्रीणं पदं मंजुनातं। तत्र
प्राशस्त्यं तीर्थं शेषमाधवसंनिधौ। तथैतानां विदुषां च मन्त्रं प्रेक्षितं। तत्र शारदाधावतीर्थं च त्रयं व्याख्यास्य निर्मलं कृतं रोकानसंस्त्रं भवेत्वा पोष
निर्मलः। तदर्थं वहुमप्रीवतीर्थं परमप्राप्तं न तत्र स्थाप्य ह्यग्रीवकेशवपि पृथक् च पितृचतुर्जनितं वपुः हृदयं वदस्य संनिधौ ह्यग्रीवप्राप्तं पृथक् च पितृचतुर्
तसं पृथक् च ६३ स्कंदश्च प्रसंगतो मयैतानि तीर्थानि कथितानि। तैर्मन्त्रैः निरामयं च त्रतीर्थान्यनेकशः। अदिष्टं नितु तीर्थानां प्राप्तिं वीकलश्रोत्र
वानां ममात्रा नोपश्रुत्वा निःपाद्य जपतेनरः। इहानि प्रकृतं तीर्थं प्रश्रुत्वा वृत्तं प्रतिग्रतः विदुः कृत्वा प्रोपश्ये केशव चक्रं गराधरः तस्याभ्यर्त्तं समदिशैवैकं

राम

श्रव्यामयकेशवः शमोः कार्यं कृतमनां चं शंशं शो न निर्गतः ६६ अमृतं दवाच अंशः शो न निर्गतः अने कुतो भो चक्रपाणिनां कुर्निर्गतं वृत्तिरा प्राप्य
काशीं धनं ६७ स्कंद उवाच सामर्थ्येन मरुद्गुणनिर्मातृ विष्णु न सुनो ज्ञेयं तं कुर्यात्। तस्मात्तु निर्गताम संप्राप्य पुराणसंभरेः प्रत्येकं पुराणसं
री। नन्वेते सर्वमावेन महात्मनो भव्यो रितः। अतः प्रतिवृत्तं स्वीयात त्रकांशं पुराणं रीत्या। प्रतिवृत्त्येकं लक्षं जलं कांशनं च निर्गतः ७० किंचित्कुर्यात् प्रा
त्वाच गन्तव्येन चक्रपातं स्विस्त्वि कल्पितं स्य न भ्रमे तत्रैव भित्तिरिति ततस्तस्मात्तु लक्षं प्राप्य श्रीपतिव्ययः। अतीतं स्वदरं तत्रैव लेकं स्य पामाह ७१
श्रीः परिष्कारिकालात्तानि रीतं स्तं भगवतः। पामालोके रं गसं बोधितं न्यस्तं मिदं स्मृते ७२ विप्रमो निजगद्वात्र भव्यो हस्तं प्राप्य स्तं कः। गुरुत्वं निवि
तोऽप्यो जातो लोकोत्तरा कृतिः। अत्युत्तमं महाप्राप्तं निरुहः सर्ववस्तुषु यत्तु श्रवणं प्रोक्तं प्राप्य स्तं कः। आद्येऽप्यस्य धर्मसंसारं विनिमोच
कः। आचार्यं पदं योऽप्यस्य प्रसादात्मानं सुखं धर्मार्थं प्राप्य केशवो ज्ञानं सममाहं पदं चोरो। मा चक्रपाणिनां ७३ पीतं तदं नदीषु घृष्टं मया प्रोक्तं पदं स्तं
महामां मराकृतं वाते चं च वल्यहारा। इह रीपातं तुष्यं क्लेशैः कृतं समदर्शनं ततः प्रोवाच पुराणं प्राप्य कोऽपि संसागतः ७४ शिवायै नमः कोर्त्त
ते महाविनम्रं भूषणं। पुराणकीर्त्तनं वाचं त्वया विनम्रकीर्त्तनं भो धर्मः ७५ संसातनः वदतां मया महाप्राप्तं प्राप्य त्वं महानिः। अनादिमिदं संसा
पिः केन कस्यैवो ज्ञेयः स्वयं प्रादुर्भवेत्पक्षममेव विनीयते त्रत्याह संवत्सं पुर्यंतं यवैरु निबं धनं। अस्मिदेकं श्रुत्वा तत्र नृदिती यस्तदं शि तयपुद्गलं नि
ह्युत्तं प्राप्तां प्राप्तां स्थाप्य दिनाभिमाः। आख्यायथा स्मरं हानं स्तुतापाकाः। श्रीदिह्यतीरे रोपथा स्मरारीनां स्वकालेन विनीयते। त्रत्यादिमं प्रकृत
तानां स्वकालाचार्यतेतं ध्या। विचार्यमाहोरेहं स्मिन्ने किंचिदर्थं कथ्यते। आहारी भेषु नीनेद्राभं संवेदयते सः। निजाहं पुरीमातो प्राप्य सर्वो
पिदेहं भतः। सरे श्रीमेव सत्प्रेषा प्रमाणाधिकं तरो यथावित्तिताः स्यमपी नोपयमं रावमं तथैतास्तं तस्या नोपि न विज्ञोऽप्योऽधिकः।

का. ३०
१५

तुल्यार्थः सहस्राक्षिणरूपलावणमममः २८ परतमेषु नेहानेत्येकैवेहोपचयते अश्वः पाशतः सतुल्यनेकेपनेकभा अश्वो हतश्चाप्येकोन
नद्वितीयस्तथात्मनः पर्यकशायिनीरूपेणरुपपद्यते ॥ २९ ॥ तदेवसोऽप्यनिद्रायामिह भ्रष्टाश्विनामपि यथेवमरणाद्वातिरस्मदस्वपुष्प
तां द्रष्टारि कोरकातोनातथामरातिभ्यासर्वतु न भूतस्तत्प्रायपरिवर्धयति चामयेते इति अत्रात्माकेनापिनो हिंस्य कोपेकत्रितः धर्मो
वदपान्त्योनकृष्णपिजगतीतते तस्मात्स्वपनेनकापीजिवरपानभिः एकस्मिन्चित्ताविवेलोकारचित्तेभवेत् घातितेघातिततं हते
स्मादितो नप्रातयेत अहिंसापरोधर्महृतीकः पूर्वसुखिभिः तस्मान्नाहमाकत्रैवान्नैकभाभिः नहिंसासदृशापयवेलोको सचामचर हि
सकोनरकां गच्छेत्तवर्गगच्छेत्सकः सतिहानयानेकानिकितेस्तत्फलहेः अभातिरनुसदृशपरमेकमपीहनादहसत्वागिरानामिप्रक
नियममभि विवार्थानाशास्त्राशिप्राप्तोत्तरपत्रच भूतेभ्यः आभयदयत्वा भूतेभ्यस्तथापि दयाविघातिनोविघादयमन्तद्विधोऽत्र
विचिंत्यप्रभाव हिमशिर्मानत्रैवधीबले ॥ ३० ॥ तदभ्यस्वपनेननानां धीप्राप्तनानाभिः अर्थांनुपान्यवदुःखावदृशायन्तानाभिः परितः परिहृष्टानि
किमन्येतिहृष्टजितेः पंचकमेदिमार्थेयवच्युदोदियामाच मनोवद्विहृष्टाकंदृशायन्तनभुभूद्वैस्वनेनकोप्राप्तनानाभ्यः कृत्वा
सर्वस्वः सत्माप्यतोदुःखनरकसर्वहः सुखभुज्यमानिष्यतयेहविसर्जने अयमेवपरोमोक्षो नमो नानाभ्यः वासनासहितैरुपासमुत्तर
सतिष्ठव विद्वानोपरमार्गः सविदेषस्तत्त्ववर्तकैः प्राणाशिकीकृतिरिभ्यो च्यतेवद्वारिभिः नहिंसापरोधर्मतामिनान्याहिंसाप्रवर्तिका
अनन्यधर्मायमितिप्राभिमोक्षोसतोमिदु ॥ ३१ ॥ नमोपमार्गोऽज्ञातप्रापश्चालेभनेकरिका वृष्टादिश्रुत्यायप्रकृत्योक्त्याविरक्तै
म रणध्वक्तातिलाज्वादिचित्रवर्गमित्यायते इत्येवधर्मजितासापुशतोकाप्रकुर्वन् पासायैतात्तुः श्रुत्यापौरुषात्राप्रवीकरोपरिवाजिकया

१५

प्येवंसमाकृष्टाः पुरांगनाः तस्मद्विज्ञानकोमुद्रासर्वविद्याविदग्भायाः तस्मात्सापुरस्तात्सर्विदुधर्मानर्तवदतरदृष्टार्थप्रत्यापकानेहोमोखे
कसाधनात् विज्ञानकोमुद्रावाच आनंदेद्वयगो रूपेभ्योवैयर्थ्याद्यतेति तत्रैवहमतेव्यतिथ्यानात्वात्कल्पनापादवत्सुखेतिरेव
द्विषद्विद्वजः पादजगद्वहरेतितावत्सौरप्रसाधयेत् अस्वाख्यद्विषवेकत्वेवाधैकतकुतः सुखे शरीरसपदित्यसंशयोतः सुखेभ्यः
प्राप्तमालमनोहृदिप्रियातेप्रयनोजनि तेनभभारवत्सोषासमुद्रादुपेनने सत्त्वगोत्रदरेदुः संचयः सचयिच्युताः इतिविज्ञापयितो
तादृहसोऽप्यप्रसाधयताश्चैवायसक्रिमोरावप्रातभोजयितव्यः भस्मातेतद्वरीरचवेरेसत्येप्रययते सुधाजतिविकल्पोमलोकोप
रिकल्पते मानुष्येसतिसामान्यकोधमः कोप्यवेत्तमः उद्वारिस्तुष्टिरितिप्रोच्यतेवृद्धपुरुषैः नस्यलुडुः सुतोद्वारमरीच्येतिवि
श्रुतोः माणविनाकप्रपेनदृक्काक्याः सलोचनोः धर्मराकिलमामोरापुपिगातास्त्वयेशा अप्राप्तोत्तनम्मेत्वरत्यवुद्विपराक्रमैः
अपंगमस्त्वगमोयैविवरिः क्रिपतेसुधासुखबाहुरुपजातंचातवर्णमिहोदितं कल्पनेयं कृतापर्वनेघरेतवचिरितः एकस्यात्तनो नो
तापकसाधैरैवाकवित दत्वास्तेनमास्तिकिभिन्नवार्तात्वमातुयः नरावोताविदेकोयतस्मान्प्रतिभासते १२४ अतोभेदानमतेय
माच्येकेनवित्काचित्तविज्ञानकोमुद्रोवाहामिप्यकारपुपुराणतः १२५ भर्तृश्रष्टृधरावतीविजुः मेतिमुत्रमा अमप्यस्यकधीपि
वाशीकृतमतिमपि एवमोः सफलचक्रः पारारुषुमाहताः अतः उद्वगनामस्तथापिनेकुमारकाः पाराः पुराणोप्यविद्वान्कोमुद्रा
द्विताः दध्नीनाचार्पितव्यात्सपर्वतत्राजिकाहात् तस्मिन्नाकमोताप्रापेरसोभापवतीद्विषयः सोभापणसपन्नावाधुद्विज्ञानकोमुद्रा
केस्येविद्वजनेत्रकस्येविद्वजलकोषधविशीकररामनेत्रतथावद्विपिरीहताः मंत्रजपपुः कश्चिन्नमत्राणान्यापिलेखितचक्रादि

कृति कुंडमनो नानाद्रागीतिश्चताः एवं सर्वेषु पौरपुनित धर्मेषु सर्वथापरापुस्वे पुनाने एषो द्वेना स दवेताः सिद्धोपेक्ष्य चाम्रम
नष्टापनः प्रवेशनातः आसीत्कृति तसामर्थ्यान् पापि समना कृमना कृद्वास्तुति विविधे शोचनपनिर्वास्माने सा चकाराख्यकरा दुष्टि
सुतोरिपुत्रय अज्ञागरा द्विवो सुतेण्यष्टाशरिना धाकिरणात संवविप्रो मास सुपद्वत्ति इत्तम एश्वरशो प्रीदिवसे दिवसे प्रीरे प्रा
समधानभीमागद्वा प्रागो द्विजोत्तमः समुपगुपकाः प्रागो यो यमरा नारधी सन्तः ॥ द्विजवेषसमाले व्यसमापातान् पालिकाः द्विज्यविते
वदुधान्नयनी वैनिवारिभिः समतः सहितो विप्रो मूर्त्तिमानिव पावकः विलोक्य तं समीपान्तरा दुःखं कृतिता नयः मिने प्रवदुः स एव पुत्रो म
उपरशने अभिगम्य च तं राजा प्राम्य च पुनः पुनः गृहीतस्वस्तिवचनो निनापातः पुरदिसे १४ मधुपुत्रः गाविधनाने स एव पुत्रा जन्मधिमः
यावता धर्मप्रमत्तत्वे प्राज्ञसमुपपक्तं निवेद्य तां घवस्तिन कृतक्रिमाः बोधापोरत प्रसवासी तं पप्रच्छ द्योतान् पः ५१ राजो वाच
वित्तो मि विप्रवर्मा हं राजा भोः समुद्धरन् स्वरो नास्ति वदित्परे वाम्प मि वज्रपातो १४३ किं करोमि कृष्णामिकश्रेमे निर्वृति भवेत् पत्तु
पेव नानेति मम चित्तमो द्विज आसीमस्व वसंताने भुक्त गन्धु मया द्विजा परिहारा विपन्न च त्र्यक्षे प्राप्तिमिव सुकृते मसामर्थ्या रहुनातः प्र
ज्ञेनाग्न्य निनात्मकः प्रज्ञा प्रपलिताः सम्यक् पुत्रा व निजोत्तमाः तर्पिताश्च विभू देवा वसुभिश्चरिने निद्रिपे एकमेवापराद्वय मया
राज्यप्रशामता देवा मरणा कृताः सर्वस्व न पीवत्तरयेते तत्र प्रज्ञा प्रकारा अंतस्वाधी भवता श्रेय अधुना यत् किंचित्त्वमम भागपादमागतः यत्
तं प्रकरोम्येव न कृतांतक साधुम अकालकाल कलन मम राजन्य न कुत्रचित् जराया धिद रिद्विभो मम रत्न तिनाभये कोविधमी तरी त्वेव
समेनमिशासि धर्मः स्याजनाः सर्वसर्व सर्व सति सखाद्याः सिद्धिवा सनाः सर्वसर्व समग्रावराः अथवा यदि कस्यापि तिरे एष सताकि

राम

सर्वभोग्यस्तथा मानि मया चर्वासां किं पिष्टपे शो नात्रा ज्येन द्विजपुंगव किमप्युपदिश प्रातर्गमवसो मया शान्तमे अथवा बोधमनस्य
म किंचित्ते न रिमे १५४ यदेव कथमप्यधत्त कति ध्याम्य सश्यां त्वद्विलोकनमात्रेण सर्व एव मनो रथाः व्यअन्यथा मपि ज्ञायत ज्ञान प्रामा मय
ताजने देव दिरोधेन केके न प्रलयंगताः अर्वातो पिपत्ता स्वीय गिजधर्म मनुजताः पुगुतैत्रिपुराः प्राराः शिव भक्ति पराज्यपि धरा मया यैरुत्वा
धनुः कृत्वा हि माचला वराष्ट्रवातिनः कृत्वा हारां कृत्वा च वास्तुकि १५५ विरिचिं सारांशं कृत्वा कृत्वा विहमु च यत्रिगारा प्रचक्रे पुष्यते तं प्रतो रं
५६ ताराग्रह मया कृत्वा वरुणा गानात्मकं ध्वजं हं रं समुत्तमं च प्राप्नुय कल्पतरु ध्वज हे ५७ पात्र पीवचतुः श्रवसश्चरः स्यान्नेरु
कान् भद्रकाजाग्नि स्त्राव्य पुं स्त्री कृत प्रभेजने हं रं गोकुपुपान्तली लया भस्मा कृतः ॥ बलि यैत कृतो म्रष्टः कृत्वा कपट खर्वतो पातो
लेगमितः एव हरि रागा विक्रमे स्त्रिभिः ॥ द्वेन वानपि वदुः स्वजमाग विनिश्चितः रश्मि चिरपि विपुं दोरे वरं स्त्रिकृते हतः ॥ एवैव मनुस्मृत्येन
याधे पुष्यता हरेः कुशास्त्रे विजित स्य जितेनैव च र्द्धी चिना शिख भक्तस्वपास्य रेः मूरु स एव हरेः विजु रं स त्याकैतेनापराद सत्तु वनिना
तस्माद्विरोधे भूयान्मभे देवतेः सह देवेभ्या मर्पना स्ति सत्य धी न स्येव मनु कृपि जरे वत्तमोपना गोवीरावादा सवारयः यत रं सता
भिश्च तं भोष्याधिक्य मस्तिमो अस्तान् तत्माधिक्य किमनेनाधुना मम रं दिपोपरमः प्राप्ताः स्वस्वत्वरशनाताः स्तानो रशमिता मक मन्त्रि
लन दामे उपामे त्वसु पायत्त येन ति हृति माधुमो गारा शरेश्वर शतो रज्जति मुडरीरितं तराकरा पटवो कशः प्राह जल देवेव भेत श्री विहम
वाचा साधु सध्म महा प्राज्ञ नय चरमो न पद्य मया मउ परेष्टव्यं त्वमेव निरूपिताः त्वा मार देव निहंतः परं ममानेनोत्तमि चालिते दिग्मयक
श्रसतपः लख वारिभिः पडक भवता भू पतत सर्वत तं दैत ध्यमवाह तय शांतिं च जानामि विरं कंच मह मितो न भवत इष्टाराजो भुवि भू

नशिरोधरे वा माव्यग्रहस्तु ग्रहकन्याशतहन्तं अथपाविदे एतादिव्याख्यगुलेपनेऽदिबौद्धकृतेनयेश्वरलंबकेसुरावन्तिः त्रिनेत्रीकृतस
 द्वालेशमाकृतशिशोरसुगौरीकृतसुयोगकपटकृतमोनिजं चतुर्भुजीकृततुंबुर्धवाणीकृतपद्माविद्राहीकृतमधुनिन्युक्तपावहा
 रिवं तदप्रभृतिनन्त्रार्थभाषां निष्कृतं तत्रप्राद्यादिककृतत्वारानेहत्वास्वशक्तिः दिवोरासेश्वरद्वैद्यासमभ्युच्चमकृतः रा
 ज्ञाश्चाख्यायिकाकृताननुरोधमविशत आख्यानिमित्तनृपते ईर्ष्यादासस्यपावनं पठित्वा पाठयित्वा पिनर पापिः प्रसूयते हि
 वोदासस्य भाख्यानश्रुत्वा मः समं विंशत नृजातु ज्ञाप्यते तस्याभयवैरि कृतकविः ११५ देवोरासीकथाप्रारणामहोत्थातनिर्गन्तु
 पठनीयाप्रपत्तेन सर्वविद्यापशांतये ११६ नाट्यदिज्ञाप्यते तत्रनाकालमृगादुमो देवोरासीकथायत्रसर्वपातकनाशिनी अस्या
 ख्या नस्यायत्र नाहिस्मादिवमनोरथाः संस्मृतागमिष्यति शोभाश्रुतिनकापिराः ११७ इतिश्रीस्कंदपुराणोकाशीखंडे दिवो
 रसनिर्वाणप्राप्तिनाष्टपंचांशोऽथः अगस्त्यउवाच सर्वसहस्यानेदं गौरीचुधितमूर्द्धं ज्ञातात्कात्कमष्टक्रांतितोभद्रकापिरा १ सर्व
 ज्ञाननिधेयः भूतनामः सर्वज्ञानदेवः सर्वप्राजितमारयाकुमारयमुहात्मनि कामागिमईनारीशवीर्यकोमकृतो कलयाजिग्रायकु
 मारोपिमातृस्मिन्मास्तुते य इत्तंभवतारकंदमायादिजावपुर्हरेः काश्यायचनरतीश्रमध्यासानीवपावनं भूखुः स्वः प्ररिशुको
 रीधरमपावनं तत्रापिहिराज्ञाप्रतिर्धपंचनरंमरुः कुतः पंचनरं नामप्रतापनीयस्य परासुखाकृतश्रसर्वतीश्रमभ्यनरासीत्यभने
 पर कश्चमगदान्धियुत्तरतात्मा जगत्पतिः सर्वेषां जगतापाताकत्रोहताचलीलाया आरूप्यरूपतपनोत्पत्त्या क्रोडकृतो गतः निरा

राम

काश्यापिसाकासेर्वेषां कारिणिः प्रबंधः प्रपंचमाकु अजन्मानेकजन्मान्चलनामासकुरनामभृतनिरालंबो विलासं दोनिर्गुणोप्यरास्य
 दे अदृष्टीकोटहृषिकेशोपनिधिरासिदेवः उपसंहाररूपं स्वसर्वव्याप्तिजनार्दनः स्मितः सर्वोत्तमावेनतीर्थपंचनरपर एतसाव्यादिषु उवाच
 चचवक्राष्टाश्रुत १ स्फुरदुवाच कथमापिकथा मेतन्ममस्तुत्पामहेभ्रातृवोद्योद्यप्रशमनीसर्वप्रयाधिव्याप्तिनी ११ यथापचनरतीश
 काश्यायश्रुतिमागतेप्रयागस्यबलेनाहं तानिसर्वीशितापीनिमाधुमकारोवावोऽप्युहं निर्मलानिस्तुतीर्थराजसमागतात् प्रयागस्थापिताधिः
 सवतीर्थापितं मलं महाधिनामहाधं चहरे न्योचनराहृलान् यंसेपपतिपापोद्यमावर्षतीर्थनायकः नमो कमजान्दलौत्य जेत्वंचनरं प्रव यथापिच
 नरीत्यानिस्तथाचकप्रयागस्थापितामयमहभागमित्रावहृणानंदन एरावेरशराजनामष्टनिरासीन्महतापाः मरुद्वेशससुत्पन्नामृतेवैरुवा
 निस्तृणासाधोभीतावश्रमः इरावेनमस्तुत्यतम विंशमभावाताअतीववैरमानोराशुचिन्त्यापमितिः जायराधोम्यहं किंचिमहोऽतपसीनि
 रप्रसीधुनिः विवेकमेतनुनामीकहारीषवर्धयम् उवाचचप्रसन्नोत्ता सुवचः सुचिसिद्धवैनाम्यापिहरेषोत्रनरंरासासिहरेरि वरिहृत्स्वना
 तलेनानवनीतसमः पुमान् अनभिज्ञावरतीतिविचारान्महर्तः ११ स्मिताइदं तमपिपिबेदः सस्यनामपठ्याचिन्नेत्याख्यासमाहानात्पुमानि
 तानिहृतः अतः पुननेनभेतव्यात्पुमानिगते अतकिंतोपस्मिन्नात्पुमानवसवितेभया स्ववलनान्नतथाहानिरकाभातनपसीधुनेः यथा
 ज्ञातोर्धकारणाह्वानिः कापरयार १० काथात्रयः ह्ययाति संवितं पुंसुहृदयः यथाभपटलशोकाप्यप्रकाशः पुष्पवतयोः आनयकारिणः क्रो

राम

[illegible]

हराद्वैकोपि बाधो न कुर्वता यदधारेण गतिं दधि युवना निच तदृशः स्वमाद्योगागम्यस्ववद्विस्तारं तस्मै प्रथमांतातमर्तुतपोहशमरी
स्तद्धृत्वा पिता तस्यामृशसुदमवापहः प्रन्यास्मिधन्यामिपूर्वमेवामयास्तान्त्वयं अवाधिष्ठतयापस्तोमस्याईदृग्विधामर्तुतः । इदं विधेयागो
गोमयाकोत्रवेनेवेभवेत ५६ अध्यासकथैलभ्याविना उपभरिदृशः इति प्रसासमाध्यामर्तुतः समुत्प्रेयः । ज्ञानेनं समालोच्य वरमोहपुरी
टपैधन्याकयावधिध्यामरावत्तेश्चमेषिणि ५८ पितृव्यः वार्षपेत्वा प्रोक्तग्राहणवैचित्र्यः । एवमुपगानामाधारोवासीति तिनित्युत
पसुसखलभानतिर्युतामगाकृतिः तपःप्रोक्तपुनः ह्युतीध्विपराकृतिः नार्थमोः ससुलभेन कैलोन्येन कल्पकेन वस्त्राभ्युत
नं चैश्वले नंबे । न संतर्प्यतावयुवनवृध्यानपराक्रमः एकमेव वनः प्रहृष्टकरागनाजघेनच महातपः सहामनरमदानरमुजाताप
तसमहाप्रज्ञो नान्याध्यासदृशः पतिः इति श्रुत्वा प्रसासक्यापितरं प्रणीपत्य न । अमुतांशध्यामासतपस्कृतं नेश्रम ईध स्फुरउवाच कृता
नुज्ञा जनेत्रासां त्रिपरमपावनैः तपस्ततापपरमपेरसा तपःपतिः । द्यावालोतिमदरीकुचतत्रादृशं नमः । किं तव कीससाधमहोम
वेतेसीधतिः ध्यानासपाठ्यपीसमहावाचवतोषले । ध्यातुं सावकाशाहसावकारनयनिशा भूतागन्तव्योपि दृष्टविषयमप्युत
आसारशीर्कीः । ईदृक् ज्ञानचक्रपेनमोक्तसा तजित्स्कोनीलसुतः तजित्स्कोनीलसुतः तजित्स्कोनीलसुतः तजित्स्कोनीलसुतः तजित्स्कोनीलसुतः
नृत्तकुमारकिं तवाकिलापचान्यत्रिक्षायात्रतपस्तितमेव न जलाभिलाषी वा । ज्ञानमन्त्रागोपि । ५१ निशाग्रिनीषु निशाग्रिनीषु
निशाग्रिनीषु । गोमयिकं बुकवता । वेपमानं ननु श्रद्धा । परमक्षिपः । अयाहामन्त्रमसाहमन्तीनाग । ५२ निशाग्रिनीषु निशाग्रिनीषु
रसरसां मेनेसासारसिः कपसुधघता घेतियमिनी । ५३ मनस्विनामपमोनागतास्त्रजोमधी । तरोष्ठपट्टवाराजज्जमाकस्यद्वैः वसं

ते निवसन्ती सवेनेवा जलमना। चक्रेतपस्पष्टिप्रत्वाको किलाका कलीपवं बंक्रतीवेधरसचिकं जहसेकोलागती। निषेपमिबसा निषेपश
रहासिन्निपोरता अपासभोगसंपुष्टाभगिनां वृत्तिमाश्रिता। खड्गुद्धनिरोधामधूतपापतपस्विनी रागोनमगावज्जोकाकशायाप
नद्येतातथापितपसाहामादिदपितत्रनुसरी निरीह्यतातपस्यताविधिःसिमुद्धमनसो। उपेतोभवत्तपप्रतोप्रसन्नोस्मिन्नहा। साचतव
क्रमालोक्कहसमानोयदिरिष्ठो। प्रशाम्यप्रजातिः प्रीताप्रोवाचप्रजापति धृतपाप्यत्वात् पितामहवरोमदीयदिर्योवरप्र। संवेभ्यथा
वनभ्योपि कुरुमामनियवनी स्वछादिष्टमाकर्णनितरां तृष्टमानसः प्रसुवाचाघातावालोविमलविमलेशिणी २१ ब्रह्मावच धृतपा
पवित्रागिग्यानिस्न्यत्रवर्ततः। तेभ्यः पवित्रमल्लेत्वमेधिवरतोमम २३ तिष्ठः कोघोर्द्धकोटीचसंतितीष्टानिकन्यके। दिविभ्यतगिहिव
पावनाशत्रोत्रं तानिस्वीयातीष्टानिचत्रनोप्रतितामेव। वसंतममवाक्यनभवसर्वगिग्यावनी। इत्युक्तातईधेवधाः सापिनिर्भूतकर्म
धाः धृतपापोजयप्राप्ताप्रोवेदशिरसः पितरः कदाचित्तासंमालोक्पतेलती। खड्गजिरो धर्मसत्तपसाकृष्टः प्राध्यापनासकन्यका
२७ धर्मउवाच यद्युप्रागोदिशालासिहामोदरसुभानने। क्रान्तः स्वरूपसंपत्तात्माहरेदिरमरः। नितरांवाधतेकामरुचकृतमाह
लोचने। अज्ञातकामास्तेनप्राश्रितेत्यसकृदह २८ उवाचसापितरातातप्रार्थयस्वइमंतापितृवरयापत्कन्या। क्रुरिषासनातनी।
निशम्यतिवदोधमोभाविनीर्धस्यगोवाता। पुनर्निबेधमार्चकः पथतिभूतिशालिनी २९ धर्मउवाच नप्राथम्यहसभगपितरंनवस
दीगाध्वैराविवाहेनकुरुमेविसमीहीतं। इतिनिबेधवदोक्तानिशम्य कुमरिकापितरः कन्याफलरित्तपनरहितं। द्विजे श्रीजडमंतो
त्वपुनर्ब्रूहिमियात्यतः। इत्युक्तेपि कुमारासंनिधिस्मरन्नाहः २८ ततः प्रोप्राप्तेवलापवलातप्रसादरात्। जडोपपिततयस्मज्जलाधमो

राम.

रोभव इतिशालासोवातांशोशाशपुष्कधानितः। कजेरुदयेवंतशिलाभंयडुमेते एहं स्फुटवाच इत्यन्योन्यस्यशमिनेपुनेधमैनिरोभवत
अविमुक्तमहर्षेजैख्यातोधर्मनरोमत्वन. साप्ताहमिदंरस्तास्वशिलात्वस्यकाणोधानेनधर्मोविज्ञाययुनिःकन्यामप्राप्नोती। माभैः पुत्रिक
रिष्यामितवसंवेष्टमाहयानरुपोनान्यप्राभूपात्रदकान्तशिलाभवं चंद्रोदयमुनुप्राप्यरवी। भूतनुसृतः धुनीभवसुतेसाधुधृतपापनिष्क्रा
१०० सर्वधर्मनरः कन्येतवभतीष्टशोधनः। तैरुपो। वारिरीगोमिगताः प्राश्रितास्त्वया अन्धप्रप्राप्तसुहृद्देममापितपसीबलात्। देहस्य
भवतोभाविप्राकृतंवेदसुचो रूपप्राप्त्यपिताकन्याधृतपापार्थीपयत्तपः। वेदस्तांशिलाभतामचजग्राहवुद्रिमान १०३ तदारभ्यसुनेकाप्रा
ख्यातोधर्मनरोक्रुः। धर्मद्रवत्वप्राप्तमाहयानकनाशनः धुनीधृतपापासासर्वतोऽर्थमप्राप्तुमाहरेन्महाघसंघातां नृकुलनामवपादा
न तवधर्मनरोऽर्थधृतपापसन्निधेयानसर्वधुनातत्रर। ब्रह्मलुप्तोव्यधात गभस्तिमाली। भगवानोभली। प्ररसुनिधो। शीलमुपमलागी
तपउध्ववराह नोक्तमसखारित्यस्यतीष्टतत्रतपस्यतः। किरागीभ्यः प्रवृत्तेमहस्तेरदितरगिणी। धर्मप्रेतानामत्रराशिलिताधृतपापमा ११ आरंभ
ततः साकिरागानामजातापुरापानरिगिणी महापापधृतमसकिरागीख्यातरगिणी। धर्मप्रेतानामत्रराशिलिताधृतपापमा ११ आरंभ
महामहोधातोऽजत किरागाधृतपापपेचतस्मिन्धर्मनरेषुभास्त्वव्योपापसहोऽयानायास्याधुमद्वे ततोभागीराप्राप्तेनरेत्तापिलास
राभागीराशमयायतायुनचसास्वती। किरागाधृतपापाचपुष्पती। प्रसरती। गानायायमुनीवेदपचनघात्रकीर्तिताः। अतः पचनरुनामता
धर्मनरोपधिमृक्तेतज्जातानपुष्प। यदहनायावभौतिकं अस्मिन्वाचनरीनमचसंभेदघाप्रभेदिनाहानामजात्यपाप्यवभित्वाहनामप

का.उ.
२६

तीर्थानि संति भूपासिकाश्यामत्र परे परिपंचन हतीर्थस्य कोशेशेन समान्यपि प्रयोगो माद्यमासोत्तमयुक्तस्तानस्य प्रत्यलं तिक्तलं स्यादिति
केनकाश्यापंचनरेडुव ११५ स्नात्वापंचनतीर्थं कृत्वा च पित्तपरा विदुमाधवमभ्यनम्रमाजनभाभव १२० यावन्संख्याति सारज्ञापित्त
भ्योजनतंत्रोपापंचनरेतीर्थेति प्रिः स्नात्वा वराहिका श्रद्धयापि कृतप्राद्वेतीर्थपंचनरेडुमाद्विधानतः आस्माकं मीपवप्रणेत्रकश्चि
छुईकगिष्यति काश्यापंचनरे प्राप्येनमम्यामहवमे द्रुमाभाः प्रतिदिनप्राद्वेदस्वसन्निधौ पित्तभिः परिगीमेतकाश्यापंचनरेप्रति तत्र
पंचनरेतीर्थमक्तिचिद्विप्यतेवत् कल्पचमपित्तभक्नस्यपुण्यस्पर्शस्यैव वध्यापि वधप्रप्राप्तस्तान्वापंचनरेडुव प्रमम्यामगलागोतीर्थपंचन
प्रतिष्कवं जलेपंचनरेः युरीपयामिसाप्रिशीथितः महाफलमवाप्नोति स्नापित्विष्टरेवती पुचाम्यतानागतं शरीरे नराशो न्मिंतः तालतोभि
कतः मातेविडः पाविनदीमसः पंचसूचनपीतेनमात्र्युद्दिहारातता साधुद्विः प्रहृषाप्रशय विदुपंचनदीमसः भवेरवमरघन्नानाश्रजसस
श्वमेधयोः युक्तलंततगुणास्तानात्पाचनरीमसारजसप्राश्रमोक्षमवेतीस्वमीसाधनः आत्र्यद्यदिकाहं दुमुक्तोपचनराप्रतिः स्की
जात्वाभिषेकापि ननघासुमतः सती आभिषेकः पंचनरेमिधानल्यस्रवप्रदः वरदानात्समिप्राप्यद्वयः पंचनरीशिराः नान्यत्रमेव
तभतपंकारिनेरश्रः २४ येनपंचनरेस्तानेकात्रिकेपापहाविगीतेश्यापिभतिष्ठतिपुनस्तिगम्रवांसिनः १३५ कृतधर्मनरेनमिनेना
धनपातकः कापरेविडतीर्थचकलीपंचनरे स्मरते श्रतसमाप्त्युसहाहृतेप्रत्याप्यतेफलं लब्धः त्रिकेपंचनरेसकृत्स्नानेननभ्यते इष्टापूर्ते
पुधमेषुमावडानाकृतंउपतत्र्यत्रस्यात्फलंतत्याहृजेधर्मनराप्रवान नधतप्रापसुहृदजीधैक्यमिहोतलोपदेकस्तानतीनश्रदधने ताम.
नमवाज्जितं विडतीर्थेनोदत्वाकोचकुरुमलोन्मिंतं निरहृष्यपिदेभवेकापिनस्वतीनविपुजाने गोभूतिलहिराणाश्रवासीनस्वमिव

ताम.
२६

मूखगायत्रिकिचिद्विडतीर्थत्रयत्वात्पंचनवाधुपात एकामय्या इतिदत्वासमिदेनोविधानतः एापिधर्मनरेतीर्थकोरिहोमफलंतभेत न
पंचनरीथस्यमहिमानमनेतकः कोपि वार्पितुशक्रः श्रुतवर्गशुभोक्तमः श्रुतार्थान्मिदंश्रुप्राद्वित्वाथमकितः सर्वेषापविशुद्धात्माविस्र
लोकेमहीयते १४४ इति श्री संदुपरागोकाशोत्तरेपंचनरीविमोक्षनेमिनेनच धिततो ध्यायः ॥ ॥ संदुडवाच उक्तापंचनरीगुप्तिभिन्नवस्त्रा
नरंनारुकांनोकायमिध्यानिमाधवविष्कृतिपरी १ पांश्रत्वप्रदपाशोभानायेभोमुच्यतेसारात्तलनक्षत्रापिपुन्यतसेयत्तनसुषुपाच २ आ
त्यमदरादरादरुपेडश्रेशेवरः अष्टध्वरप्रगः क्षाणाक्षाराणासुपु ३ दिशोसमहीपलेसमुद्रादस्वमापयाहि त्वापाहरेकेतीर्थकश
वायास्वरूपतः ४ महिमानं परकाश्यादिचार्यस्वविचार्यवाहंवापंचनरीतीर्थपरीमुदमवापह उवाचप्रसन्नात्मापुंरीकविलोचनः अग्राण
आपिदेकुंरुगुराविगितातामया कृत्वा रीनीयैमंतितावेतोक्षिप्रैलमगुराः यावतोविजयंतेत्रकाश्यापंचनरेडुव श्रुतइपेपिसामग्रीक
प्राणानागरीयसीरंशोयादृशिकाप्रणीधेतपपेस्तिपावनी सुरकोमोदकोस्पर्शस्तथानममजपितेधतंपापाबुसंपकोयश्रामवतिस्वयंश
नक्षीनीरक्षिजयासुर्वमेषिष्टात्रयालश्राभवेद्यथात्रस्यास्यष्टपाधृतमापया उक्तं पंचनरेतीर्थं क्षीरनाराधनाधवः संप्रेषतीत्येयका
प्रेष्ठतांतेविनिवेदिते आनेरकाननभवेदिवरेदिवोसत्तमायतेः सर्वेपि मूलग्राग्रामपुण्यपंचनरेडुव सविषलेष्टः सहाहिविराभवः इष्टो
सपसाद्यष्टमपुष्टपातयोधनं मुक्तविमोमेमाभ्यतेपुत्रोकासमस्त्युतफोपविष्टकमुल्लवमालाविशजितं श्रवमद्रगाराचक्रचचक्रचक्र
यकोस्तमोडसितोरुकीपीतकोशेषयासस हनीलेरवारोचिस्तुल्यमधुराकृतानामीरुदसलप्रस्रपादलरदरुद रात्रिमीदीजरदश
नक्षिरीयश्रोतितावरं देवदंविदपरसनकादिपरिधुत दिव्याधिभिन्नराद्यः परिगतमहीरयः प्रह्लादाधिभोगवतेः पतिनादेतमानसं धतश्रां

का. ३.
२३

धनुर्द्वन्द्वितामिव लानवां मधुकैटभृतां रं संविद्युः सत्त्वं कैवल्यमथर्वत्र लनिराकारमगोचरी तं पुंस्त्वेपि रां तं भक्रां भक्तिरतः
 १० वेदादिद्वयं कारं नैवोपनिषदो निर्दिष्टं त्रयं ह्यन्यत्रागोराः प्रकृतं नैव ज्ञातिमिति ११ प्रज्ञानमसुराधुः किति द्वित्यन्तमस्तकः समं धितव
 धीकेशमनिविडमहातपाः तद्वषणमभूत्पामो लिबद्वकरो जेति ॥ अध्यासविस्तीर्णाः प्रोक्तबलिधुसिनमच्युत तत्पंचनराभ्यासेमाकडेयादिसि
 धितो गोविंदमगिनिविडं सक्तं तयोक्तं एमानसः आनिविडं ॥ ३० नमः पूरिकां च बाट्यातः शीवरूपिणे सहस्रशो कीपुरुषः सहस्रानाः सहस्रमा
 त नममि ते परद्वंद्वसंबद्धं निवाकां निर्वेदपाध्रिपाविट्मो निहारां सुखं वेदित ये स्तोत्रनाधिगच्छति वाद्येव स्यात्तेरिणो तमीह कुरु स्तोत्रं भक्ति
 रत्रवनीपसी अथि योगमवानां शोभनो वाचा मगोचरः समारंशैरुपधाभिः कथं कृत्यो वचः पर १० यथा वीनविशीरी शोभनती हर्मनो नमो मनो
 रामतीतं तं को तं शक्तिमाभवेत् यसाति प्रसंसितवदाः सधृष्टमपरक्रमाः तं स्परेव स्पर्शमा महेन्द्रां केरवमप्यते ३० अतं दितमनं बुद्धिप्रा
 यसनकरियः ॥ ध्यायेतो पितृका को न विरंति प्रप्रायतः नारदो सुनिवरे बाबल ब्रत्य चारिभिः गोयमनिचमिनेोपिन किरिपुग ध्यायेतां पितृ
 निराश्रयमममृतं चित्तमूलं कित्वा वा राच चार विरभिनतेति एकं कमेव तं वनामहो सुनानेन न्माजितं ताद्यमिधना चमहा यराधुं द्वाकले
 चमहितं महती मावस्य जप्रसुं कुरुं मधुसूदनमाधवेति ३४ नारायणो नितिराकारा वतारो निरा मेदिरिमिधनं कुरु निचवमं जेति विश्वभरेति विजैति
 जनां रं नेति क्वा स्ती ह न कजयतो कुरुता भक्तिः ३५ यत्ता विव्रकमसुहृदिरिप्रां लयेनिकारे विनीरु चिरोचिपमं च तां सो राभिनी विजसि
 मुकबीतं न तं तं पिष्टशतितवदा तं मंचैत्तं रूपं ध्यावित्स्तीरं न ह्युत केव भाम गो विरतत्परं अकं श्वरं कृपां गाल ल्नी पतेत् वनसरन ३६

२३

प्राणीत् इति भक्तिभानि तं भक्तचिरं त्रिपुं सियैरचितो सिभग वल्लु लसी प्रसूनें हरी कृतैरा मरे सोरभ रियां गंधैः तान च पंतिरिचिरे वगणाः समस्ताः
 मं हारामभिरले विमलसुभावां पृष्ठं चिनाम तदकां मरमज्जने त्रेयं श्रुतं मां लवकथामधुरां राणाः एजि त्रिभिलि विनं भवतीं स्तिरूपं नी
 रूपं भपपरे वीनं हृते दुर्गाया येत्तं भजति सतंतं पुविशेषशायिस्तान् श्रीपते पितृपती इकुं वेरु स्याः ॥ इदं रीकादिभिरुसवसां नयेति सती पवंगसरव
 सतं निराकृतं येत्तं स्तुतव तिसतं तरे विना कुरु वंति सिद्धा परो मरुगां लसरं कृपाया विभ्राण्यत्यविले सिद्धिं कविना च निवोरा चां रुकमलाक
 मला मतां च येत्तं सिपासि रजसि राताः स्वलीला लोलाव पृष्टं विविं तं गोमुग्मा वि प्रवत्तम वपाविष् पतिस्तमेव विवस्वत्यो जन्म नि
 वरातीं मिनिं यं स्तोतां च मे वरुने नदिरां स्तुतिस्तुतं त्यस्तु मेव सकलं भुवनिहूकः ॥ तन्नो न किं किं विरपि भन्मं वे निविष्णुं सुसंकरा हिं यं
 व जं भवो ४३ इति स्तुतत्वाट् धीकेशमगिनिविडं महातपाः तस्मात् स्तुतिं ततो विष्णुस्त्वा च वरो मुनि ४४ विष्णुस्त्वा चा अगित विरा महां प्रां तं
 हं ब्रात पसा निधे त्वं वरयस् प्रीतस्तु वादे येन किंचन ४५ अगित विडं स्त्वा च यद्वितीतो सिभग वनं वैकुंठं शनं यत्ने कमलाकांतं तं हृदयं दिहृत्रां
 याम्यहं कृतानुतो धृष्टिगाम्भू भंगेन सतापसः कृतं प्रणामो हृष्टा का वाया मास केशवं भगवत्सवंगा पादौ तिष्ठ पंचनरे दूरैः हितं यस्व जल नोषु
 मुसु धं रागो विजैतः लक्ष्मीं शिन वरो मरुपे पर्यो विचापतः ॥ नात्यं वरं समी हं भं क्ति च तत्परा बुजे इति स्तुतत्वा वरं तस्या गिति हिं रं कुरु हनः प्रीतः
 पतं पका रायं त्रयेत्प्राद्विनायति ५० श्रीविष्णुस्त्वा च अगित विंदो सुमि प्रष्टुं स्थाप्य मिह भवकां शो भक्तिं मतो उसा सुक्तिमां स मादेशनं सुने
 पुनः प्रसक्तं स्मि वरं दिहृष्टमिति आती वरमभं क्तिमां स भक्तिस्तुतं रामपि आरावं वं हि निष्ठां सुहं भवतं यो निष्ठं तितुत्वा समं भाषोत्ता स्यात्प्रसव
 हि ५२ प्रायकशी सुउमै धाः कस्तुपे न ह्यनवां यदिति अनर्घ्यं यममा गि कवि त्वाका चं करं हते अल्यीपसा प्रमेगा ह्युवा ययमा जतः ॥ अवप्रग

[illegible][illegible]

का. ३.
३४

हनीमंविशेषतः पोषित्यजनितोरोषः सन्तीषीपरिमृजनात् क्षारादिन्यशमागच्छेत् संघताः प्रभावतः मास्त्रिमे प्रशस्त्रावावसिष्टे श्वरपूजनातिः
पोषो ज्ञायतमं च मितहृत्पुण्यमवाप्नुयात् मुक्तादिमिश्रसंघताः स्तत्र ज्येष्ठप्रपन्नतः नस्तद्विषयमाप्नोति न पुमास्तु विविधाः तसि सृष्टीं प्रीतो मभवा
नमृदुतीं प्रमुत्रमं विधाप्रश्रार्द्धमेधावीनमर्दशिविलोक्य च तत्र स्वामहः रनिपुत्रमायनविमुच्यताततः स्थिसंघवेती ध्विं तसि ध्वश्चर एवतः तसि
तीर्थनरत्नात्वा कसं ध्याविधानतः संध्याकाले विलोपो लुपात केनी भिभूयते त्रिसं ध्ये श्वरमा लोका कृतसंध्या कालतः त्रिवे स वज्रं जपुष
प्राप्नुमाच्छ्रद्धया द्विज ततो नु प्रोत्तिनीतीर्थनस्तत्रे कृता प्रवः दृष्ट्या नु प्रोत्तिनीपी त्रिमासि सदमवप्रिमातः अगस्तितो धृतं ज्ञास्ति महोषा विधायत
कृतः तत्र स्वामहः प्रमलो न दृष्ट्या गन्ती श्वरं विमु अगस्तिकुं देवततः सतर्प्य चोपेता महान् अगस्तिसासमेतं च लोपायु प्रपणाम्यव १९८ सर्व
पाप विनिमुक्तः सर्वे श्वरा विवर्तितः गिच्छन् प्रवेत्तेः सार्धं शिवलोकं गते प्रमः १७८ दृष्ट्या गस्तितो धृतं ज्ञास्ति महोषा विधायत नो गंगकेश वस
ज्येष्ठसं वीपात कनाशनं १८० तत्र मे शुभरो म त्रिमुने तत्रो ध्ये सति का संस्थ प्रदृष्ट्या चो मन्ममलोकं महोपते तत्र पिं गि चिनि वीप्य दत्तात्रेय
स्वशक्तिः शितसाव संरीत्य प्रपित्तरां ससमं योपते मणि कारां परी मणामे तत्रे कीर्तित महतः सीमा विनापमाद्यां सोसं विधाय विधा
नात वीचने श्वरा त्याच्चा मह वेकुं ठमा भवः उत्र मा भू कितो भूत्य देकुं च्वा मवा सुमात वीसा प्रवसत्ता हेवीं शीत्य श्रमे मुने तत्र त्रती सीम
भ्यर्चनं मयी पात नो लभेत को न मावना माहं कालभेर वसु निधी कलिः को लो न कल प्रेम उक्त मिनि निश्चित मार्ग शिष्य स्पृहा मा म कां श्वा
सुपेक्षितः नित्र जगारां कृताप्य मना लोकं यत्कृतं चित्ति विवागानरसिंहो हृषु लती श्वरं क्षिरा भूक्ता निवागामा प्रीति नृत्त निमना दधि मृ
बलान् सिहा हो माकार मृवती मुने कृतान् मह बलान् त्याग्या न्नुपशु नु त्र त्रै रः प्रचर्चन सिहो हृच उभै रवधूतः प्रचर्चमय धृष्ट्या नः पोषा

राम
३५

स्पष्टिर्ज्ञेनात् अहं गिरि न सिं हो स्मिते इह विदिनापकात प्राप्य प्रवृत्त पापो प्रगजानां प्रदिराणाः महाभमहा श्वरं नरसिंहो महा मुने पितामहे
श्वरात्य श्वर इत्ता ससं संधितः अत्य प्रेनर सिहो हृकल संध्या प्रो मः अत्युग्र मणि पाषो घहरा मि फ्रट्टा पितः ज्वाला लो न सिं हो हे न्वा लमु वी
समीपतः स ज्वाला पामि पाषो घट्टा नि पिर इति तः कोला हल न्यो सिहो सिं दृष्ट दान वमर्दनः मम नाम ससं जगददृष्ट कोला हल हो लो पतः
१८५ कंकाल भेर दोष त्रको शी र हारो दृष्टः तत्र मा भू कितो म् चो न्या पस गी निरु ध्यते विरक नर सिं हो स्मिनी ल कं दे श्वरा द्वा त्रिमा श्रद्धया
एज्ज नरो भव गिनि भयः अनेत वामन श्वरि ह मने त श्वर सति धो अनेता न्यपि भक्त्य कलुषा राहो र्वितः दधि वामन संतो ह भक्तान दधि भक्तद्वय
आमस्माराणा देवन द्रिष्टो नो भवेत् त्रिविक्रमो स्पृहं को प्रपा मुदी याचति लोचनान्तर दमि सृजितो लेहो हृग मि वृत्ति ना न्ये वलि वामन
माह वलिना पारं दितः बल भेद श्वरा त्याच्चा भक्तो नो बल वधनः दशिरा भवती या च्छतां ब्रह्म पादो हा गतिः नामा तान् मृवरा हृस्मि भक्तान्
चितिता ध्यंदः सुने धरणि काहः प्रपातो श्वर संधि धी भक्ता वादा गती र्थ त्र दृष्ट्या मा किटि लपि गी सृष्ट्य वर भावेन न विप्रो न्नि संधि वर
त्यमपि दत्वा न्नि धारा न फल लभेत महा कलुष री भरी सागरे निपतं जनः मम भक्त्युप प्राध प्रलभे पि नम ज्ञाति २५ अहं को वा व हृस्मि
मृत् श्वर समीपतः तत्र मा श्रु ज्ये मन्म त्रौ लभेत चितित फले नारा मराणः शतं पद शत च जल शायि नः त्रिशक्त मठ रुपाणि मत्स्य रुपाणि विप्र
तिः गोपाला श्वरान्त साय उडोः सति म हृषुः त्रिशत्पर श्वराम श्वरा माग को त्रं शने विमु रूपो स्पृहं चेको सु क्रि मृष्ट म ध्यतः मुने कृत प्रसा
दन विप्रेशे ना श्रितः स्वयं नारायण स्वरूपेणः श्रु क्रो दोघनाः ऊर्वे निरत्नी च्चित्र स्पपारि तो नि पुतानि ध्वर सो नि विदिति फ्रत्ता व च्च द्र वस
रुहः एनः पप्रश्न मे धवी मृत्ति मे रान्द स्थमी ३११ हितायि न ज मे क्राना मम से दे श्वा त यो कानि ते मृत्तै पानत फ घट्टिमा हार वद ३१२ त्या कण्ये

張

[illegible]

सर्वीममासहविरोधिता वाराणास्यास्तुतिमयि नो निशम्यात्तमोदोत्तौत्रिपुत्राडमखिले ध्रुवतेनानुमोदितं निवसति हि पेम्त्रा अस्मिन्नाने
काननोममोतः करतोते निवसि सूरकस्मपाः निवसति मम ज्ञेयेममक्ति प्रकुर्वते ममलिंगधरायैतानि वापदिशाम्य निवसति मम ज्ञेयेमम
मक्तिन कुर्वते ममलिंगधरायैतानि वापदिशाम्य निवसति मम ज्ञेयेममक्ति प्रकुर्वते ममलिंगधरायैतानि वापदिशाम्य निवसति मम ज्ञेयेमम
हलक्ष्मीरिपेकाशी नयेमः परिरोचतो स्वर्लक्ष्मीकांक्षामागोभ्यः एतिनास्तिने सेशमः ५० काशीसंकाक्षमाराणां एहकाशं चतुष्टयं पुरा
करवतिष्ठे नमामुग्रहो द्विजाः आनेर कानने सत्रज्वलद्वायान लोस्यहं कर्मदीजानि ज्ञेयं नो स्वा लयेन प्ररोहमे ५१ वसव्यसतने काशी
मष्टव्याहं प्रमलतः जेतव्यो कलिकाली चरतव्यासु क्रिराणा ५३ प्रप्यापिकाशी उवु द्विपेन मोप्राप्ते बतने स्पहल गताया शुके कव्य
श्रीः प्रगाशति धन्यामडू किलक्ष्मागो ब्राह्मराः काशिवासिनः पर्ययञ्जेत सोष्टते न हरे हनकाशिका ५४ रातव्यो बोवुरः कौत्रि
मतामैश्चरति प्रेमो सोमम तोष्टयं च तस्या सुकारिराः इति पीत्वामे ह शानसुरवृष्टी वृजि जासंघा पयिष्टा द्विजाः सर्ववर्बु रमन्
त्रमे ५५ ब्राह्मराजवाच उमायेते महेशानसर्वज्ञावरणमनः काशी कदापि न त्याज्या भवता भवता पठत वचना द्वाष्ट्यानां तावशापि
माप्रभवति ह कराचि रक्षिकेषां चित्काशपा सोत्तात्रायकः तवयारंबुजं देहि निर्द्वाम क्रिरस्तनः आकले वरपाति च काशावा सोस्तं
नो निश किमन्येन वरो शरद्रे एव करो हिनः आवधत्पाधको धसि नवर मन्येष्टवशी महे ६१ तव प्रतिनिधी कृत्या समाभिस्तव क्रिमावितः प्र
तिष्ठि तेषु लिखे सान्निध्यं भवतो ह्स्वह फ्रत्वेति ते धाव्ये कानित शास्त्रातिपि नाकिना प्रोचं मापिवरास्त्रोत्ताने च प्राम विष्णिः पुनः राम
योवाचस्वेशानि शामयत तो द्विजाः हि हितवः कप्रमास्य चरतवृष्टी भता प्रदं सेवो नृवरहानिये लिंगसच्यो प्रयलतः रमो नरयानिये कते

४२

व्यं सुक्रिकाक्षिभिः उरमेवरहस्य चकाथिते ज्ञेयवा सिनां मनिः परहिता कपीया च्येनोद्गाहृद्वचः मनसापि न सापि न सुत्रेयमेनो त्रविजिभिः
गाः अत्रापमज्ञाय यस्यात्सु कते सुकते तरे ६३ अत्रापमज्ञाय यस्यात्सु कते सुकते तरे ६३ अत्रापमज्ञाय यस्यात्सु कते सुकते तरे ६३ अत्रापमज्ञाय यस्यात्सु कते सुकते तरे ६३
कृतं यप्यपेशा च्य नकावदोः पिशाचनरकाश्यामिच्छा योवद्विपि रिकल्पकाः शिभिः कशाकृतं कर्म प्ररुप्यतोः किरुद्र पिशाचव्यं ज्ञेयं तै
पुत्रत्रये १० वाराणास्यास्ति तोये वेदायतके शरतः सरा यो निजाप्या विषे शादीव वीराणाममुनेत्रये पुनस्त्रैक निवसन् चान्द्रा प्यत्युत्तमं गिन
ज्ञानेन संपाते मोक्षामप्यत्युत्तमः उः कृतानि विधायेह बहिः यंचत्वमागेतः तिष्ठता निप्रवृष्टा मिश्र गृहिजसन्त्रमाः मामाव्यामगाराः सति
द्योरा दिक्षु तभ्रजैः मृसायाते भ्रमयादो होत्रः कृतिकारिणाः नर्मत्य नृय प्राप्य चततः प्रबोडासरा वेषो कलिरा चापान्वातपतिमहाजले
जलोकाभिः सपञ्चाभिः मयन्ताभिर्हरश्च के जलोद्भवः इति वारश्चमश के ह प्रपेते दिवा निश ततो यमैर्हमैर्तिनीमैर्दुः हिमालया अश्रुना
वरोहीनाः क्रिश्मते ते दिवा निश मरुत्सेत तो ग्रीष्मवर्षा वृष्टा विवर्जितो दिवा कार करै स्तत्रिस्तो योपेपासितः द्वांशिता सिगणो हृष्टो
तनाभिः समंततः इत्तु कालमसंभवात्तमाना मतेततत्त्वह निवेष्टेति प्रामाः कालाज्जाति के ततः कालाजो पिता नृष्ट्या कर्मसंसाधुः
तं २० विवस्त्रानंतुत्तर्षातो अलमष्ट घोरत्वाचः अन्यैक इ पिशाचैश्च सह समीपे नृपत्यपि २१ ततो हृष्टो पेशा चास्तो भैरवानुचराः सरा सह तं नृप
ममत्यथै ह्युत्तस्मान्त्वसंभवे आहारुभिरास्ति श्रिते लमंते करा चतः एवं त्रयुत सौव्या के कालेति ज्ञातिदुः शिताः प्रशान्तो मम मितो नृप
तेकंठ पाशिताः पिपासिता अपि नृतेः दुष्पशमपि वपुः अग्रसुचीपापा पास्तिका लभैर वरशीनातः दूरे वरे हि नो भूत्वा मुच्येते नमसात्तप
तस्मान्कामयेतावदाज्ञानः कर्मणा ह्यप्यघोः शुचौ पाशे सरास्ते ममहात्ता भमो भूषभिः नाविमुक्ते मतेः कश्चिन्नर के पाति कि लिबोपम

मानुष्यमासाधयच्छेपेवप्रागिति अनप्राप्त्यकृतोमङ्गलहस्तव्रतः॥ नतस्यपुनराश्रयः कल्पकोदिशतेरपि अश्रयभूतमिदं तत्त्वाभातुं यद्वद
किं त्विदं अविमुक्तसदस्येयं साराभयमोचकं नात्यप्रप्राप्तिजन्यस्यैव त्कावारासीपुरीः स्वविषयप्रशमनी प्रामाश्रुतकलेभूया ॥ १०० ॥ जन्मो
त्तरसहस्रेषु त्वाप्यसंयुजातिः अविमुक्तप्रविष्टस्य तत्त्वव्रजानिहमं जन्मोत्तरसहस्रेषु जन्मसामाग्याश्रयान्तरि देवपरोमोहो मरणाद
धिगम्यते निर्गमोन्मिताः सत्त्वयद्विमुक्तैरुतासमाः ॥ कालेन निधनं प्राप्तापि याति पातगति ॥ १०१ ॥ अविमुक्तं न संवेतो भूयः ॥ तत्त्वमासादृशो
विहामूत्रेन सामंध्येनैव संतिष्ठतः पुनः ॥ १०२ ॥ अविमुक्तसमासाधयोऽपि लोकास्त्रापयेत्सुधीः ॥ कल्पकोदिशते वीपिनोऽस्ति तस्य पुनर्भवः ॥ ग्रहनक्षत्रा
राशौ कालेन पतनं भूयः ॥ अविमुक्तैरुता न त्वपतनं नैव विद्यते ॥ अविमुक्तैरुते मृता विप्रायातिताः परमागतिः अत्रोक्रमणकाले हस्त्ययमेवोद्दिशतः ॥
शयः ॥ धिः यतिव्रतायाश्चममभक्तिसमादिताः ॥ अविमुक्तैरुते मृता विप्रायातिताः परमागतिः अत्रोक्रमणकाले हस्त्ययमेवोद्दिशतः ॥
दिशामितार्क्यत्वेन हीस्याधेनतमयः ॥ मन्मनाममभक्तिसमादिताः ॥ अविमुक्तैरुते मृता विप्रायातिताः परमागतिः अत्रोक्रमणकाले हस्त्ययमेवोद्दिशतः ॥
श्चित्तं जन्मागतिबाधस्वरूपिणां च लभाय तर्कसर्वतः काशीसमाश्रयेत काशीसमाश्रितामैकमनोवाक्यकर्मभिः ॥ तानत्रनिमेलयिष्ये
वोराश्रीः समाश्रयेत काशीस्थिते कर्मणिः प्रोपायेन्यायसिद्धेनैः तैर्न त्रैलोक्यामिव लेप्रसिद्धां तस्मात्सह यः प्रोपायेन पुराणात्मानोवाचनं
रीनरं पुनर्धनं तैर्न त्वत्वात्प्रायाः प्राणायामिते दिवोरासो विराटपिः काशीधर्मोपायस्य शरहो मयुर्देवाश्रमो न पुनरगतिः ॥ यत्र योगस
प्राप्तो न मुक्तिर्येन जन्मना ॥ अतो विमुक्तमासाधुना न्यङ्गुलतया नैव ॥ १०६ ॥ मोक्षस्यैव भूतत्वात्संसारं चातिभाषतः ॥ अश्रमस्वरूपो हस्त्योका
लमत्र प्रतीरुते ॥ १०७ ॥ अविमुक्तं पतिष्य पश्यात्यतिदुःखिः ॥ हस्तिस्थितेन मृतान्यन्यान् यकारताडने ॥ १०८ ॥ प्राणवासासीपुण्योऽसिद्धिः ॥ १०९ ॥

राम- ४३

मुनासां पतिनिष्ठाः तन्मन्त्रकस्य संतोमेति भवता महास्तेन चान्यत्र फलं लभ्यते तैः ॥ अविमुक्तैरुता कित्वा रजामां तदवाप्यते एकः समर्चयेत्सि
गतपस्तप्येन चापरः ॥ तस्मां ध्येत सश्रेष्ठोऽपि लिङ्गं दिदि ॥ तृतीयां तरावाको दिदि दिव्यः प्रमद्विः एकहो वसेत्काश्या काशीधर्मोत्तमो विरः
अन्यत्रात्तराणां नाहो कीदि संभोज्यत्फलं वासायां स्नाते केन भोजितेन तदवाप्यते ॥ तन्निहत्पाकुंरुहे जेतुं अतो दिवकोः तु लायुः पदानेन काश्या
मिहाममा भवेत मम हपरमत्वातिरायाताल्लावतिरुते ॥ आनीत्यस्य लोकादीननेते लिंगरुपधक् एष्विदं तोपियं लिङ्गं लिङ्गं विमुक्तैरुता ॥ ति
मोको वसेति विमुच्यते महिषिनिश्चितं ॥ अस्मिन् हवेन मेना हृष्टः स्थः समर्चितः ॥ सुप्रार्थ्य तारकं तानेन सभूमो भिजापिते ॥ प्रामां मिहसु
मयको मियते न्यत्र कुत्रचित् जन्मोत्तरे पिमाप्रार्थ्य सक्षिमुक्तो भविष्यति ॥ इत्युक्त्वा तैत्रमाहात्म्यं दिद्वानामप्युतोऽहः ॥ पशुपता भवेते वां तत्रैवां
तो भवतु पिमाहात्म्यं प्रत्यक्षं चोक्तं पडाः ॥ प्रथमं मनसोत्तरे प्रपुः स्वसमाश्रमं ॥ ११० ॥ शोभोको वादि निश्चिन्त्या समर्चयत्सुप्रमः ॥ अद्यात्तः पातकं मुक्तः शिवलोको महो गते ॥
॥ १११ ॥ स्फेदुवाच पठित्वा पाठमिवावरहस्यात्वा तपुत्रमः ॥ अद्यात्तः पातकं मुक्तः शिवलोको महो गते ॥
॥ ११२ ॥ स्फेदुवाच पठित्वा पाठमिवावरहस्यात्वा तपुत्रमः ॥ अद्यात्तः पातकं मुक्तः शिवलोको महो गते ॥
॥ ११३ ॥ स्फेदुवाच पठित्वा पाठमिवावरहस्यात्वा तपुत्रमः ॥ अद्यात्तः पातकं मुक्तः शिवलोको महो गते ॥
॥ ११४ ॥ स्फेदुवाच पठित्वा पाठमिवावरहस्यात्वा तपुत्रमः ॥ अद्यात्तः पातकं मुक्तः शिवलोको महो गते ॥
॥ ११५ ॥ स्फेदुवाच पठित्वा पाठमिवावरहस्यात्वा तपुत्रमः ॥ अद्यात्तः पातकं मुक्तः शिवलोको महो गते ॥
॥ ११६ ॥ स्फेदुवाच पठित्वा पाठमिवावरहस्यात्वा तपुत्रमः ॥ अद्यात्तः पातकं मुक्तः शिवलोको महो गते ॥
॥ ११७ ॥ स्फेदुवाच पठित्वा पाठमिवावरहस्यात्वा तपुत्रमः ॥ अद्यात्तः पातकं मुक्तः शिवलोको महो गते ॥
॥ ११८ ॥ स्फेदुवाच पठित्वा पाठमिवावरहस्यात्वा तपुत्रमः ॥ अद्यात्तः पातकं मुक्तः शिवलोको महो गते ॥
॥ ११९ ॥ स्फेदुवाच पठित्वा पाठमिवावरहस्यात्वा तपुत्रमः ॥ अद्यात्तः पातकं मुक्तः शिवलोको महो गते ॥
॥ १२० ॥ स्फेदुवाच पठित्वा पाठमिवावरहस्यात्वा तपुत्रमः ॥ अद्यात्तः पातकं मुक्तः शिवलोको महो गते ॥

संशो वितंतल क्राशरमासा निदिपरं भारद्वाजे श्वरलिंगं लिंगं मंदी श्वरलिंगं एकत्र संस्थिते देवदत्त च ये स्तुतात्मना अरुणो स्थापिते लिंगांतरेव क
लश्री इत्युक्तस्य लिंगस्य धेवातः सवाम्दिव वासुधायत १० लिंगं वा जनेन या ख्यतं वा स्यति स तो हं । तस्य संस्थानं तु सावा जगत्पल्लव भूत ११ का
वैश्वर्यं श्वरलिंगं लिंगं कात्यायने श्वरलिंगं द्वे श्वरलिंगं मीतं श्वरमेव च हारीति श्वरसेते च लिंगं वेगाल वैश्वर्यं कुत्रै लिंगं महापुण्यं प्रादुर्बो
शुभे श्वर अग्निवरी श्वरत्वेन ध्वं वैश्वर्यं मेव च वत्से श्वरं महा लिंगं पारी श्वरसमेव च सकृदष्ट श्वरलिंगं कणारे शतं धेव च । अथ नूत्रमहं
लिंगं मातृकाय निरूपितं वा ध्वं वैश्वर्यं पतिगो शिष्टं श्वरं तेषां । चतने श्वरालेगं च प्रा लेकाय न के श्वरं कलिं द्ये श्वरलिंगं लिंगं मुक्ती बने श्व
रं । लिंगं कपोत हर्षां शंके शं कुत के श्वरं कंठ श्वरं कंठो ले शं लिंगं तं बुद्धिं दितो । मते गोरी मरुत्तेशो मागधये श्वरं तथा जाल्करी श्वरं लिंग
जं बुके श्वरमेव च । जगु धी शं जलेशं च जाल्मेशं जाल्के श्वरं एवमारी नि लिंगा नि अमु स्मता धी नि कुं भज । एमराणां दृशी ना तस्य शो दृशी
नमना तं हते ना ज्ञापते ज्ञेताः कलधस्य समुद्रवः एतेषां श्रुभं लिंगा नि ये च स्थापेति पावने ११ स्कंद उवाच । एक सतत्रयं हनं ज्येष्ठे भू
ने महामुनी त रहते प्रवृत्ता मिश्र मलिया नो त्य च स्थापेति पावने ११ । अथ विनाशान स्वेर विरह त सत्र ज्येष्ठे स्थापि महेश्वरः । कीर्त केनेव
विकाश शिवा कं उ कली लया उर्वं वन्य चैरा नी ला धवे पति तन्वती । निः श्वा समी र सु दित भ मा कु लिते च ११ । १३ अथ द्वा मिश्र स मा ल्य स
पुट्यं कृत भूमि का स्वि द्वा त्क पो ल पत्रा ली स्तव देव क गो ज्वला १४ स्फुट ज्वला पु क पथ नि र्द ग प्रभा व ता उ ज्व स त्क र का स्फ ल ति शो भा
ता कारा बुद्धि कं उ कला गु स द्धि नै र्ज न भ्र ल त तो चला । म्दग नी किल स्तले ती र्दृ श ज ग रं वि का आत र च च रा भा च रि ति ना भ्यां मु ने हा रा क्ता
रा ज्ञि ता भ्या मि द वे सु मु न्धित म प्यु न व द ली त्य ल से त्ता भ्या द्वा भ्या व ज तो वि धः । त्या गि कृत नि ज्ञ ग ती ए व धा भ्या स र वे ला त दे वी पति ति ज्ञो द्ये

विषमेषु प्रपञ्चोत्तोरिवोत्तरतः । त्रिप्रमाणं स्वीकृत्य पञ्चवरी धत्तपञ्चवरी मूर्ध्नि माया तावद्विकीर्तितं । तावत्पतंस उर्द्ध्वं नावति च लमानसो सर्व
ज्ञेन परिज्ञातो वाचस्पत्येन चोद्वाता । कदाचित्ता श्वरे वन उगोर्गतिश्चातिनी विज्ञापते तत्र स तात सर्वता । ईश्वरी प्रणीतं । तेनैकं कंडु वं ना
श्रुमगप्य निजघनतो महाबलं महारैवा क उ क न स मा ह तो । परि भ्र म्य पति भ्र म्य तो ए वा वि नि र्म न हः । वृता रि व फ ल प क्ते तो ला र निल लो
तेर भो ली ना परि ह ते श्व रं रं वं महा गि रे । तो नि पा त म हा रै वा व क म्प क र गो द्वा तौ । ततः परि गति या नो लिंग रू पे पा र्क उ कः कंड के श्व रं स न्ति
ज च न द्धि रं ग म भ व त्त ह । ज्येष्ठे श्व र स म्प णि तु स वं ड ध नि वा रा गी कंड के श्व रं स म्प त्रि यः श्रो ष्ठी ति मु स न्चि तः । ए ज्ञ गि य ध्या ति प्रो भ क्ता त स्य उः
त व भं कु तः कंड के श्व र भ क्तानां मान वा नो नि रं सी षो ग ह्ने म स र कु र्म्य उ वानो भ म न ना शिनी ३८ म्दग नी त स्य लिंग स्य पू र्ण कु पो र्ण स रं व ह
त जै व रं त्राः सां लि ध पा र्वा त्प भ क्त सि द्धि र् ३९ कंड के श्व रं लिंगं कं श्या मे रं स म चै त । क श्ने तेषां भवानी शो स्या ता स वं धि त प्रो ह । इ ए यो
च म्प ले न तं द्वि ग कंड के श्व र । सर्वो भ स गे स ध्या ति वि द्या त क रा प रं कंड के श्व र ना मा गि श्च त्वा ह न्ति स नं ति । लि प्रं च्च भ वा मि ति त मः प्र
स म्प म्प ५३ स्कंद उवाच । स एषां प्रमहं भग ज्येष्ठे श्व र सा मी प तः । म्दग ता त म भू दि प्र प र मा श्व र्म क्क रं वं दे वा ते म हा तो श्रि द वा वि
पि त्त त्ति रे । त ण्म ने षु वि षे पु नि क र्म प र म न पः दे तो उं ड मि नि र्द सौ ड षः पद्म र मा ह लः दे वाः क थं स ज ण्म स्यु रि त्य पा प म त्त म त कि व ल
श्र कि मा हा राः कि मा धा म रा द्वि दे व ताः । वि वा पी व डु शो रै त्य स त्वे वि ज्ञा म नि श्रु तं अ व श म्भ ज न म भो ह त गो र वि च रि तः । द्वा त्प रा ग न ड म स
कृ त्त न वा बु ध म त तः य तः कृ त्त बु जो रं वाः कृत वो व र स भ वा तै व रा ज्म रा धा रं ख नो रं व ब लं दि नाः नि श्रि वं व रा त्प रा धा राः स रं दे वाः
स वाः ती वी णा व रा त्प रा व ल ना त्र का र्म वि वा रा गी । द्वा त्प रा ग रि न च । स्यु वी र न रं च ति तः स यी आ म्ता मे षु प्र न रं षु दि न षाः श नं तै वः प्र जे

पप्रकृष्टापातपराः सनांमहिमं महारिवलिंगस्यास्पमहा मुने १४ देवदेवता लिंगां त्वनादि संसिद्धमेतद्देवसुभद्रं व्याविर्भूतमिह
नाचत्वं त्वत्पुण्ययोगात् १५ मुखांतापरमगुणैश्चैत्रास्तिश्चित्तधरेः कलीकलुषवृद्धी नगोपनीयं प्रयत्नतः १६ मध्याह्नमेव हेतुम
न केन्द्रापातपरेः व्यावेसकैतव्यालिंगं लभतंगहे मम पानिब्रह्माहमध्यत्र संतिलिङ्गानि पावति तैरार्चिता निसर्वाणि लेशां म
मैचित्तः प्रमारेनाभिमे गौरिलिंगं लेशमयिते तमेवैत्यनिर्णयत स नृपि श्रीरन्ध्रः त्रैलोक्यपानिबल्लभस्तत्तत्प्रभानिर्गतानि तत्तत्प्रभ
मन्पयवै सकृत्प्राप्तिमानवः एजोपि यतिमेलिङ्गं लेशां कला मवांति तैस्सर्वैश्च कुर्यात्प्राप्तं च्येति माग्निह रुद्राणां कोटिजायेन मन्त्र
लपिकीर्तितं तत्कले लभ्यते विरलेशस्य समचनान् लिंगे विनादि संसिद्धये ह्युक्तं तद्भूतिभित्तिरासमं ह्यश्रमं सर्वपापनिर्कृतं न पुरत
नैकीकादि रासि नानाद्यर्थको विरासे कुराफालनेमा सिधुनात्रा कलावती ननु त्रैजागरं प्राप्य त्रैगीर्ति च पशने स्वयं च वास्यामा
नानावशयाता तत्र सविलनैका। ह्यजाधवेरा जस्य बहू मते बभूव हरीति स्य सर्वेष्वप्यत स्यात्स्य गुण्यतः तत्रैव प्राप्ते कृतस्यैव
रुशिवात्रिंशे रम्यात्पदव्याना मरुसलावदप्यशालिनी। कला कलापे कुशलमिच्छा कलापवादिनी पिठगनेरु कनित्येव सभूते धर्मपीठे
व। सर्वगाधवैकुण्ठशलापुगारालमाहावनि ४० मुने सर्वोत्तमं तस्याश्च कला चाल्माये भाजनं शशिलेखाः नैगलावाचित्रलेखितेनामनः
५१ तिष्ठ भिस्माभिरुक्त्रावरेदीपां रालिभाभः सर्वाः कलाः प्रारातपरिप्रीता सरस्वती प्राप्य रत्नावलंगोपिता जनीतरवास्मरं लेशस्य
लिंगस्य जग्राह निपमं शुभं रत्नभूतं स्य लिंगस्य कोष्ठां रलेशस्य दे। नित्यं संदर्शनं प्राप्य स्वस्म्यपि वचो मुने रत्नमिमम वत्पासीतां तं धवैरु
तो न माताभिः सर्वाभिः सहितानि त्विंशं च पश्यति एकराराभ्यनलेशममेतद्विंशमुत्तमं समानचंचला बालारम्यपागीतमालया सावः

प्रहरिणां कर्तृलिंगं तिष्ठेत्पुमे गताः तस्यागीतेन तद्देशं हंतियं ह्येवरो भवं यन्तु यार्स्यते नात्रावधगाधर्वकन्यके। तव न भिसमा
नाख्यः तत भनै भविष्यति इति लिङ्गावधे जातो परिपीय चतः ह्यो। व भवानंद संसो ह मयना वीवदू मती। यता श्रीव्यामगीता सुखी
भिः स्वपि सुयुं ह्येक श्रपती निजो हंत माली ना पुनै मुरा ५० ताभिः ह्यपि दिव्ये तिस्रवाभिः पतिनिति। अद्यते लोहितभा विलेश
स्य समर्चनात् यश्चाति सते एत्रावधकी मारं हारकाः चोरो बहलता पाशैः पाशितव्यापि मलतः गौचनी क्रियते रस्मा लिप्य प्राप्ता
सुहृत्कैतकः। प्रातरेव प्रयातर लेशादि १४ बहून् यता स्वस्मा सुदृष्टा सुभवनं उ एषोरावाता अहो लेश्वरलिंगं प्रत्यक्षीकृतं
त्यसि ५४ सुखसंतान पापमुकुटं परिनिमज्जये। श्रीनेत द्विपोगानि कला स्वपतिता वला अहो भारिपोरी न्दगामहापुरं पम
श्रुमः एकस्येव भवति तद्विद्वैकत्रापि तिष्ठता ५५ सत्यं वदति नासत्यं देव प्राधान्यवादिनः देवमेव फलेदे कनी घमो नापरवले भवता
अपि चास्मा किमेव हि चोश्रमः परं देधे फलये कं पथात वननः पुनः। लोकानो यवहारां पमालि प्रोक्तः प्रसंगतः एमं नीरा थावा प्रित
वमसे वनः स्फुरं रुतिसंयाहं रती नामनेतो ध्याति वलवतः चारात्रा सायति कंतः प्राप्ताश्च वं स्वमालये अथ प्रातः समुह्य पुनर
केत्रं समताः सावमेन वती तोभिः परिभुक्ते वलजिता तस्मी प्राप्याथका शासी स्तात्वा मेरा हिकी न जले। सतिभिः सहिता पश्य लिंगं
लेश्वरं मम निवेद्या निममं साधु जगमु कुलिते हापा निवेधेन वपस्याभिः परि एष्टा जग्राह ६३ रत्ना वळुवाच अथ लेशपात्रा
याः प्रयातो सुखं मंदिरे। भवती पुनरुत्पत्तिवद्वेरा वचो भूते सविशिषां संस्काराः वेश सर्वेश मदिरे निशुद निद्रम नातद्वि लोकं नील
सा वला स्वहा रेशा प्राप्ता भाविनो यश्च गौरवान्। आत्म विस्मरतो ह्यत तो मेदो। व भवतः तद्दतरंगं स्वशोभम को धाप हं की। तद्वापर

बशावास्ततस्तत्पशनेनच नजानेत्येयकिद्वन्काहंकाहं सवाथकः तन्निजिगमिषुसख्योपावर्त्तप्रसारितः सेःकंकरोनिरुपा
 कृणितेतावदुक्तरेमिहतःसिद्धितेनाहतेनाल्पपरितोषिताः ६२ सुखसंताननीमुषुदुपरिनिमन्यवे। हरोनतद्विमोगाग्निकीलास्यति
 तावत्ता ६३ किंकुलीयाः सनोवैप्रिक्षिष्टिःशामः किमपुव्याकः उनोतिनितरासखास्तद्विष्टेपानसोमहान् अनन्योत्कलितचित्तः ७१
 स्तसिमोश्रमाः प्रशाणानामेयिमास्तानामेकमेवमहोषधं वयस्यानिशिशुःकस्यतस्येवउपनीचां। भवतीनामधीनंचतत्तुनद्वेष्टानमम
 कालीकमालयोवक्त्रेस्तिग्धमुधिसर्वोज्ञते। तद्विशनेनस्त्वस्तिप्रशाणामस्यतिचान्यथा दृशम्यवक्ष्यंस्तत्त्येद्विष्टेमाधनोभश्रितितस्या
 गोःकृत्वाहनामानितनीचताः प्रवेपमानतदस्याः प्रोचुवीज्यपरस्परं सख्यञ्चः मुस्यप्रानेनोनाननान्यपिनुविधुधति सकथेप्राप्यते
 भदेकउपायोविधीयता। इतिरलावलीभ्रुत्वास्तसंदेहाचेतोद्विष्टं वयस्यास्तदवाग्नेभेदमुकुटिमुसुहृदस्यादीकैनसाबालापयंकुठित
 तशक्रमः यद्वक्तव्यस्वितितमापसंपुंऊंतिभाषितेततत्वात्पारिताः सख्यः परितायापहाकान ७२ वदुःशान्तेत्येयानन्यद्विष्टो
 हृष्टशान्तयोव्यपतिनमसुसुख्यतन्नछातोपचातः तस्यास्तदेकमानोतरत्वे शस्तपनेदकेतुसागांक्षणास्वतन्मसुखिरसमह सुप्रो
 तिवसावादीन्मुदः शिवशिवेतिच। कंदर्योचप्रश्नवातेस्वभक्तानमुपसीमहत्पिनापोमातरमस्यवेदिनेशदरारादकायेयधामो
 उःसाध्यविहितःशरीर्याःप्रद्वयशोदकस्यशोत्रेनश्रुत्यावनान्यथासेवितयेनेसततंभगवद्वरासारक ७३ तदात्याम्मातरप्रोचनेप
 सपनिउगतिः। आधिमीतकतामचतापचाप्यधिरैविके अध्यात्मिकतत्रातापहरेछ। चराराकाव्यापेतसत्त्ववाधाधराध्वनतनमसु
 ने उचितसीतिहोवाचताःसखीः स्तिग्धधरधीः ७४ रत्नावज्जुवाचः इशिलेखेदगालेखिविजलेखेमरीहिते यस्यकुठितसामग्याःकु

राम.

तेवत्ताःकलाः कुवामन्त्रिप्रप्रामेसम्पुपामोस्तिमयेक्षितः ७५ त्वेश्वरउग्रहोऽनुतिष्ठतद्विहताः शशिलेखेमिलक्षितप्रायेलेखात्म
 लिख सलिवानेगलेखेत्यनःसर्वावनीजनानां चित्रश्चित्रलेखेत्पातस्तुलुशायिनः किंचिद्विभिक्षाहताहापले कृतानलिखा
 अथा। करपतिताः सख्यस्त्रिजालप्रप्रवापेच लिखरुहःक्रमशः सख्यप्रतामोवमशेवधाशानप्रकोमारलेहमीकानुपुवत्वश्रीस
 मावृत्तान् प्रतिःसंधेदुगंधवीन्यप्रमास्तानेवेहातासवन्तुरनिकग्यान्साव्यालीकतश्रुभेताणां नचाचेत्यजहावह्यातेपुखलीकि
 वासिष्ठततोमध्यमलोकास्त्रान्मुनिसजकुम्भिकान्तविलोक्याविनसाप्रीतिक्वाप्राप्येप्रमोनेभेरा। अथरत्नावलीवांलाकाराभ्या
 राविचोचना इशोव्यापापामासवलिस्त्रिजालपुवस्पाष्टिजिज्ञान्दनुजानीत्यसामोभुवीकुमारकान ७५ रतिवंधनकुपिनापि
 तान्मन्त्रेभःशरीरसाधकाकस्यष्टाप्यतिहृतागपेक्षिता ७६ पश्यतेनागपूनःसाकिंचिद्वदुसितभभवतः भोगिनःसात्त्विकाकु
 पिचित्रचित्रगतानथं मनाकुसंभुक्तभोगेवृत्तामासीकुमारिका। पूनः प्रत्येकमुद्राद्विशेषावश्रवणश्रवणान् तत्तत्कान्वयगाल
 दृश्यदासुकिमोत्रजान्पुलीकान्तकक्रोडभदसंतानगानपि दृष्ट्वानागकुमारालीनशरवचउमधेत्तताशावचउत्ताताद्विप
 रलेज्जादंभारा १०३ इत्युपलकाप्यासद्विगप्रत्यगसंधिउत्तत्र्याभरणोत्तापितत्कीमारहोवरः तमविदग्धादयाज्ञाताभ्र
 त्रलेखमाअथावित्रपयीवित्रलेखावित्रपयंचले परिच्छिप्यद्वारात्रापीपेहासिकुपणारा। लविकी। वित्रलेखदिपोमीन
 लेखिनी इशाकुटिलमयाकुचोत्पस्करदृशनावराकयाज्ञातंगलेखनताअश्रिलेखमा चित्रलेखनवित्रपयंचलेमपाकरी
 तवसभरितसतासाधकन्यारत्नावलीशुभा शालचङ्कान्ववापेतत्तचउममेवहानतरीहृताज्ञाताइष्टानहस्रभिरावृता वप्रीनेम

का. ३.

५१

त्रिभुवनत्वेदेकशिकाचित्तवृत्तमेगात्रललितकाश्रतनोमां चकचुका चिचन्यसेदत संभृतास्यकुलिताननातनः सचित्रलेखा
 तामेत्याश्रुसपदाहपं १८ मोक्षकौत्रज रोधवैसिद्धः स्वधमनारथाएतेस्यावगतसर्वदेशानामा न्यायार्क १८ माविधीरातिह
 लभस्त्वथलेभ्योराव्यतः अहोसद्वरावाप्यास्तेशनासितोविता उनिष्टमामः सदनरलेषाः संवेदोहिनः अथदेवशाघातीना हृष्ट
 गगना धृगा सुबोडनादानवेनपातालतलवासिनागहृत्वाताश्र्यात स्त्रिपिनिरगाहनवोषह हृदिविकयदृष्टास्यः अतरेहृगिगी
 रिवातांतिदिलोद्वगं प्रयौदृष्टाविकरितानेन सुधिराहानिनेवजानवेषभुभूमयः होमोतेहृषितव्याहृताविधेमाविधेहि
 तन परेतत्वात्तमां बुभमनाश्रवतिनिपुरां डारवमदभाणाभिरस्माभिः किमनुष्ठित १५ ल कृतोतरवात्रोपिनचित्तव्याहृतान्क
 तिराशिभुक्रुडनकां हृत्वाहृत्वारत्ने श्रुगर्वन पित्रोः स्वाधीनसन्निष्ठाहृष्टविमानकिचन अशोभुवन्माहीनाहीनाप्रनकी
 त्रनः त्रातित्राणापिनीबीलाः शोभोर्त्तिशसर्वगाइत्येगधर्वतनमादिलेयनीः कृपाहृर श्रुश्रवनागराजोत्तरेलवृत्तमहामुः
 कोसोमप्रस्तामिनोनामलेशस्यमहेशितः लिंगराजस्यगङ्गातिकसीवधनमेशिनः पुनरप्यात्तंरावसंक्रत्वाबालासुखितं रत्न
 शरत्तारत्तेतिगहृतास्त्रोविनिर्गमोतिववसारसपानेनमहामांसनिषवरात् अत्यतोन्नेत्रेडश्रुष्टरत्नरत्नेनैवतः प्रभृथासि
 पञ्चोडृष्टशिकन्यापहासक ११२ महुष्टशोचंर्यातः कृपास्यस्यधृष्टमाममवागाहृतप्राणाः प्रप्रासाईरुडमेत ११३ आत्रागाध
 धनमतवैवस्वतपुराप्रतिः रत्नेभ्रुस्यपिनीमप्रलयापधृष्टिस्फुरं गहृतीनमवाप्यभृत्तुभीतिभयान्स्सः रत्निभ्रुमहानामकृत
 त्रागास्तुभेननीः तेषोजन्मजनाव्याधिकालिकालभयंकुत १२५ त्काताभयत्रस्तान्मुखप्रहितेत्ताराः वाधुघ्राताइवभी

५१

मोनेषिष्टयुवाचसः इत्यप्रास्याधुगधवीः संवेधुनगराजजः आकारापूर्वामाकृष्यकीदृष्टाहिगोश्ररः सोपिकुहोदनुनाहपरास्य
 वृष्टुजगवत आविधकाजेंदराभोद्यवस्तजन्महृत् हृष्टतश्ररलिगपस्यस्यप्यितभते अलातरेडवन्नसिन्कोलदरापिज्ञाति
 अतरेवसिचिरपरिघस्यमहेधुभिः उड्रेतस्यमहेहापुर्विद्धिद्योतातेवेहिति तोस्यवप्रागाविस्तृयकालनिलसमधनं सबाासा
 स्यइदंयप्रविप्रप्रगवेस्यचाप्रापानस्यविनियोत्यस्वयतराभिगात्युनः हेदिहृतस्यदेात्पस्यवैविज्ञायतन्वतः हृिगंगनापुः स्या
 तभिवनागाश्रुगगतः अन्यामोपाजितैर्द्वेयैः सखेभाक्तमिष्टजितानिद्रयागिापात्येवसजाराानिकुतः हृिख रतितदानव
 हृत्वा नागनाजमिहाबलीः प्रत्युवाच्चाथतोः कन्याः कापूर्यकस्यचात्तजाः उनात्मनाकुतोनेनसगतदनुजन्मनाकृत्वारत्ने
 श्वरलिगभवतीभिर्विलोकितं यस्यनामाहोत्राराद्यपेतरेमापदः प्रपमाश्रुतताख्यातपेनज्ञानमितन्वतः १३७ इतिश्रुत्वाकिरि
 तस्यनितरोप्रेमनिभेराः परस्यरमुखवदीह्यकोसोस्यादृष्टवैवत १३८ आकारासावकासोप्रातरिसमुपसृजः निजप्राणाव्याप्ता
 कृत्ययेनत्राताः स्मवालिकाः अस्यसंदर्शनादेवस्वभावचपलान्यपिामंशराणीदिमाशिरास्यः परिपीयस्यधामिव मानमयत्रनी
 नेत्रेप्रासहेतेपश्चातथाः अन्यदृष्टवैवतरेप्रेस्परमराप्यतरंवीधिवचःपीपुसमाधर्षयितराप्राप्यनः श्रुनीः गृहात्तरग्रहमिदीनेकुपी
 तेस्वजन्मनः आस्यतः पयुतमितीपादिनश्रुचेलविधुमध्याहृदविदुसज्जवपिक्कषा अमुपयानमालोकविरनः सन्नेनोमराः १३
 निमुवेवत्ताबालाः परस्यमनुत्वरारादृष्ट्यापचित्तमध्यस्थविदिलनवालिकाः अतीवभीषराकारदनुजस्यातिसाधुसातः अथो

का०३
५१

भूतेहागास्तनाङ्गासिपुहरीशोचताः ऊवुश्रुतंयुवानंतानिजजीवितरहि राण्यसंगभवापष्टलेहनिर्मचेतसा तदावहामहेस र्वमवध
हिचारांमनः॥ इयंगंधवराजस्यवसभतेसन्नुद्धवा कन्यारलावलीनामपुत्रात्तमहभुवनि॥ वयमेवपुष्पाएतस्याश्रमेवानुगताः सरा
आरभ्यवाप्यमप्येवालिगलेश्रावभिधोपातिपिप्राप्यनुज्ञातीकाश्रयमचुषितुसंरा वरोपिरुज्जतेनास्यप्रसन्नोनाघोशभुनाहनिष्पत्ति
तियःस्वप्रेकोमारतेकुमारिके त्वनामसमानाव्यःसन्नेमत्रीभाववृत्तितायुवानिस्वप्रभोक्तारप्राप्यप्यघासः॥ विता एनस्तद्विप्रा
त्तेनवद्विनातावतापिताकलाकोशान्यतोस्माभिःसोपिचित्तेश्रुतः॥ १५१ यस्यनग्रासनामपितान्वपोयववुध्यनोतद्वृत्तिप्र
त्रलिवितमप्यवाजीवितापुनः॥ १५२ ततोरात्रेश्वरान्तोस्वयहायसका भवतेपातीभूतोनमासीधेप्रातेरगनाधेनि अतस्कृतागमि
श्रस्माध्वत्वाद्यतालमाविशतःअनेतरंभवानेवंतेवतिरनुजाधमे अगस्त्येवदृष्टातीतिज्ञास्माभिरुदपितः॥ प्रसीरकुचकास्माकपु
रःकोसिद्धपानिधे यराप्रभृतिचास्माभिरुदृष्टदृष्टानवः॥ तदाप्रभृतिनोनेत्रविक्रतेवहतप्रभा कारेशाकाभयत्रातन्नेविनाकि
चिरेविहिक्रवयंकावयंकस्त्वकिज्ञातकिंभविष्यति तिश्रम्येनिसुपुष्पात्मानानाजकुमारकः॥ आश्रयाता भयत्रस्ताः श्रवाचे
रुचपराणो धी मयासहसमोयातले श्रुदृष्टाप्रामिवः॥ स्यात्सुपसतानिन्याः श्रीरवावीहृत्लोदका विस्त्रिमासातापानाहसकीक
कृतारवाः॥ कवीनावाहितव्याजास्वगतकुवेतीमिव तेजतनाम्यनुज्ञातोः॥ श्रीरवाप्यनिमज्यताः संचलेपुष्पाभरणाः॥ प्रान्तम
उत्सतः॥ पुनः वीहनिन्त्यगंधध्वन्यः॥ पश्यत्येकगिताडवरले शास्त्रमालोकाकालेनुजसमीपतः॥ परस्परनतः प्रोचुर्गंधप्रोयविसि
तादवस्वप्रोयंकियुवासत्यखेजालालेश्वरस्यवा वयमेवहृवाभ्रातागंधन्यौतवयंकिसु॥ किमेतन्नेवजानीमरेष्टजालिकविस

गम०
५१

वत एतेनारवाहांगांस्फुटमेवभवेदिराश्रावचउस्यदाप्येवाश्रितचउधमस्वसे ॥ १६६ कुरुजन्मन गलावलीसताश्रीसुखी कये
छातता ॥ १६७ रलेश्वरास्तमापातीश्रुत्यगमनवर्तमिषयानमनुपातीलेयम्यापु धडमभुत्तुनः यथारलेशमकैनरलचरेनघातिताः
सुखकुदरेवेजनुमहेद्रासेनचेषुता यश्री एतत्पवनरतीप्रमेषवागीश्रुतालमः॥ यस्यमृदृशीनारिववाग्विक्रतिदिनभूतः ॥ १६७ श्रावचउस्य
विश्वेश्वरखरुद्रप्रतिष्ठतः॥ यस्यमृदृशीनात्युत्तानमपकात्सर्वज्ञ एतामृदृकिनामरुद्रिवाकापुराणतोयभूः॥ पस्माकृतोदकांमत्तमम्यलोक
किन्याःप्रतीचोत्तरपुतिधायकेश्वरः॥ मैवद्यस्यसप्योतामहेद्रासेनचेषुता यश्री एतत्पवनरतीप्रमेषवागीश्रुतालमः॥ यस्यमृदृशीनारिववाग्विक्रतिदिनभूतः ॥ १६७ श्रावचउस्य
श्रादिवरजस्कीरिववेजनुमत्सतामिदृपुष्पाद्योपाः काश्रीसर्वमिदृरः सर्वमिदृप्रश्रस्तामहानाजविनायकः॥ किनायकाः प्राश्र
नियमैश्रमतांनराणा आसोसिद्धेश्वरस्यपुः प्रासादः कांचनोज्ज्वलः॥ रल धंजयताकाश्रमिदृस्वाधद्विनीकोकानतनेत्रस्यमधुमभा
मधमश्रएष्येम भ्राधालोकयोमयेनवसधस्यवीहतात मध्यमेशमभयनरोमभयमविष्टमोआस्तुद्रशितोइस्यतितामोहन
विरति एगवनेश्वरलिगतप्राच्यमिदृमहि कृतदृष्टतेमपाताका योस्यसरावतीगजः दृडकांछे जेश्वरस्यप्रासादोत्तलनिमित्तः॥ प्रति
रशवसधत्रात्रेचंद्रः सनाकः॥ यस्यमृदृशीनान्तराणानकजः प्रमवेद्वानकलिः प्रभवेसत्यनचकलषराश्रयः॥ रतिप्रावत्कषाचक्रः॥ सि
भ्रातादवबालिकाः॥ तावद्वृष्टविभूतिमुगधवेत्त्वप्रायमी ॥ ११ नारासीश्रुतदृष्टातः सबाडनजन्मनः॥ एनावलीसताप्रससलीकायप्राद
ता ॥ १६७ रलेश्वरास्तमापातीश्रुत्यगमनवर्तमिषयानमनुपातालेयम्यापु धडमभुत्तुनः यथारलेशमकैनरलचरेनघातिताः सुखकुदरे

का-उ
५३

जनुर्मेशासेनचे भुगा। मथाचएहृत्तातेवापीमागीरावानमत्तेशाखचइस्यवापीतांपातालेषुप्रवर्तिनी मथाचप्राथमिमाताःकशी
हृत्वापिबालिकाः।भ्रशंसभ्रान्तिमापन्नाः।परपत्यपिसमुत्सकाः।हृत्वाधर्वावराजस्तापुनजीतामिवात्मजी।सवमस्यामनस्मानुसुवपुलक
सप्रिय परश्रन्त्यसमाधायललाटफलकमुकुः।अकमरोप्यमथप्रश्रसर्वहृत्तातमादरात् अथसाकुथमाभासद्वज्जायतेतः।कथारलेषु
वरावर्गप्रत्यप्रविहृत्वाप्यच रत्नामनीहृत्त्रिविज्ञाप्यमृत्वागिनेः।शशिलोत्सासमाचष्टस्यध्वनीः।सवितर हतो घनितातो प्रगोधवा
ध्वयतिः।कृतीप्रभाववापीमासासमरालेश्वरमयच स्तवपुवाच आकारायमुनिप्रश्रुतिध्वजइनिवर्गगा।पत्तहरेलचउगिवापीमा
सुसदाते।गेरास्यमी नागविकासमागापत्तात्वामेहाकिनीजले।रलेश्वरसमभ्युत्पारलेजालएकेनने स्वर्गायकजान्यालेसमप्यय
पयनिरहृवशन्।सकरस्विप्रसममलेशोलिगहृत्सध्वक रत्नचरमुवचिरेनिजभक्तदृष्टतः।दानवेनरजोक्त्यामोच्यनिजवर्मनः।वापीमा
नरानवेरगा।जन्तासातिपलीभविष्यति।इतिस्मरन्वर्त्तसीमनागनाजोमहासना १६९ तांक्त्यासन्वहत्वाविमोच्यनिजवर्मनः।वापीमा
गामातामा।निनामयुनर्मही १७० स्वयचसाधयाचक्रप्रत्यहनिमस्तथोः।लिगसमचयित्वाश्रकृत्वाचपिप्रवर्तिता।यावद्वहः।समागते
उप्यप्रलेशमंडपातातवेंडधर्वाजामतालि स्वसभ्यते सोमसांयुवाध्वन्यस्तन्यग्रादरिणः।गाधर्वाजसुहृद्वानागनाजेकुमारक
२०० अतोवर्त्तमानपनःसंप्रदृष्टतचरुहः।मनस्तेनेचसंवर्णतहृत्पसवधोन्वय धन्योस्वयग्रहति।हिरालेशेनवराध्यातात।कृत्वाध्वन्यराच
प्रमवहृपीक्षित्यत्पतिः समाकोर्मतिहृद्येनमवधायचसुदर।एव्यतनामगोत्रचगराधित्वावलंबनरलेश्वरसुप्रतर्कसिकन्यादेरीसुद
नीत्वामध्वलोकचहृत्कोतकर्मगल मकपड्वेतासदृश्यामागामग्राह्यजतः।वैवाहिकेनविधिनादरीरत्नात्यनेनेकशः शशिलोत्सासना

एम
५३

लेखविचित्रेवार्थिकुमेजाविताप्यस्वजनेतांदरपामासतंयति उपपम्यचतस्रोपिसंगंधवस्तुताः।शुभाः।रत्नाचरोजगामाश्रताभिः।स्वचित्परि
मथाचतस्रभिः।माध्वश्रुतिभिः।प्रभावः।शिवास्वपित्रोश्रुतीनत्वा नवोदधिः।सनाश्रुद विनिवेदितवृत्तातो।रलेशावग्रहस्यचावस्ताभाभः।सुहृद
वित्प्यामाभेनरितः।रश्मिरववाच रलेश्वरस्यलिगस्यममृत्वरुपिताः।सर्वघासर्वस्यस्याप्रभावातीरितेततः२१० अस्त्रि।लेखपरीहृत्वाभिः
सिद्धाः।सहस्रःशः।युप्रमासीद्विनिगमद्रवावस्तुमभ्यमे १११ तवपित्रादिमदताममक्रैन्सर्वपाएरापातिर्तमेहाले रलेशाः।प्रकयकृतः।अस्मि
छिगममश्रुतिनिरामाश्रुताजोवापारागास्याभिरलिगंरुतनी प्रपलतः।नानारलानिलभुतेरलेशाचग्रहउमा।हृत्वालेषुत्रलारिस्वरीतो
चावपिप्रिये मोत्ररलेश्वरनत्वाभेनोरेश्रोतरेद्योपिनससखार्दिहाष्टकस्याकोटिश्रोतरेप्य अशितामोचंदलेश्वरस्योषाधनिश्रिताभरात
रलेशसन्निधौरेविममृत्सन्निध्यामृष्टयात्।अस्यलिगस्यरवौ।त्वयाजन्म तरेप्रियोदाह्यप्रभा।श्रुदंतिगमंडुतात्रप्रतिष्ठिते।तस्यसुद
श्रानरेवननरोपातिउगतिं।अदिकानामगोरीत्वंतत्रहिंवाविकेश्वरः।मूर्त्तः।पुशननः।स्तत्रतद्वज्रः।सुमभ्यो।एतत्रमनुरोहृद्वानुगभेप्रवि
शेडुमे।रलेश्वरस्यमाहात्म्यममातिमधरीरितं।गोपनीयेधूपलेनकलिकलेमध्वतसो रेरेलेष्वराद्यानेमःपाटव्यतिस्वरै।सुखत्रिप्रप्रभ
भिर्नविस्वत्येतकहिंचित् कृत्वालेश्वरत्वजिसिनेरासने नोतमः।अनखेतभेतसत्यंकन्यालेकुलोचिते कन्यापीससकाकापयतिनिहासं
नोमः।श्राद्धस्यस्यतिप्राप्यभुविपतिनित्रतो रितिहासमिमक्रत्वानावापुहृत्वापिवा।नजान्तिचिद्रेप्रोगनितामेनपपतिव्यते ११२ इतिश्री
स्वदुखनागीकाश्रीवडेरलेश्वरप्रशस्तनामस प्रषष्टितामोषायः स्वरुडवाच अन्वज्यत।वादिधुद्वतातेतत्रसंभवा।महाश्वभेप्रजनन
महापातकहृत्वि १ इत्येकश्रापकुवीगोलेशस्यमहेश्वराकोलाहलमहानासीतत्राताश्रोतानिसुवतः महिषासुरउत्रोसीसमापातिमजा

[illegible]

गन्धोऽस्याः कथं यातोरागागो अन्यचमेवरेहपित्तेश्चिप्रकारा नामास्तुहनिवासात्प्रत्यघातनेरिने स्तिगुपवद्व्यातये सु
त्वेच्छाकाः पुनः प्रोवाचतरेत्वेभक्तिनिर्मलमानसं १६ इष्टा ३ वाच श्यामुपुण्यतिथेर्द्वयवसन्यस्यडलेभोअदिसुक्रमहान्त्रेरास्यत्
कतेवार इष्टयुष्मन्तनेत्तेभक्तिः सुखधनमपत्तिगो भवेत्तत्सर्वेषां केशरूपक १८ अत्रासप्रारंता मप्रुपातकानाश्रानि सदैवामह
लिंगानागोश्रिभोभनत्तिद्वारा १९ यावत्तिस्त्रिलिपानिवारास्यामहासंघि। उत्तमतिवित्तमतिडन्मियाव दुत्तम ३० मानवाभोहतायुवक्रष्ट
हंसपरिग्रहः। इष्टेननेनलिंगेनरुद्रितेनसुतेनच्य कृतकूपोभवेत्तेनः संसारो नविशतः। हस्तुः। याष्टुपत्तिः। सिद्धिः। नयपत्तिवित्तिकाः। श्रा
ताहोतजिज्ञासुधनिद्वेहनिध्याग्रहाः। अविमुक्तोः। सुतायपतमप्रमत्तकामुत्सवः। मानुषनीयनीकोत्पत्त्याः। समलोचनमकाचनः। रुद्रि
वासेनसंशयः। कलिद्वारपरिभ्यानाः। कल्पवृक्षद्वयः। सहाचारविनिर्मुक्तः। सत्यशोचप्राप्तुः। मापपारभलोभाभ्यामोहाहृद्वेत्तिने
पुताः। अष्टान्तेविप्राजिह्वालाघञ्जितललासाः। संध्यास्तानजपघासहृदीकृतमनोधिपः। रुद्रिवासेनश्राप्यमवपापविवांजितः। रु
वेनमोक्षमर्घ्यमिष्टासकृत्तिनसप्रा। रुद्रिवासेनश्र्वार्लेगंसिंयाकाश्यातोनीरः। जन्मासहस्रहृदिष्टमाश्राप्यत्रहृदलेभा। रुद्रिवासेनश्र्वारि
गोलभाल्लेकेनजन्मना ४० एवंजन्मकृतपापमतेयोरानादिभिः प्रोक्तः नश्यत्सद्योविनश्यत्कृतिवासेनश्र्वारिचारात् रुद्रिवासेनश्र्वारि
गमर्चैर्विघ्नितमानवाः। प्रविष्टासिद्धशरेभूतेयानासिष्टेनर्भवः ४१ अविमुक्तैत्रयस्य व्यजप्रयं शतरुद्रिभिः। रुद्रिवासेनश्र्वारिबोद्धिप्र
पुनः पुनः ४३ सप्रकटिप्रहृष्टः। सजप्रेमं फलं भवत। नृकुलेनभूतकाशो रज्जुनाकुरुत्रिवासेनः। माधुर्यस्यचट्टेष्टासुगोम्यलि
जाययत्त। रुद्रिवासेनशमभ्यर्च्यसंयापयारामागति शुद्धाकापचरश्यापयश्र्वाकनौमहोत्सवं। रुद्रिवासेनश्र्वारिलेगनसमर्चं भवेत्पते वाय

पितृतेरेवेशस्तत्त्रिष्यपत्तुवृणतासुरस्यमहतीप्रहणोद्धरिंवाः महामहोत्सवोत्तितस्मिन्नुह निहंमत्राकृतिवास्तवमापेरेप
स्मिन्नेतेरिगदाः पुत्रवृत्तीकृतोत्सवः प्रहणमानाप्यभूतलोतब्रह्मलोत्पादनाज्ञाततत्रकर्महन्त्रं तस्मिन्नुत्तुनरस्मिन्नुह कृत्वाचपितृप
गोः कृत्रिवासेप्रहृष्टाकृतकृतोत्तानीभवेत् ५० स्फुटवचनं तस्मिन्निधिलयद्वज्रतद्वगमिश्रामपाकाकाहिमत्तवमापन्नास्मिन्नीयस्य
प्रतद्वद्वापत्तिगोमिलन्यापनस्यरत्ननाग्रंयुध्यतोव्योमवत्तनि वलिष्येष्टाष्टागारंरतःकराःकन्दःवलिभिश्चुतिपुष्टागारवलाभ
चुभिर्हताःतेह्यमानान्यपतस्वस्मिन्नुत्तनीभोनागातातःआष्टःश्रेष्ठेणसन्नातोहसीभूतास्तवपत्ता आश्रयवतेस्तत्पापोना
मितताजनाःकृष्टागुलिनिरिष्टाहोपशतपशत आस्माकुरवीचामागुलकाकाः कृष्टागुपतत्राधनेष्टास्तत्तज्जातास्तीर्थस्यास्य
प्रभावतः ५१ हंसतीर्थतद्वारण्यद्वित्रिवासेसमीपतः १ नास्त्वात्तातममृज्जोकातकुंउकलशोद्व अतीवमलिनान्मानोमहामलिनकर्मभः
लगात्तन्मलोत्तमिहसतीर्थेकृतारकाः काश्यासरेववलायतातयहसतीर्थेकृतारकाः कृत्रिवासेशः प्राप्रयपरमपदं ईं काश्यापलि
गान्यनेकविमुनेस्तत्रिपरैः कृत्रिवासेश्वालिगसर्विलेपशिरः स्मृतः कृत्रिवासेमारोक्ष्यभक्तिपुत्तनेवतस्मस्वलिगागधनत्रफलैकाश्या
मवपते तयोसनेत्रयोहोमस्तर्पादेवतावर्तः समीयेकृत्रिवास्यस्यकृतस्यमनंतकः तत्रिवासादेसिदमेतकजश्रुमभव पुनर्द्वयसा
निध्याद्विरासीन्महेष्टितः एतानिस्मृतिगानिछन्नानिस्पृष्टेयुगेः आवापशश्चस्तान्निधेयुननुविर्भवतिहं हंसतीर्थस्यपरितो
लिगानममुतमुनेप्रतिष्ठनसुनिवरेप्रतिष्ठिशतान्नरैः एकैकानिहृदंरुद्राप्रविसक्तनिगसितानिारोकाज्यामनेशारिआवनेशान
मेवहि कोमशशमहालिगलोमशशप्रतिष्ठिताः कृत्रिवासः प्रतीच्याततद्व्यक्तकतकाइम मासतीशश्चकालिगकृत्रिवासीतस्महत।

राम
५५

समर्चयित्वातद्विगणराजाजपतिभवेत् अंतकेश्वरसंज्ञंलिगंतदुद्विस्वस्थितंअपिणपोषिनिपायेजायितेतद्विदोक्तनात् ७० जानके
शमहर्लिमतत्प्राप्तानंदयोः तद्विगविवस्थातद्वृत्तज्ञानमवाप्यते तद्वनेमहामन्त्रिरसितगोस्तिभैरवःतिस्पर्शनात्तुसानंभवश्वर
श्रनं ७१ शुद्धासरीचतत्रासिदेवाविकलोचनः कृत्रिवासाद्वराच्यतकाश्याप्रहृष्टाभिशिणी अनिजिह्वोस्तिवेतालस्यारव्यास्त
नेर्ज्ञेतेद्वरातिवोरुत्तमिद्विरासितोमोमवासी वेनासकुंउतत्रागिसर्वव्याधिविघातकरः तर्केश्वरकस्यशुद्धाविसर्गस्तुज
र वेत्तस्तद्विदुस्तत्तेवितातत्रप्रियापत्यलभेतवास्तुजासिद्धिलभासर्वदेहिभिः गणास्तितत्रद्विधुत्तवद्व्यायेचशुषिकः तस्यसर्व
रागाद्वेवपायंयतिस्तद्वस्तु तद्वनोसुनेरुद्व्यतप्रयोगसिद्धिभाषाः त्रिपरस्तद्विशोषोचहलास्यः सप्रवर्हि गुरुसतेवृषाकाराद्विधव
द्वःसद्वमजीकाश्रदिभुकारामेवमकाश्यापायवद्वयः तेषांचसद्विराकावेमहंथतकुशाकायिकश्रवणविधुहोरोमेकाश्याधर्मवद्वयः सध
द्युत्काश्याहंतद्वश्रमविषेवकृततद्वद्व्यावृष्टवैरजयित्वातभक्तितः महामहोत्सवारेभ्वनविद्योर्भभस्ते मणिपरीपोनयोस्तितमा
पुत्राद्वरिणि मणिकुंउतस्येद्वविषयाधिहारातस्मिन्नुत्तुनस्तानसनागपतिवीत्यव मृणांमणिक्वसेष्टाणांताश्रयसेकुलोस्त्रो
स्त्रीलपुत्रस्तिश्रुसम्यद्वेगज्यामपात कृत्रिवासेश्वरलिगाकाश्यायेनैविलोकितातेमन्त्रेनोक्तभागापुत्रोभूतानसंशयः ५५ स्फुटव
च कृत्रिवासःसमुत्पन्निमेप्रोध्यतेहमानवाः तालिगद्वीनाअपोवस्यतेतेनसंशयः ५६ इतिश्रीलक्ष्मणोपाकाश्यादेकृत्रिवासः
समुद्रावनामावधुत्तमोध्यामः स्फुटवच श्रुतद्वस्तवतपोश्रोकाश्यालिगानुपातिवैभुवितानिष्ठगामुक्तेभवेष्टुभोवितासोने
त्रिवासेमिःआगत्यनंदीवितप्रचक्रैरणिधर्वकै रवदेवकादिविशेषासाहाःसमनेहृष्टःसर्वलमपारव्यासावधिरुद्विर भुवद्वस

का ५५

रिवमहर्षिदेवप्रोष्ठमभञ्जान वागोश्वास्यलिंगास्पृशमीपिद्वयः सहोदहगतं त्वकेरापीशानेभ्रमरंति तद्व्यवप्रीत्याचलिंगांशुहस्के
केशवातः रंशनेशसमभयचोत्सातोत्रवहामसि वसोशाननगरेशानसदृशप्रभः भैरवोदेवभूमिनेत्रायातामनेहो सहारभैरवोना
मद्वयः संप्रपत्तेतः एजनास्तवसिद्धिस्तप्रच्योत्तवर्धनापकातः सहारभैरवः काशपासहस्केसंततिः श्रुः कनखलतीषादीविरासेष्टि
द्विः तद्विलोकेनेतो नरायण्युपापप्रप्राप्रपतिः उपरतिगंसरासे बीषाचामकविनामकारः श्रुतग्रात्रपिनशुपससगोलेनान्तवस्तु
यप्रान्महोत्राद्वोनामस्तयविधुः भामिचेइसतीपितथाडोमीदिहप्रभो भावश्रुसमभयचो भवनाच भवेनारः १०० प्रथमं वतिस्व
राज्ञामाहोतामिह देवरातवानहोइरुपन्यतिकवलीः वाराणास्यासमागतस्थितालिंगाहतिविधुः प्राच्यादश्चरः स्रष्टुः सिद्धि विनायक
त त्साचैननमन्योननपुनर्भवइत्येतो भड्कारासदभड्काराइदराचितः शिवः सान्नादिहमातः सर्वेषां शिवरोचितः उइदरायाद्रापीतः
प्राच्यतन्त्राधुनतम भड्काराइरेस्तात्वाभयलिंगांशुवाइये सर्वेषां शिवसामितिभड्काराप्रपन्नाना श्राउमास्तवभजनाभेपप्रपतिव
लिभिः शकारश्च हरिश्च इतत्पुरः प्रतिभासते तद्वस्तुनोनजनजिदेवजनिः एमलिंगान्महातीषात्कलालिंगमिहस्थि कलेशशरित्वातं
देशान्प्रिमेनचयममतिपिनरतात्वाभिवासरारह्मिणो काललिंगसमालोककालिकान्तमवहृतः तन्त्रमौमुवतइष्टाप्रमत्तवात्रोकप्रियाति अ
विपान्तसुतसम्यभमन्निनयास्पतिनेषानात्तमहादेवायापत्यश्रुपतिरिह यन्त्रमायीभुपतोप्रेषाउपादिष्टः पिनाकिना भवतादेवेदेवन
स्वार्थोदिसुक्तं तस्यसेदशानरेवपश्रुपाशोदियुज्यते कथयकतीषात्रकपालोशदहगतः कपालमोचनेतीर्षद्वयः संप्रमलतः गदि
लोकनेमात्रावत्यह्म्याविलयते उमापनिईविकामाग्रहगत्यववस्थितः इष्टः पश्रुपतिप्राचाहृत्यापविराजते लिंगमहेश्वरिवादिहर्षि

राम
५८

शमंजितं उपोमापतिनिष्ठेतरिप्येचेहपरत्रच सुक्ति सुक्तिप्रदंलिंगं दंप्रशंका शिमधरांकायागो हूतानः क्षेत्रादाचार्यानकुलीश्वरः शिवः पतिह
तस्मिन्तिष्ठन्महापश्रुपतव्रतेः दक्षिणदिमहर्षि वाइथाज्ञानप्रपत्ते श्रुज्ञानेनाश्रयोक्षिप्रगमसंततिहेतुकां गंगासागरतश्चापादमरेश
तीर्गति लिंगपद्वीश्रीनरेवनामन्वेहडलभः सिप्रगोदावनीताप्रोदवोमिश्चरः प्रभुः प्रकाशतोलागुपीधुक्तेमुत्तेनरागामिह नकुलीश
त्यनोभागे इव्याभीमिश्चरप्रभु १२ महाभीमानिपानिप्रशाशतिहितक्षणातः न्ततप्रवादसमात्रेयाउनासीदिहत्वप भीमश्रीदिचाराभगे
तद्व्यव्यं प्रमलतः सम्यव्याश्रुपता श्रीगोदभस्तान्त्रसमाः शते यन्त्रापतफलेतस्मादस्मात्रविलोकनातानकुलीश्वरतेरवः समभरीतिः
विश्रुतः श्रुतनाप्रकदीभूतः काशपालिगाहोतिरेरः स्वयंभुलिंगसदृशस्वात्सिद्धि उदेनारः महालक्ष्मीश्वरपुराणभूमोजन्माभ्या
वश्रुत्वासमागते समगोसर्वदेवचमराडलकेदनातः काशपाधारिणागोहोद्वयः संप्रपलतः प्राप्तेसमुदेसमभवदुदेररागते कर्णेश
केशाडराध्यातः कर्णिकमप्रस्तसक्त समवीर्यगहाहस्तप्रसर्गसहस्रदत्ततस्माद्वरणावाहृतीयादिशिमिहितं १२५ रज्यित्यागाध्यातना
गाधपयस्लेभेत हेमसूयदिसांलिंगमन्त्राविगसह १२ महेश्वरश्चाचावहृत्संसात्ताकांगगाद्यादिमन्त्रेशतिगेहिमसमप्रम वलनाल
तीच्याचद्वयमिहसिद्धिदमागाधिपश्रुकेलाश्राहिरात्र्यन्यं महायकाः केलासाडेः समापातासमप्रकोटिमिताः प्रभो दुर्गाकानिः कृतानिह
प्रखरगंसमानव सहाराणास्तमत्राणसकपाटदिवानिचाकोटिकोरिभयाद्यानि सर्वसिद्धिनापि नूनः शोलेमाहाउर्गतेः काशीपातः
तीर्णवापिकृतनिम्नामन्त्रादयो जलाविजा १३५ मन्त्राहरीदिधाजानावहृतं तश्चापुनः तन्त्रापीमहत्स्व्यातामिति गंगावारीभिः यद
सहारमार्गागंगाभः प्रसरेदेहानतामत्योदीतीर्थलभनेप्राणगौरवात् स्वयंचद्रमसोः पर्वतराकोटिगणशाना सर्वयोरुशातत्रेवसर्वतोः

का-५०
५८

नित्यं तत्रैव संवर्तिगानि गमात्प्रादीयतः मत्स्योदपी हि मे स्नुतायात्र कुत्रापि मानवाः कृतपि उपद्रवान्तेन माहुरो शमाः ॥ अविस्के
कमिरे होत्रे मस्याकारत्वमाप्नुतः परितः स्वर्कनी वा रिसंसारि यो वा द्यते मत्स्यादप्येकतस्मात्पेनरास्तेन नो तमाः कृतापि बहुप्रापिता
नेराते भास्करः पुरीः किं त्वावधुनी यि कुं कित द्याद कुं रतपः पयि मत्स्योदीस्तातु तेषां भर्भयं कुं तः पयमत्र दि लिगा निरद्वेषि कुं
ता न्यपि तत्र मत्स्यादरी प्रप्य सुस्तीतो मोक्षभाजनं सति तीर्थान्येना कामिभूभुवः स्वर्गता न्यपि न समानि परतानि को घे प्रोना पि निश्चित
इत्तं तीर्थं कृतं तेन विभो केलाशवासिना गंगाधिपेन समह त्सु महोदाराक मत्स्या भूभुवः सत्कं लिगं पवंता भुधमी स्नात स्वपमा विरभू
इतस्मात्प्राच्यापि राधाधियात विलोक्य भूभुवं वलिंग भूभुव स्वमहः पूरे निवसति जना पुणा स्वविरीद्व्य भोगिनः सारकेश महां लिंग भूभ
वात्पा समापतं सप्रपाताल तत्र तद्दहाते स्वयं विभो शेष वास्विकेन लिख्यत आसारे महानिह मृगाश्राणि कर्णलोक्षि निरमा प्रथम त्त फ
द्विगं ह्रायक मरु नमा ला भिरवित ईशाने श्वरतः प्राच्या जनी य प्रयत्नत ॥ भक्ति तो भ्य चीता द्वा गेनः सर्व सम्यग्मान भुक्ता भोगान्ते सत्यव
पता यदेवा विभूत्का शत्रै लोकोद्वाराप्येवोत राहूति मह द्विगं स्वपमा विरभूतः महिमानेन ज्ञान्याः परिवेत्ति विभो ज्ञातो एता न्याप्य
ज्ञानी श्रात्रा निनापि महोत्तव शेषयित्वा श्रामात्र ज्ञता सिन होत्रे भिजे निजे इह माता निपुणानि सर्व भवेन नान्या १० प्रासाराः सर्वतः प्र
मार्म्य आ भ्रलिह विभो वि ऊधाव ममाश्वित्राः सर्व रत्न समुत्पलाः मेघा कलमात्र स्पृशेता न्म किं राप्यते ॥ श्रुत्वा पिनाम चैते वा लिगा नास्वरा
जन्म अप्यजन्म सह स्नात्वाः दीयते पापनाशमः इहानीको निरे शोत्र ममानुष्य प्रदीशतः प्रसादी क्रिपता सोपि सिद्धो मतव्य एव हि स्फुट उवाच
अन्वते निरदिनो वा कपरे रवे रवे श्वरो हः श्रद्धा प्रलाघ शोलादि मिदं प्रोवाच कुं भज अदिवरे ववाच साधु कृतस्त्वानरे रस्रानरे विधायक विधि हि

५८

तान्ते निवाद्याम छति आकाश त्रमक द्विगं ज्योतीरूपि हातं ज्ञानवाण्याः पुनो मागेत द्विगं तारके श्वरं तारक ज्ञान माप्यत द्विगं रास्य समुत्ता
त ज्ञानवाण्या नरा स्नात्वा तारके श्वि लोक् च कृतसं ध्यादि नि यमः परितः पणितमहान् धृतमेन त्रतो नत्रतो धीमान्वा द्दिग विलोकना पुच्यते स
व्यापेभः पुराप्रप्रोति शाश्वतं प्राते चतारकं ज्ञानय स्या इति हि सुच्यते किं तत्तच्छक्तिरा तद्दहाते स्वयं विभो शेष वास्विकेन लिख्यत आसारे महानिह मृगाश्राणि कर्णलोक्षि निरमा प्रथम त्त फ
नो भवत्पुणः तत्कि एते श्वरं लिगं परै र्वनात्पुले न भयं हं सो भवेत नै क न्या दि शितं द्विगं नै क त्रे त्रे श्वर संज्ञकं चोले स्वरा १० भू भूते प्रवृत्त न
मरुत्तय नो ज्ञात न मात रुरी शमः ॥ लेका पुष्पीः समिगं छन्मरु के प्रो सत्कं लिगं १० द्य वाप्य श्राप जितं सर्व दुप दतः पुरा जल त्रिमे लिगं जल
लिगं लला रपि आयात तद्विगं ग या जल मध्ये बव स्थितं न त्प्रासारे इत तमे मध्य गानि रीत्यते सर्व धात मयः श्वरः सर्व रत्न मयः श्वरः श्वर ज्येष्ठे श्वराय श्रा
दशने के श्वर त्रय सभार गोरवारः श्वर लिगं महा मात तीर्थो कीर्ती श्राप दि को दिति गे च्चा पुरा पतः द्विगं स्पनि री ज्ञारात श्वर ज्येष्ठे श्वराय श्रा
त श्वर सिद्धि प्रदायकं वरदा स्नात्समुद्र तलिंग मत्रानुले श्वरं नले श्वर पुनो भागे रजितं सर्व सिद्धिः आत्य श्चात श्वर गदिर नर स्तीथी देव देवो स्ते
लोचनः लिगे त्व नादि सं सिद्धे रत्न वे स्त्रि विष्टे पुरा पि लिण्ण ला तीर्थं सर्वे पातारक मरे आ दि श्वर के स्वयं देव ३ कानो मारकं रकात त्ररा घातारक
ज्ञत्र परा गमात्त च माता यदेवा विभूत्का शत्रै लोकोद्वाराप्येवोत राहूति मह द्विगं स्वपमा विरभूतः महिमानेन ज्ञान्याः परिवेत्ति विभो ज्ञातो एता न्याप्य
पतनानी श्रात्रा निनय महोत्तव शेषयित्वा श्रामात्र चतस्मिन् होत्रे भिजे निजे इह माता निपुणानि सर्व भवेन नान्या १० प्रासाराः सर्वतः प्र
आ भ्रलिह विभो वि ऊधाव ममाश्वित्राः सर्व रत्न समुत्पलाः मेघा कलमात्र स्पृशेता न्म किं राप्यते ॥ श्रुत्वा पिनाम चैते वा लिगा निरस सत्रम श्र
जन्म सह स्नात्वाः दीयते पापनाशमः इहानीको निरे शोत्र ममानुष्य प्रदीशतः प्रसादी क्रिपता सोपि सिद्धो मतव्य एव हि स्फुट उवाच श्रुत्वा तिनदि

योवरदेवेष्टेष्टोहः श्रद्धाप्रसाधशैलदिमिदोवाचकुंभजा श्रीरिवदेवउवाच साधकृतत्वमानंदिसदानंदविधापक विधिमेनिरे
चचंडीवीणापाधना नवकोष्ठक चोसुगयायत्रानिवासतिदि सुदेवताभिःसहिताभूत वेतालभैरवैः।ता।पुरीरत्तया प्रायसबहुनबलाध
धाः प्रतिदुग्दुर्गुपाःपरितःपरिवासम स्केरउवाच नंदिनसनिरेष्टपतिमउवाचासहितोमरः यमोत्रेविष्ट चैत्रमुक्तिवीजप्ररोहः।प्रि
रत्नमोपेष्टीमद्वैत्यांतनिधामच आदुससवतोऽगःप्रतिउगंन्यदेष्टायता निशम्या ध्यायमेतत्तुपरापतनगमिता १८० नः स्वगोपवर्गो
प्राप्तुमात्तुदुष्टयाक्रमात्।कृत्याष्टधर्मतावेमहायतनसंश्रमां नजातप्रविशेन्मत्प्राप्तुन्याजहरीदनी १८१ इतिश्रीस्केरउवाचोक्तःप्राव
देष्टुष्टपष्टीधितनसमागोनामैकोनसप्ततित मोध्यायः अगस्त्यउवाच कात्यायनेप्रकथयेनैरिनाविश्रुनैरिनापिप्रायापापितारयो
देवदेवनिरेष्टतः १ अविमुक्तस्पर्हाययत्रपदेवताः स्मिताः॥प्रसष्टंकरुमेवताः समाचर्यतत्त्वतः १ इत्यगस्त्यदितिश्रुत्वा महोदेवतन्त्र
कथमासासामयत्रस्मितानंदनेमुने ३ स्केरउवाच वाराणास्याविशालाहीचैत्रस्पर्धमेष्टहाविशालाहीपरापाकृत्याष्टष्टष्टवस्मिता
स्नात्वविशालतर्षिवेविशालाहीपरास्पर्धविशालाहीतमतेलस्मीपरेवेहवशमिर भारुहृष्टनतीमायीसुगोचरायैरिभिः।कृत्वाजागरानात्रे
विशालाहीसमीपतः प्रातर्मह्याः प्रमलेनचतईशकुमारिकाः श्रुतेकृत्यथाशक्त्या त्वगैवविभक्तौ विश्राम्यरांशुपश्चात्तुत्रभत्यसमन्वितः
सम्पदारासीवासफललभ्यतकुंभज तत्प्रातिष्ठो महामात्राकायास्त्रनिवासिभिः।उपसर्गप्रश्रुत्यथीनिवीराकमत्प्रिये वाराणास्याविश
लोहीपूजनीयाप्रयत्नतः॥श्रीहृष्टीवैःप्रभेमाल्यैरुपहृष्टिर्मनोहरे १० मरीमुक्ताघलकारिविजिह्वोचचामारः श्रीभिरनुपभुक्तेष्टुक्तलोगे
धवांसिने मोक्षलहरीसमर्थप्रलकुन्निवाहिभिः।अप्यल्पमपिमद्वैविशालाहीयेनरोत्रेभः त हानत्यामजमेतमुनेलो कइपयैह।विश्रा

रान-

६०

लाहीमहापतिदत्तनंक्रुतंस्तुत भोदःस्तस्पर्धपरीपकोनात्रकामोविचरिसामविशालाहीसमर्चोतस्संपत्तिपुम्यतिः प्राः प्राप्येतेत्र कुसनीभिः
युताप्रालिघल्लुतः।एविश्राभिः।खनयेवैध्याभिर्मसंजुवः १५ असौभाग्यवतीमिश्रसौभाग्यमहुरायातेविभवाभिनेवेध्वंयुन जेमेतिनेकवि
त सीमेतिनीभिः।उभिवीपनेनिवागामिष्टुभिः।श्रुता इष्टवैताकाप्रणविशालाहीमिलापरा ततोम्यद्वलितानीष्टीगाकेशवसेनिधोतत्रास्ति
लालितगोमीचैत्रहाकारीपरा साचरज्याप्रमलेनसर्वेसेपस्मद्वैपललितार्जकानोचजातुविष्टानत्रपते ईषेकृष्टद्वितीयाप्याललितोप
विष्टयेवैनानीवापुस्मिवापिल भंतवोस्तिनपरे स्ताचवललिवार्तिथिललितोप्रिणीययत्ते। लमेसर्वत्रलालित्यमद्वतद्वानुलप्यच सुनेविश्रुभुज
गोरीविशालाहीपुष्पिताः।संहर्तौमहाविष्टुचैत्रभक्तिमुषांसरः शारंलवनानैत्रकामोपात्राप्रमलतः।द्व्याविश्रुभुजापविस्वकामसमृद्धये
नविश्रुभुजदेवीवाराणास्यामेत्तरः कुतोमहोपसर्गभ्यस्तस्पर्शातिर्दनात्मनः।पेक्तविश्रुभुजदेवीवाराणास्यास्तुतार्विता नहिता निष्टुष्टोती
वाधतेसकृतात्मनः।अन्यामिकाशपादारहीकृतवाराहसन्निधोतौप्रश्राप्यनरोभज्याविष्टुचैत्रोन्नमज्जति शिवद्वितीउत्तनेवदेष्ट्यापदिनाशिने
आनेदवनन्तार्थमुष्टाश्रुनारितर्जनी वनहस्तातंथेवेरीगजजाजराश्रुता।देष्टाद्वितीभागे।चित्तसंपत्कीसेरा स्केरेश्वरसमीपितकाममी
बहिंयानगा।प्रिचाणीयापेपलेनमहफिलसमृद्धये महेश्वरईहोरातोदेवामदेष्टरीनरेः।दृष्टपानवतीपूज्यामहादृष्टसमृद्धिरा १० निवारो
रसिहस्पसमीपिमहाकाहिभिः।नापसिंहसमर्चसमुष्टाश्रुनारितर्जनी हंसपानवतीवाद्यीब्रह्मेशान्तिमिस्मिता।गलकमतेलुजललुचका
डिताहिता।ब्रह्मविद्याप्रदीधार्थकाशपरव्यादिनेदिनेवाद्योपीतिभित्तियंनजतत्वादोधिभिः शार्ङ्गवापविनैकमुहोभुभिरितस्ततः।उसार
यताप्रन्तहानकाशनेरायराीप्रयेत प्रतीच्यभोगिषोविष्टुद्राम्यचक्रोन्नतर्जनी।नारपरायिः।प्रारामेनत्रस्यकाशामहोदयः ततोतीरीवित्तपत्ति

देवमपान्यादृशिशिः। एजपित्वानरोभक्तावां जितम्नभतेप्रियं शैलेश्वरीसमभ्यर्च्यशैलेश्वरसमीपगीतनेधेनचित्तनेत्यासंसर्गपुसर्गज्ञं वि
नेकपेनारस्तात्वाविचित्ररत्नेदेनरा। वित्रयमिष्टंवीर्यचित्रयद्यप्यच बहुपातकयुक्तोपित्यक्तधर्मपद्योपिदानचित्रप्रलेख्यस्याचित्रध्वये
कोनरः पोषित्राहपुत्रवेवाविचित्रयानयोचंयत्। काश्याविघ्नसहस्त्रागितसेवतेपरिदृष्टं चित्रसङ्कतनीयापाकापीमात्राप्रपलतः। मद्र
मतेत्सुःकायोनिशुजगारातया मिहाएजोपकरो। शिविघ्नसंसर्गचोपाश्रुता। निनीतकसेहघोराभिधकैरगा चित्रांगेश्वरप्राच्याचित्र
गुहांप्राणम्यानजाठेनतवीचैतविचित्रायमुपमत्तं। मद्रकाकोननेदृश्यामभद्रपपतिक्वचित्। मद्रनागस्यपुरतोमद्रवाप्याकृतोदक ५५४
रसिद्धिप्रमलेनएजयित्वानोत्रमः। मद्रासिद्धिप्रमलेनप्राच्यासिद्धिविषयकात् विधिसंस्तुविधिविधिविषयपहारेकविधिविधालभनेसिद्धिविधो
प्रसरसमीपगां ४५ प्रपगतीप्रसृत्तानोत्रनीनिगडभंजनी। सभाजमित्तानोत्राश्रमिणः। परित्राधाते मोमावोसरारुपादेवीनिगाडभंजनीकृतिक
धुक्तंभक्तावेदे। मोत्ताराकाम्या संसारबंधविधिनिमपिमुद्रतिसाविता। गगानप्रवरबलारीनाकाचतस्याः समचंचनात् हारस्त्रोपिहोमैकः
सोपचित्रिप्रमेधति। बरीपट्टघोपुसंभ्राइमानात्रसंशयः। किंविनिपममालेव्यापरिसापरिसिवित्। कामान्तरप्रतिज्ञेप्रकाशोसंरुहमिती
घनदेककरदेवीमक्तवधनभेदिनी। कंकनश्रृण्णमतीर्थराजसमीपगा देवीप्रपुण्यः। पश्चादमृतेश्वरसंनिधौ। स्नात्वाविवाभतेकूपनमनी
याममर्तस्यकमंडलु। दत्तारोऽभयरोवमिध्यात्वाकोनामृतत्वभाक् सिद्धलेहमीजगद्वाजीप्रतीव्याममृतेश्वरात्। प्रपितामहसंगस्य
रसिद्धिप्रराज्ञेता प्रासादसिद्धलक्ष्मीश्रविलोककमलाकृति। लक्ष्मीविनाससंज्ञकौनलक्ष्मीसमाश्रयत् ततः कुबुजगन्नातन राम
लक्ष्मिर्वागतः। एतनीयाउरोभागेप्रपितामहपश्चिमे उपसंगीतशेषोश्वकुहहरति एजितातिस्मृत्कृपाप्रयत्नेनसत्याकाप्रप्राशुभाभिधि;

कु कुबरेश्वरेश्वरलिंगनलक्ष्मिवरपश्चिमे। त्रिलोकसुंदरीगोरातत्रावाभोहरागिनी धर्त्रिलोकसुंदरीसिद्धिप्रप्राज्ञे। लोकांस्तुविधिव्यंशय
तेकापितस्यारव्याः समचंचनात् ६६ दृष्टानाममहाशक्तिः। शाबदित्यसमीपगांरूपमानंलक्ष्मीकृत्। जपितुतसममृचंनत् श्रीकरससुनिधि
देवीमहालक्ष्मीलिंगज्जगज्जनिः। स्नात्वाश्रीकुंडतोषितसमन्त्रांगरंबिका पितृन्सीतं व्यविधिवत्तयोश्रीकुंडसंज्ञितेरित्वादानातिविधि
वल्ललक्ष्म्यापिमुच्यते। लक्ष्मीत्रेमहापीठसाधकस्यैवसिद्धिः। साधकस्तत्रमत्राश्वनरः। सिद्धिमवाप्नुयात् सतिपीठान्यनेकानिका
निकाशयं। सिद्धिप्रराज्यापि। महालक्ष्मीपीठसंमनान्यद्वलक्ष्मीकरंयं महालक्ष्म्यामीप्राप्यतत्रपात्राकृतान्। रासंरसजितुहवि
धिवप्राप्तमनसुचति उत्ररेमहालक्ष्म्याहमंकीकुहराष्टकं। काशीविघ्नमाहादहीन। डिनिप्रविधिव्यासां कोमोनाक्तिमह
लक्ष्मी। लक्ष्मिसोपाश्रयणिका। बध्नातिविघ्नसंघातेक्षत्रस्यास्पष्टतिहारी त्र्याश्रितामृतसंनतामर्त्यैः। त्रैत्रसिद्धिप्रप्राज्ञे। दाप्यत्वावि
खिचरीक्षेत्रसंकरोपना एवारंतीविघ्नसंघाते। विरदप्रवृत्तकोतिव्यामिस्याः। संरक्षणात्पुंसंनप्रतिव्याधयोसिलाः। भीमवदुत्तर
द्वारसंरित्तेरदत्ता। भीमेप्रसृप्युतः। पाशसुंरंधारिणी। भीमवदंननादृष्टा। भीमकुंडकृतोदकः। भीमाकृतांन्वेपुषप्राप्त्या
तांनूचिकृती। जगज्जगज्जगारोदेवीरुद्रोदृष्टा। मधुजातः। आहर्निशभक्तप्रतिविधौ। घोररुपद्वयान् ७३ तस्याद्याः। प्रसादनकाश
वासः। प्रलभ्यते। अतः। कागेश्वरदेवीमहादेव्याप्रपलमेत ७४ तालतघेश्वरदेवीतीलवृत्तीकृतान्। ५५ स्मारपतिविघ्नोघोनामहवनी
ध्यागतसंगमेश्वरतिगास्यदत्तारोवि कौनलत्। नृलज्जेश्वरीनलानविघ्नोभिमयते। उद्वेकेश्वराजिगात्रीघोउल्लंका। भीमाश्रयि
यमरंश्रव्याचवेमिद्विघ्नसहेति प्राणानयमरंश्रवेनप्रिचोहलकामिधोक्त्यापिपापसंघातनममोद्विपतीहते दाहकेश्वरीपीठसंरुहका

सववर्षास्तयदेव्या विजयशोर्महाजयैः निवारितोपिवेगेनतारेदीपममगान्तेन ततः कोरुंउंउंनयापुगं चतमाश्रुमीहत्वा निवारयामासक
 लरुंउंमिवापरं तस्मिन्सुरवतोमात्रिमीरोडामासुरः ॥ कुरुः ॥ श्रुलसमाहायसमाहायसंवेनानलसप्रभं म्हाविगेनचित्तेपतां देवीमभिरं
 तपःपरापतन्वतश्चैलेनजश्रुलेनबडिका अरौवप्रविष्टसहस्रैत्यनलाशपाः तस्मिन्पिनहाश्रुलेदेवश्रुलोवहन्ति गदभादयदेत्ये
 सहस्रातिपपातहाआजधानवतादेवीभुजमलेमहावलः ॥ १५ ॥ सापिदेवीभुजग्राप्यागिराश्रुवाकृतिः गदभादयदेत्ये
 सहस्रधा ॥ १६ ॥ त्रदेव्यासंदेत्येदेवामपादतलेनहिआताडितः पपताव्यादृष्टिगतिप्रपीडितः तत्तत्कारादेवेत्येदुः पतित्वापुनरुत्थितः
 बभूवसहसादृष्टादीपोवातेहृतोयप्र तावजुगजन्मन्याताः प्रेरितानिजशक्रयः ॥ त्विचैरैत्येनेषुसर्वेभ्यः सः ॥ यवतः ॥ १७ ॥ इति
 श्रीस्करधुनारोकाश्रीवरेडैर्गपसक्रमोनामेकसंनिमोध्यामः आस्त्यववाच पावतीहृदयानंदस्करसर्वजुनंदनाकाः कास्त
 शक्तपस्तवैतासानामानिमेवर ॥ स्करउवाच तासीपरमशक्तीनामुभावयवसंभवाः आख्याम्याख्याश्रुणुनकुंभैर्भवतवचो
 १ त्रेतीकविजमाधाराहमात्रेलोत्पत्तदसंनिपुरात्रिजजन्मातामीमात्रिपुरभैरवी कामाख्याकमलाक्षीचंद्राविहारीकृष्णिवारवा त्रिनेत्रा
 योजयतीविजमाजलेशाचापराजिता शोविनीगजवक्राचमहिषघ्नारात्रिमासुभानंदोकोटराक्षीविहारीकृष्णिवारवा त्रिनेत्रा
 चत्रिवक्राचत्रिपदासर्वमेगलाक्षाकारहेतिस्तालेशीसंप्रियासर्वस्वरी सिद्धिबुद्धिस्वधास्वाहानंदशानशानापाशपाशिसुर
 रसुखीबुजताराधुनानमसुवदनाकोकशुकनाभासीगुरुतती पद्मावती पद्मकेशीपद्मास्यापद्मैर्द्विर्गोसिद्धिः पद्मतामित्रो
 कुन्मित्रनेत्राचरत्तैर्प्रदिपतापनी ॥ वासिनी अज्ञानमहराततः प्रभावशोस्त्वनात्मिका ॥ त्रिवर्गवर्गारहितोअज्ञयाजयहारेता जयसिद्धिः ॥

राम-
६५

स्मभनामोहनीमामाबहुमामाबलोत्कृष्टश्रद्धादीमहोत्काख्याद्वज्जैरस्यकरी ॥ हेमवतीसिद्धिकरीछिन्नमस्तासुभाननाशक
 मुरीमोहलक्ष्मीस्त्रिवर्गफलदायिनी वार्त्तलीजन्मभक्तिक्रान्ताश्रुकरासुरेश्वरी ज्वालागुह्याप्रभतयोन्वकोघोमहाबलाबलानिबलि
 नातिमिहिनवानोत्कृष्टलीलासाक्षिप्राणिजगतीवप्रलमाभसहस्रिभिः तावत्सदृगिदेत्येययोदेततोबलीचक्राकरकादृष्टिवायावेग
 वतीबड ततोभगावतीदेविशोभसाहस्रययोगातः दृष्टिनिवर्णमासुबोपलमपीहृणात येषिन्मनोरथवतीषट्प्राप्यपद्याफल
 सदैत्यकाकादृष्टिदेवीप्राप्यतथाभवत्अथदेतेयराजिनबडुसेकर्विकोपनः ॥ उत्पाद्यश्रेष्ठशिसरंपरिहृष्टिनमीरागात अद्रेःश्रेष्ठ
 विलीगीमापतत्परावृत्तपगशनकोटिप्रहरिताकीटिशःशकात्येव्यधात आदित्यमौलिमसक्तुंडलाभ्याविनाजितगीजाम्भ्यासु
 उड्रावतादेवीसमनेस्वरः शैलध्वार्त्तमायातिदृष्ट्याभवतीगर्जा बद्धापाशेनजवतः ॥ रक्तैर्नकरमाडिनत ततोत्पततीचक्रोत्पदेवाक
 नकरःकरी ॥ अकिंचित्त्वर्त्तमायामहिषवपरादे अचलोसचलोसंबीसचकरादृष्टाततः ॥ शिलेखोपाश्रवउग्रः ॥ श्रुभातोत्तिपु
 ली निश्वासवतिनिहनापेठस्वामीमहाचलामिहोसुडमा ॥ उडुनिताः समुभवत्सप्रापितलराशयः महामहिषदृष्टरातिनेत्रे लोकाभर
 पः ॥ आदोलितोतिबलिनपुगातेवात्पपामया चरत्पाउमप्यकोउजतइसेनसमाकुले ॥ दृष्टाभगवतीकुंभुत्रिप्रलेनजघानै ॥ १९ ॥ त्रिप्र
 लेधातविभ्रातः यतित्वापुनरुत्थितः ॥ तत्पुनकांमाहिषवेषमभेदकुसुहस्रभट ॥ २० ॥ सजुगोनतरीडुगाबहुभोसमराजितो ॥ आउधानोमह
 स्वाशिशिभ्रालोकातकोमयः अथतशीसंदेत्येदंजादेवीराराकोविहामहावलः प्रगट्वाश्रुनतितवानसैननागशा ततोभोगाहारादि
 द्वासजगद्विकी ॥ हारात्काउडजालिनछादयोमासवेगद्वान्बाधातीरुगादेवीतस्यमगीतामध्या ॥ विद्वन्मालिविबबभोपली ॥

राम-

हाम्न=

का.उ.
६६

मणिकाशीशमविमुक्तयमोदशोचतुर्दशमहालिंगममविशेषश्चरामिधे प्रियेचतुर्दशतानिप्रमोहितनिहंरि एतेषां समवायो मयुक्तिरेव
मिहतिरेवताः समविशेषश्चरामिधे प्रियेचतुर्दशतानिप्रमोहितनिहंरि एतेषां समवायो मयुक्तिरेव
राति प्रियेवतुर्दशतानिप्रमोहितनिहंरि एतेषां समवायो मयुक्तिरेव
राधमहास्वमेधुलिंगमुकुभजावाः काश्यामोहमाप्रोनिमयसत्यपुनः पुनः तस्मात्सर्वप्रपलेन काशी फलमभाप्यतिः पूज्यायेत
निगातिमत्तपारमपसने ४० अगस्त्यवाच एतान्येव किमन्यानिमहालिंगानिषामुदः निवाराकाराणामहयदिसिततदवध
स्कंदवाच अन्याप्यपिचसंतीहमहालिंगानिहव्रताकालिप्रभावाहुमानिभविष्यत्यवतानिवे ४१ यस्येश्वरसराभक्तिः काशीतत्त
वित्तमः सरेवेतानिलिंगानिवेत्यत्यनकश्चन मेघानामप्रहेराधिकलिकल्पषसंसेधमः ॥ अमृतेशः स्तुतेशो ज्ञानेशः कृ
तोभारः मोहाद्वेश्वरश्चैव लंगद्वेश्वरस्तथात्रिदेशो लंगतश्चैव दृढकालेश्वरस्तथा वृषेशश्चैव चंद्रो ज्ञानेशः कृ
तीरूपेश्वरलिंगाख्यातमत्रचतुर्दश काश्याचतुर्दशानिमहालिंगानिहंरिदमानिमुक्तिहेतुर्नितान्यान्स्कानते कालिकलमपु
द्वानानाख्यायामाति कस केनाएतन्पाराधयेद्यत्तलिंगानीहचतुर्दश नतस्य पुनरावृत्तिः सेताराधनिकाई चनः काशी काशीममहं जी
नप्रकाशोयनस्ततिः एतद्विगाभिधादेविमहायद्यधिदुःखद्वज्जरहस्यपरममिमचेतुर्दशैतस्यास्यवरानने चतुर्दशाणि लिंगानि मत्ता
निधवारानिहि अविमुक्तस्य तस्य मेतस्वगिरिद्रजे रमानिमानिलिंगानि संवयामुक्तेरनिहंरि कश्चन स्पष्टसामादयि सवतः य
येतानि कृतान्येवमाह भक्ति कपावता अस्मिन्नेत्रे क्रवमुक्तिरेनिषाप्रथितः प्रिये कारणात्त्रलिंगानिममता निवतुर्दशतएवैवति

राम.
६९

नः कततस्वचतपस्विनः ध्यातायेतानिमेमनेतिराग्यान्स्काननेन तस्वाम्यस्तसो गणद्वजानास्तएव हि काश्यामिमलिंगानि
दृष्टान्यपिहरतः एतादृशप्रमधमप्रणीतामुनेसत्रमेः तेसर्वेतेनविदितवृद्धाधिनो नसापेनविमुक्तमाधमहालिंगानिवावति स
कृदभ्यर्षितानाहसमुक्तानाअसश्रमः स्कंदवाच अन्यपिबिंबध्यादेवैषाक्रानिशमुना ५५ समक्तानाहताश्रयताम्यथाकार्याप्र
जाः शैलेशः संगमेशः अस्वलीनो मध्यमेश्वरः हिरण्यभंड्रानेनो प्रतीहृषभध्वजः उपश्रान्तिशिवो ज्योतीनिवासश्चरामव अने
शो व्याघ्रालिंमचलवुके शचतुर्दश मुनेचतुर्दशोता निमहास्यायतनानिवे एतेषामपिसेवातीनरोमोहमदस्युपात निवृद्धाप्रपिप
देसमाभ्यप्रयत्नतः आचतुर्दशैषाणि लिंगानिपयजतः दृष्टान्नायतनेजतः समुदेः खमगरे जेत्तस्यपरमतत्त्वमेतदेवमप्रभवे संसा
सिंहदशयिनी मुनेचतुर्दशोतानिमहालिंगानिपयजतः दृष्टान्नायतनेजतः समुदेः खमगरे जेत्तस्यपरमतत्त्वमेतदेवमप्रभवे संसा
लोमप्रज्ञानाभिरमेवमहापुत्रो जेत्तस्यपरमतत्त्वमेतदेवमप्रभवे संसा
हिमाध्रतवाजैतः मयैवतायतनेदिसम्यक्कृतान्येनकेनचित् रतिप्रकृतामुनेप्राहरेवीटचनवरुहा प्रणम्यदेवमोशानासवृजसर्वेशिव
अदिव्यवाच रहस्यपरमकाश्यास्थितसचरीरित ६० तच्छ्रुत्वाच कताप्राप्तेनोमेतीवद्वभाभुडकलिंगमेकेकमहासागरपर काश्या
परमनिर्वाणकाराकारोश्वरः प्रत्येकमहिमानमेवद्वैतवनेश्वर लिंगानासुकिहन्कोप्रवाराधधहरिणा आकारेणस्यलिंगस्यक
प्रमत्रसमागमः अतिपरायतमातुस्मा सेजस्माकदेकाना किमात्मकोयमोको एमहिमास्यचकोहर केनाराधियुगेवैवद्वैतवाध
तश्चकिः मज्जानवावत्तवाधमत्तोविधायप्रतिदीचरं काश्यामकप्रदेवउकास्यमहाद्वुत देवदेववाच यश्रामाकारोपराविराया

का.उ.

62

तित्क्रपानीयेयुनरुतोयमिश्रितोत्तात्नानदेष्वरुद्ध्यानरु किमुशोचति अष्टम्यवित्तुर्दृष्टांतीश्रानिसहस्रमरैःषधि
 कोटिसहस्राणिमत्स्यद्विषादिनिहि प्ररावेशसमपित्यरागांस्तमेवति।तरापुणतमःकालोदेवविपितवह्मः तत्रस्त
 नेजमोहानुहवनदेवतावेन।मत्तोऽद्योमहाभस्वरे।कांश्चरिसेमिन्निधा अकारंशेनदेवताजिघृक्षफलंनभेत।तस्मात्काशाप्रय
 तनदृष्टकारुण्यरश्मिर १६३ डलेभिमानवेननचोदवर्गकशुभेन।नलबहुस्वेनश्रपानरशोपननेहितः६४ निरीक्षकपिलेशान्कृत्वा
 त्वामस्यारंजिते।कृत्वापित्रप्रदानानिपित्ररामागमिभवेन कृत्वापिमाहृष्यामाप्यनिरीक्षेत्पुनर्महात्पति।काप्रयानेकारमालोक्य
 कुतस्त्वस्थितिर्वेद्यमाह ईं शोकारयात्राभिमुखनर्वादीप्यपितामहः पवित्रपतितुरिताः स्वसितानसुखे ६५ मत्स्यसचवेनाम
 मरत्नानममृषाकृपविलोकनात्स्वस्थिति।तानसुन्यतेप्रातःपितंज्रहाराःषट् ६६ रुद्रारा।नित्युतनध्यायत्फलसेम्याप्यते।त
 फलंलभ्यतेचूनेभृष्टोकारवित्कृत्वात् ६७ केवलभूमिभारामनामिनेननतस्यवैयानानेद्वन्द्वेनकारःसर्वकामरःसकमी
 कामालोक्यसमस्तिचोशिर्गमले।लिङ्गजातानिस्वोर्गाष्टाणिनित्यनेसशयः प्रणवेष्टप्राम्याथमधुनत्रविप्रद्योतनवर्गलोकमवाप्ता
 यकाश्यान्तिमवयुमात् अस्मिन्सहस्रत्रल्लक्षस्यामीतिवेनित्तेन।हास्यचिरसोमहोमने।द्विगाचकापये ६८ कारंस्वर
 यत्रनरोत्तमप्रयत्नतः।कृतोत्तरेष्वेनस्वसामान्दरुद्रपुत्रतः ६९ कारयश्रिभोगोपतीर्षमनुजत।कृतोत्तरकक्रियस्तत्रनस्तनितिहो
 तिं श्रुकारिशेष्येनकाशापस्तिनैवमानायाः।मनुष्यचमैरानुद्विष्टिसिद्धासिद्धागमिनः आस्थानिगाम्यमोहिमानोयोरत्रागम्यते।
 त्वत्पुण्यपतोयस्माद्भिधेव्रविरभरिरे स्तुतिद्विगप्रभावात्सर्वज्ञस्यपतितत्तः।विधेविधेविधेहितस्मात्सर्वमेतत्रोचरतिद्विह

राष्ट्र

152

[illegible]

तीर्थं मंत्राजप्रसक्तो विशः देवतां सेविता बद्धो हवनं चकृतं बद्धः सुश्रूषिताश्च यज्ञोवा बह्वो बद्धनेह संमहाप्रशानेषु निशाभ्यस्य
 प्यतिवाहताः शिखरशिगिरीद्वाराभ्यामवाधु विनात्यहो दिव्यो वक्ष्ये सह स्यात्तामया संसाधिता न्यपि रसायना निबद्धाः सेविता निमग्न
 नाः महामायां स्यादिति ध्यायितव्यं यः मया प्रविष्टो बद्धः कृतं तत्वरं नोपमाः तपश्चापि महत्तु बद्धः भिन्नियमेभ्यः परं किंचिदपि
 त्वत्विज्ञे हितिष्टा कुतमपि प्रोः इहानीतामनु प्राप्य महोपाः तपश्चापि महत्तु बद्धः भिन्नियमेभ्यः परं किंचिदपि मया मनसुः
 यो मायन्मिव संप्राप्तुहि नाः अदृशं तन्मुक्ता भोजघट्योनिः सखि यति तेनेव महती सिद्धिर्भविता मम नान्नाश्रात इह सपरे
 च कथं सिद्धिर्भवेन्मम अनेनेव शरीरे राणां श्रवणं शरीरे राणां श्रवणं प्रथमं यत्सा रमन्स्य निश्वसितगार्ग्यं यवचस्तं प्रवृत्तं इह प्रोवाचम
 हराभ्यर्चयन्मम सर्वेषां प्रयत्नां तेषां शिवा राणां स्थिरचित्तं समुत्तरा धृतवती महापुण्यततं गुरुवाच अनेनेव देहं देहं मयि त्वेति
 हिकायुक्तः प्रतापवाहोति भवतां तदनेकं यथा मयि हं अयि युक्तं महो देवे सर्वे सिद्धिं प्रदंता धर्माय का ममीत्तारव्यं लोना परसा
 करं समुप्रातानां जभृतानां सर्वेषां सर्वेषां सर्वेषां कमेराः ३० बालभानुप्रदीपानां तमस्तु मम महाद्विषिः कमेभ्यः रुद्राणां तस्यैराद्यो
 वंशो विधिः ३१ निवारालेस्तीक्ष्णो राक्षसोऽसौ सपुनः रीधं निशप्रसन्नानोपरमो ह्यधरयिना याता यात प्रमापन्नाश्रिता मागं चम
 हं हूहिः अनेकजन्म जनि तमहापादे वज्रिणि नामाश्वाकुना पृसी मुहो श्रीमो वधायिनि विष्णुशितः परं धातुं सीम्नि त्वरी पवर्ग
 योः स्वधुनी लो लक ध्वनी नि त्वेहा लित भूतेतो एव विधमहो त्वं वसेदुः खो घृहा मरीपा धन्याः मम मयि जन्तु देवी भिमहं जन्तु यत्र काल
 भयन्तास्त्वयत्र तास्तु न सा मय तन्नेत्रमहिमा देवि नित्यशः अपि का प्रणवसंघातं सर्वशी सर्वे विक्रमो समग्रैकैः सम्यग्दर्शयिसे

राम-
७३

समः तीर्थं नित्यं निलोकोस्मिन् जन्तुतामघा न्यहो नानि सर्वाणि शुद्धार्थका प्रभायां नित्यशः अपि का प्रणवसंघातं सर्वशी सर्वे विक्रमो
 सर्वविक्रमो स्पर्षातिल भेन्नायं मज्जे हं नित्यं नित्यः नागबीजसंयुक्तः संसारविशेषो महान् दीर्घस्वापकुनारातिनाः कारणावबुद्ध
 ने सर्वेषां मुखरागुडकाशं परमं नवरः दधुर्वाजमिन्तस्मिन्नुन्नं न वप्रनोता स्मिन्त्यतिहमेकाशं मवपं तपि साधुः तप्यघाप्रवि
 निमुक्ता मस्यति गति मुनमी विभर्तिः सुवेला कानां सत्यादीनां सभ्यरा अभ्यंरा विभुक्तस्य सात्वतस्य शिवात्मयाः किमिच्छति
 गानमभियुक्तं तच्छ्रुता विभर्तिरेष्टं नित्यं साक्षात्तत्त्वज्ञोऽस्ति वागशासी यराश प्रवृत्तः त्रिकालपण्यात सप्रणो विधातव्यो यम
 नोनिः क्रमावहः एवेतो मणिः कशी प्राश्र ल्पे प्रादृक्षिणी स्तिः पश्चिम चेवपा कशी भाभृतता घो नरे इत्यत इत्तमे सत्रं मवि सक्तम
 हाफलं मणिकर्णीकुरेस्तात्वा इष्टविश्वेश्वरं विभु सत्रं प्रदक्षिणी कुराज सप्त फले लभेत ५० तत्र श्राद्ध प्रदातश्च च्येत प्रपिताम
 नः अविष्ट क्रमं तत्र मपि द्वागो लके ५१ न विष्ट तत्र चित्तं न संयसाधकं सिद्धिरं च तिसंतं सत्रं प्रप्राश्रणं सियायामः महापारिवराश्र
 नः रेभ्यो कुरुदुः प्रोद्गा म महासंश्रारा कटिपरीवृतः रत्नं निर्णयं सत्रं दुर्वेत्तया विभीषराः तं प्रोवभृत धात्रीशः तेन हस्तिरात्रकाः शोक
 राः पश्चिमद्वारा पतिकोदियारा वृतः रत्नं द्वात्रं तथा सद्रुय कर्तो मुदाशराः रशकोपो लागवक्रो भीषणो बद्धि रत्नं लात्तः काशको कर्को
 इ भिचरे प्रहृष्टा इत्तु ये त्रैसरापो निगारा एतेति भास्वराः कोला तो भ्रातृ राम रक्तको लभः काले कपतः एते पूर्वरात्तं निगारा पारिहितं माया
 वीरं मोहनं द्रवक ईमा लिप्रविग्रहः स्थूलको राम हवाङ्गुनि पारिवादि स्तिताः विशालात्तामहो भीमः कुरादरं महाभूरी रत्नं निपाश्रिमहा
 रदं हि लीदृशं स्तिताः न हि स न प्रवृत्तं लराशः एव रत्नकः आनेतो भोपक विभर्ति तं त्रिंशो भिषदः तस्मिन् सत्रे महापुण्ये लिगो काले सत्तं

का-३
५५

त्रयेषु हापात त्रसुव्रताः तेनागकन्याः पश्यन्ति त्रसु स्तुत्याशुभाशुभं कंदोत्तरदिग्भागे तत्र कुपोरसोदकः ॥ आधरमासं च तत्पीत्वा भवेद्भूत्स
सायने तत्र नारदश्वरं लिङ्गं दृष्ट्वा नन्दनिनादभूत् ॥ सुवर्वादात्मकं दिव्यं तच्छ्रुत्वा गोचरी भवेत् तत्र प्रत्येपदरी स्नात्वा स्वर्धुनी वहरा गच्छतः ॥ कृतं
त्यो भवेत् ज्ञानं वै शोचति कुत्रचित् ॥ असंख्यातः सिद्धिभोकारेश्वरः सेवकाः ॥ पापि देवे न वेदे हेनरिया भूते न तत्तुगात् अविशुक्तं पतं हे त्रैलोक्या
उदयि सवैतः ॥ नतीपि पुरः कारुण्येन तपोदनीतरे प्रगावशो गमैः काश्या नन तो नोपि नाविनः ॥ किमर्थं तं ससुत्पन्नामात्मा राणा
रिणाः परप्रभति विप्रैः कोमं देनादागतो भवत् ॥ तस्मिन् नन्दगहने नदाप्रभति सत्रम सर्वोपायपतना न्याशु सद्वा निशितरी राणपि
सनी निमिती शीनि सद्वा पाणिपुस्ततः ॥ इहानीममभागे न स्मारितो हत्वा प्राप्नुने ॥ अहमप्यागमिष्यामः काशी शनैः शनैः एते
पिमम शिष्टाये महापासपतव्रताः ॥ काशी गिष्ठासुद जेपियतः सर्वे सुखदः अपि वदं कामासाद्यैः काशी नैव शालिता ॥ मातुषु सु
लेभने हकुतस्तेषां महासखे यावन्नेरिपवै कल्पमावने वा सुषः ॥ तपः तावत्संयमलेन शभोगने रकानेने ॥ यश्चात्तद्वनश्रीमो
शिष्टिः श्रीनिवेत नोत्र वदताम् ॥ श्रीमं सुवत्रा नूहा सोविकशे कधेन ॥ १६ इत्याद्यायक प्ररि म्यागः ॥ पासुपतो ज्ञमः ॥ त्रैलोक्ये
हितः प्रागवारीणां सुरी रमनोपि दिधमात्मा गंगा वामे रासं सतः ॥ आराध्या श्रीमदीकारं तस्मिन्निगेतयगतः ॥ १८ स्तुतं वबाच रत्न
लेरि परस्माने मोका मविमुक्तं तत्र सिद्धिपराजयः साधका वडशोभने कलौकलुषचिन्तानां पुनो नात्ये प्रमेव हि ॥ पुरावै प्रसा
होत्पनात्सिक्ता नादिशेषतः ॥ येन रतिमहादेव न त्रिनिदितयधियः पुराणाय च निदितिनैस भाष्या न कुत्रचित् ॥ ३ कारसदृश लिङ्गं न क्वचि
जोगता तले इति गोप्ये समाख्यात देवदेवने निश्चित रमे मध्यायमाकरा प्यनरस्तु त्तमानसः विमुक्तः सर्वपापेभ्यः शिदलो क मवाप्त

गत-
५५

पात १२५ इति श्री स्कंद पुराणे काशीखंडे ३ कारमाहात्म्यं नाम बहवः सप्रतिमतो ध्यायः ॥ अगत्य उवाच ॥ श्रुत्वा कारकथमेतां महापातकना
शिनी ॥ नत्प्रोसि विंशतिशतव्यवृद्धिं त्रिषष्टि पाकथा ॥ कथं च कथितं देवैर्देवतेन वरा सुखा आविर्भूतिं ह ॥ बुद्धेः पुराणे त्रैलोक्यनीपरा ॥ १ स्कंद उवाच
आकराण्युनेव चिकथं श्रीमान वरिणी ॥ यथा देवेन कथितं त्रिषष्टि पसं सुदृढा ॥ विरज्य व्यहिति ताठं त्रिभिर्गोत्रिविष्टयं त्रिपरीशनादव विरजा
जयेत नरः ॥ ४ तत्संस्तुते गतास्तत्र सोतस्त्रिंशो घटो इवातिस्तत्कमपहमि राणाद्विगोहि त्रिलोचनात् ॥ ५ सोतो मूर्तिधराः साक्षाद्भ्रमरस्य पतं हत
वै ॥ सरस्वत्ये का लिहानमिदा च लिशर्मिदा ॥ इति सोभिद्रि संध्यातः सतिः कुंभमा सयः ॥ त्रिपयनिमहा धमालिगं विष्टपे म हत ॥ ७ लिगनिप्रतिस्तु
लिः स्वनाम्ना स्मृपितान्यपि तिपां सें शनात्सु साना सो स्तान फले भवेत् सरस्वती श्वरं लिगं दृष्टि तोन त्रिपिष्टपातः ॥ सारस्वतपदे दृष्ट्वा दृष्ट्वा च तत्तु
दत्तं पमुने श्रपती चान्तरे भक्त्या समर्वित ॥ अणिकि ल्वषवद्विष्टमम लो क निवारो ॥ दृष्ट्रिलो चेनात्मा च्यानमंद शस्तनमंद ॥ तस्मिन्निचनो नृणां
भक्तो सो निविध्यत स्नात्वा पिलिपिलाली त्रिपिष्ट पसं पतः ॥ दृष्ट्वा त्रिलो वने लिगं किं भूयः परिशो विति त्रि विष्टपस्य लिगस्य स्मरारामि मनि व ॥ त्रि
पष्टपयति भं पान्नात्र कामी विचारणा विविष्टस्य स दृष्टारः स दृष्टारः सुनुं संशयः ॥ कृतं कृत्यस्त एवात्र त एवात्र म हा धियः ॥ आने दृक्त्वा ने लिगं त्र
ने मे द्विविष्टया त्रिलोचनस्य नमापि मेः ॥ प्रतं शुद्ध बुद्धिभिः स प्रजन्मा लिता त्यापाने एता नात्र संशयः ॥ ८ त्रिभ्यां शो नि लिगानि ते बुद्धेष्ट पस्य तस्य तस्य
त्रि विष्टपे दृष्टे काश्यं म न्येत तो धिकं ॥ का प्रपत्रि विष्टपे दृष्टे दृष्ट सर्वत्रि विष्टपः ॥ चर्या निश्चित पापो ली न पुनर्गर्भभा भवेत् ॥ स स्नातः स्वर्गाय पुसर्वा
वर्तं मध्यवा न्मुच ये विष्टि लिप्य लातं पिस्ता वत्तरं बहो भसि सी त्रमे महा उपाय पत्र सा हो इति स्तरा तत्र प्राद्विदिकं रुत्वा गमां किं किं रिया नि स्ताना
पुलिपिलाली शं क्तव विष्टपतनं दृष्ट्वा त्रि विष्टपतिं कोटिती शं फलं भेता पदं यत्र जित पापं त्का शि र्शना द्धनेत का प्रपात पन्कत पापं त्रि शो च

राम-

५३

[illegible]

देवि नित्यं रागा मम मुने गमः । तावदुन्मत्तं सारं देवान् यमहोरागः ७- गो रि पा वन्त पश्यंति का शृणो लो नाना सुकृ त्रि वि धर्म्यं द्या स्तातः पैले प्य
ले डरे १- न जात मा त्स न म नो जयते न तत्रा त्रि वि प्र ति मा सं स रा ष्म्यं च त इ प्र ण च भा वि नि आ प्र ण वि ति स वे तः प्र ति रु द्रे वा त्रि वि ध र्प त्रि वि ध या इ ति
गा ता स्ता व पे ति पि ले भा पि न व स धा उ प र्ति का ए न त्स फ ले ल भे त् पा षो द का र्थ्या स त्रै व दू षः पा पि वि ना श कः प्रो ष प त स्तो द क म न्यो न म न्यो ति
य ति यु नः तत्प र्ति लो क स्य ष्च त्रि त सं ति लि गान्य न क शः के व ल्य दानि ता न्य त्र द शी ना त्प र्ति ना द पि त त्र शो त न व ति गंगा त री प्र ति धे त त इ द्या श्र ति
मा प्रो ति न रः सं सा स्ता पि तः । त द् द्वि रो म हा लि गी स ने भा ष्यं श से ति तः क लिः काल श्र का म श्र वा ध ने न त री च्छा ता त त्प र्ति व्यो म हा लि गी रो
श र ति का ति तै प त्रि ग ष्ट ज ना द्यो रो मी रू प उ न द धो आ श्र व त्ता मि श्र र लि गी त र्प र्ति पु रा प रं मु द र्च न व श्र दि शि न नि वे द्य पि का ल तः । श
रो शा द्वा ड दि भ गे वा ल त्प रं श्र रं त द् द्वि श्र द्या ष्ट र्प रं त र्प रं ल भे रा त द् द्वि म लि ग मा लो क वा ल्मी के श्र र से ति त त्प रं द शी ना द
व श्रि शो क जय म ते न रः । अ न्य च्चा त्रै व म द् ज न त्र द् द्वि मि द्यो ड व त्रि पि द्य स मा हा न्य द्यो दे व न भा पि तं ८३ इ ति श्री स्कं द पुरा णो ना प्र णो ख र त्रि वि
द्या वि भो दी ना म पंच स त्र ति त मो ध्या यः स्कं द उ वा च श्र रा ष्म ने त्रा व र णो पु रा क त्प र श्र त र इ ति रु स र हा सी धा प ति वि ल स ति शि त त्रि ले च न
स्य प्रा स र म शि मा शि वा नि मि त्तो ना न भा शि वा च्छा धि ए ल ना वि वा म ते १ क र च द पि क त्प रं त्रि लो क त्र स ति त्प रं प्रो न भ न लो भ इ व द न्नी श्र क
ता स्व म ३ म ह त्रे र गि ता ध्या भः प ता का भि त्त स तः । स न्नि श्र र य ती वे त्प रं द शी ना व श्र तो मु ने ५ दे री प्य मा ना सी द शी क ल श्र न वि रा ज ति पा दे शो न श्र ण
के न ख र दि व स मा श्र ति त त्र प्रा प व त द् द्व व से त्प रं क ता ल म । श्र तः सार्य द म ध्या र्क कु र व नि त्प रं प्र दि रा । उ डी म मी नं ध र ति पृ ष्ठ वा ते ति स त्तः र जः प्र ए म-
सा र से ल न ह री कु व दि ने दि ने त्रि ले च ने ति स तं त ना म भ क्ते रु रा ह ता त्रि पि द्य ति व त श्र तो वाः क र ति ति शो भ वे त व त व धा नि द्या नि श्र ष्टा ति क र ण प लो त

७७

योः कपोतः प्राप्य प्रतिशृङ्खलं तन्ने मांसाश्रितं कल्पेति त्रि संघं पश्येत्तोलमोः । नेत्रांतं त्रि वसन्ति व भक्त चेष्टां प्रदर्शयेत् । प्राणात्रा विहाय
यिकरा विहृत्यमानो नो ज्ञाप्यवांश्चिंतयतः पश्येत्तौ कौतुकं लब्धौ तत्र भक्तजनकां पीपासां पश्येत्तौ सनेतुं लालादि चरंतीतौ कुंवाति च प्रहंता
देवदत्तिरादिभ्यो चतः स्त्रीतस्त्रिनीनलेतस्त्रीतौ धृतौ धृतौ विप्रश्नान्तेन ज्ञाच भिद्वेजौ तपो रिच्छा विचरते त्रिलोचन समापतः । अग्राहकं तिष्ठ
लो द्विभ्योः साकं चेष्टयोः । अष्टदेवालयं स्तं घं गवाक्षतं गंतोचतौ । श्येनेन केन चिदृष्टेन दृष्ट्या स्तरां स्त्रितौ तत्र पापवतं हं हं श्येनः परिजि
दृष्टुः तौ मेनोपत त्रितो केना ध्वना च निर्मातः कृकाले कुरुत भू किं कथं युगपदेतौ नो ग्रा टो खेरं भविष्यतः १० मध्ये ड्युहो दुर्गं बले प्राश
शंसत्येवेति हतः । दुर्बलोप्य काले पितृसहस्राणि शक्यते १० करिणो गतसहस्रादराश्रानां न लक्षतः । तत्कर्म सिद्धेन पतेदं शरीरं केन युजे
त इगं स्थानां भूष्येति विपुः किं न विहृति चित् । खगं त्रयं दिग्गं सारमर्मज्ञ प्रकीर्षति इति दुर्गं बलं श्रं सन् श्येने नो ग्राहो र्त्ताः । असाधु सो क
रं वीरो ह्ययानो न भोगरां अष्टपापवती दक्षा विपुः प्रत्युपदिशो । महो बलं दुर्गं बला प्राह पापवतं यति १५ कलाव्युवाच प्रिय पापवत प्राज्ञ सर्वक
मिदं त्वोपावत वदं विषमं प्राप्नः श्येनो मध्वलो रिपुः सावजं यो क्त्वा मा कर्णं पापवत्यां सतं न्यतिः पापश्चो मुवाचे दं कश्चित्ति तव । श्ये १६ पाप
वत उवाच कतिनाम न संतं ह सुभगे न्यो म चारिणाः । कतिरे दालं पधे डरा दगो नोप विश्रं ति हि कतिं च वन पश्यंति नो ह्य वृक्ष विहृ प्रिये त
भ्यो यदीह भं न्यं कुतो नो तत्सु खं श्येन मस्त्वत्समासाधेत्यजितं तामिमं भूषं प्र अष्टपश्यं न वरा कस्य गाना पिन मे त्प रं रत्नं पाप क्त वः । अवा
पापवतं ततः । मो न माने द्या से तं स्तं पृथुः पाद र्पित्तराणां दित्तं मो पाद र्पित्प्रियं श्रिप वि कर्षणां सा ध्या नो व स मा स्त्रि ये कां म पृथु वं च । स रः अ
न्य द्वा र प्य ध्या य तः श्ये नो पश्य न्द पत्नी । अ प रि हि न्द्रि या द् द्वि य ध्या य म यु गं ता पु षं अ ध म उ ले ग त्प र प्रा सा द्य रि ते श्र भ न् । नि र्दि य तं हु ता पो ती या

को. 5
७८

निप्रगमनमार्गः गतिथानमसिप्रपेतेऽनुपायवती गता प्रोवाच प्रियदीनाशुदृष्टेऽहं त्वया हिताः ३५ तत्वाकार्यसममकार्यपुनः कलसिप्र
वात किं करिष्यात्सोऽपि मे वीर्यविरागः ३६ उग्वसुगल्यमयवृत्तास्तप्रीतोभयः अयं न तागतं विनिप्रोवेह न तैरागोऽप्रोनेऽनुन हर्षान कौश्र
उकपाटिकाः स्मिन्निमं उलवती गते योष्टिबुद्धताः यथेताः स्विह कोश ल्यमपि पारावत प्रिये गतिपुक्ताः पिकस्यपि पक्तिमान्तप्रोवे सुखनति
छकाचिंतामपि निवर्तिते प्रिये दिति हृदयं श्रुतत्वा साक्षिता मरुक्वत्सुती अपरिष्कारपि श्रेणः तत्र भाषिणोऽनुला किमंतेरमासाद्योपदिष्टा न प्रोवे
एवत् आषामंतत्र सति हृत्वा तत्कुलाय विलोकन चापन विनिर्गतः श्रेणः सापिभीता प्रवीर्युनः प्रियस्थान मिहं त्याज्य उच्छाद्य बह्विधं तः असीकुराति निकटमपि विहतिरह
तं कुलाय विविलोक च आपन विनिर्गतः श्रेणः सापिभीता प्रवीर्युनः प्रियस्थान मिहं त्याज्य उच्छाद्य बह्विधं तः असीकुराति निकटमपि विहतिरह
यत् सावज्ञसपुनः प्राह किं करिष्यात्सोऽपि मे अग्राही रागस्वभावावप्राप्तमशोभीरुहयः इतरि करारप्राप्तः संवश्येन मदावतः तयोऽभि
सुखंतत्र क्तितामामदुयोदधि पुनर्वितोक्ता तत्र धर्मश्रीं प्राप्नोते यथागतं गतिग्रशकुनो तस्मिन्नाबभाषे विदुग्मी नाप्रहृष्टानां त्रयवापुन्ये
निकटोऽयत् पुनर्दुष्टप्रनष्टस्मिन्नावोत्सावत्सुखप्रियः प्रियमत्यसपत्न्यस्वर्गगतिः सुवर्तसिद्धिः सति स्मरे शरीरगतानां श्रापमतिवृद्धि
माचक्षुसपुन्ये निरुदेशात् तन्नामोत्पन्नं वज्रयेत् सपुन्यं शमाप्रोतिकूलं हितं इव दुःखः प्रिये दिति निश्रम्यति सत्र वित्रं दर्शयितुः साप
पुनरप्युद्दिश्य मन्त्रेः खगाततः ४० अथापरिस्मिन् हनि स श्रेणः पुनरेव हि तद्वादेशमासाद्य सो यथावर्तते नित्यं बलः ५० असावलस्य शिव
रंयाते भानो गतिखगो कुलाया ह्यमागोप्यवचिपारावती पतिना श्रनिर्गमनस्यामकालो कोलोस्ति हनः यवत्ता वद्विनिर्माहित्यत्कामपि
सन्मते त्वयि जीवति दुःप्राप्यने किंचिद्वा गतिं तले पुनर्हृः पुनर्नित्र पुनर्देस पुनर्गृह यथात्मापेक्षितः पुनारपरं पधनराः तदा सर्वं हृष्टः

राम
७८

पेनेवेह लभ्यते अयमात्मा प्रियो वंक्ष्यमात्मा मरुद्धं धनार्थकाममोहारागमयमात्मलोकः परः यावदात्मनि वै चैवंतावदेमंज
गत्र यो सोपि सः स्वमतिना पश्यासह बोध्यते यो शोहं न तमहो भवति तस्मिन् भवनं एतद्भ्रातः प्राप्यतेऽपि नोति मार्गं भवन्ते अतो नीतिपथं
त्वा नायुष्मान्ना रितो ब्रजानां गतिष्यति सत्वेत्प्रातस्तोमे सुमेरिष्यति इत्युक्तेऽपि स वै पत्न्या पारावत्या हते धमः नमिर्मयो प्रतिष्ठानाद्वि आप्रतिव
रितः अथापि सिसृगात्पश्येने न वलितहा त्वेनिर्गम प्राप्ता सहृदः किंचिदुत्सवता सुने हे दिवा निकति विप्रकृति त्वाश्रीनामहमतिः पापवत
सुखावेदभिक्षोपापुधवातेतं किं वायुत्वं उद्वेकिं वानिर्महिर्मे गिरात्सुधा चोत्पीमत्तः पश्चान्निरयं पृथप्यसि क्षेवतो बह्वेकः प्रलोतमस
रज्जमो ह्यनायं पृथगतः सत्वात्स्वंगवदुर्गमेव दापुषा धर्मसमाले अमेयतं तमहृदयः विधिवद्विहाह्यप्यकुर्मन्तसाववो रितः ६५ इत्युत्प्रेय
संप्रोक्तपत्न्या ह्यविलस्येह ह्यत्स्वंगति सापितस्मात्तव जेयत्सुधाः इत्युत्प्रेयः इतः खगः अमुधत्नेन पश्येन स्वदुर्गद्वारमाश्रितः ६५ इत्युत्प्रेय
वितः सोऽपश्येने न वलितहा ततः चरगो न धनेना सुवचसापि धता त्वया तावावापुडो मी सक्षेपे नो यामिसलरुचितं मन्त्रासाधने मन्यपतिव
मितं अथपत्न्या कनरः प्रोक्तः सत्रस्तमेधमाः वदो वमानि नंता प्रत्यमा मे ह्योतिवृद्धिः अतो वस्त्रमिमांश प्राक्किं पीयमवलायतः अथ नापि बच अथ
करोष्यदिमप्रिम तदा हितं तव स्यामि कुरु वैवाचि चारितार्थमेकं वाक्यं करारागतं स्वात्तितो नमविद्यामि ७० यावदास्यागना स्मस्यामावत्स्वलो नमम
तावदात्पदिवृत्तेन त्वमेरेः पार्श्वे शशुति पत्नी वचः श्रुत्वा तदा सकतवानुगमः सपीडितोऽप्यदिशेन प्रसीकृतं वान्दु तनदी क्रांता नाश्रयं
मासत्वं उड्यातः पारयुल्लेष्टा श्रुत्वेन सोऽपि पारवतो पतत् विपश्चिन्नुज्जतिः सेत्याहः आचिद्वचनः ऊच च वं उडरात्पद्वचनं तावद्वचनं कच
द्वयोक्तं प्राप्ता रं मोक्षाम दुर्गते उवलस्य धमवति फले भाग्यमनो व्यप्रत तस्माद्व्यापुल्लसिराफलेनैव स होद्यमाः प्रशस्तपुमं वातो विपश्चिन्नु

तः पठन्तः । दिवा कृतमन्तं हन्ति सांपयन्तस्त्युदः । उत्पन्नवतिदेशताः कन्या हृष्टमानसाः । प्रणामप्रोदराशाने प्रवृत्ताः संयुताः । नागक न्यात्रु मृशामोक्ष
दिनो नाथक रूपाका शंकरः । जन्मोत्तरे कथं सेवावत्सर्गमन्तः कृता । भवप्रणमवद्वन्ताने तस्यापि कृतमन्तः । अस्मक मापिता । व्याहृत्पुष्पक रूपापिनि ।
तिष्ठत्वा प्राप्तामेवालोदः । तिमि शिवा । प्रोवाच तासां तस्यापि भवोत्तरविचिंतं १६ उवाच उच्यते । इत्युधेना मरातन मासि स्त्रोविनि समीहताः । प्राग्भववद्व
नोचतास्यपि कथमाभ्यर्ह । स्थापलावली परदेमासीत्यारवतीवगा । सच विद्याधरः । पतिरस्याः खगो भूत १८ प्रसाद्वन्ममेता । भयम्पतिरस्यैस्स खे । रजः ।
प्रासादसेजाने ननु पुनानिलैः पुनः । १६ उपरिष्टादधस्तात्कृता बह्वः । प्रकृष्टा ॥ व्याम्ना संचरमाभाभ्यां स चरद्रीममाजिरे । त्वांतवत् नरेति श्रियि
तेतं ज्ञोव चासंभृतः । अन्पाकलखात्वावकः । कलखोमदिते । रतायां विरचितो भ्यान्मुदितो न्यामतीव हिदृष्टानि कृतुकाभ्यन्तमभूतैः कृतानि वि । अस्
न्याव बुधो दृष्टमममगत्तरीपिकाः । पीते श्रुतिपुत्र न्याचममनमाचागमन्ते । तिसृषो निप्रभावे नन भवेतमसजिधो । मत्तुपुष्पमयध्या प्राकाशीप्रप्रि
कृतिरुवे । अमोभ्यानिधनदिसारजर्ह । पसुताभवतापतिः पावतोत्पाः । सजातिविधाधरागजः । रथाप्रवावती नारी नागराजस्य पद्मिनीः । इह जन्मनिका न्यासी
न्यवृत्तन्मन्त्रमिव । त्रिशिवस्यो गेदृस्यसुता चंपकलावती । एतस्या अपि पुत्रो न निशामयत वचस्पह । भवोत्तरतः नीयतः कन्वेकाप्रमास्यह । आत्मानं वैश्रा
लाभ्य प्रमवती पारस्यर । पित्रा वारा मयो न पिताभ्यो संप्रति तेनते । आयुष्यप्रापुः । उवाच त्रिनामप्रागर्ह । अत्र प्रमेव नः । सोऽयमिराहृत्ताप्येयति विविक्वा
हृष्टरश्चकनकान्ने भवान् । गोतमीनाम्योतिरुचा रायागजो वैधव्यः । रथमापन्य प्रसेव भवतः । अतएव प्रमत्तिनपरिपोता विवृतेयते । देवतासरीर
हो नाक न्यापराशो ग्रहो हस्तः । अश्वेषकस्य च हृष्टः । श्रमिपुरसा कुनो । रभाफला न्यदत्रा निमीहा द्वाभूत्तुद । कृत्वा मासी पयासा रित्तानि ब्राह्मण्यगो जे
अवाप्यानिधनं कोलः । उवाच । योऽवभवतः । ५५ फलचो भविष्यति कनदानरीत्तयोरभूत् । प्रीलरत्नाधमराका प्रसाजनिमवापातः । ५५ सचतारमयो विवः ।

राम.
८.

पितृ सुश्रवणावतः । रथे पितृस्य कनकाशयापारवती भवतः । एवं बान्ते वासदेवितोः पतिरिषकः । तिसृणां भवती न च भावी भूतो धनविहि । प्र
सादस्यास्य पश्चेत्ययो धरुमह । न भूतानि समीक्षित्वा नृजिनि स्वभाव च पापत्यान्की । उवाच । चपद्विधा तत्कृतं बंड । कृतं श्रानि गदस्य विव
विवत्तापतिरिव । तत्रत्यप्रधसजिधो । केन विधौ शिदे प्रोपपणेन चानिधि । मिच्छा श्रितितेन तनुस्युपनिर्तन । अद्यते कथि मर्कटोका सभमवश
गते । काशीवासि ज्ञपराविनेत्रे लोचन्यानुमुवपा । प्राहृ । होपारिस्तुपि पाणाने नागस्तुतः । अश्वनाते पीति प्रास्य विद्याधरकुमास्को निविश प्रस्वामी
गाश्र्वाक श्यानिर्देति मेष्य । मुदत्यमपि वीकप्रापुः । कृतं कसोभ्यभावहृ । तिस्य मद्दोः । परीफरी स्निग्धं तं मरुव्युद्गत । त्रिलोका अपि सदैव्याः । प्रेष्टा
रामासी । सी । ततो विनिगामोकारिततोप्यत्र त्रिलोचने । तिष्ठमा नीत्रलिंगे । हे भक्तस्य किदिशा म्दह । ततः सर्वप्रमतेन को शरणस्य त्रिलोचनः । इत्युक्त्वा
देवदेवशस्तस्वामी रताविशतः । अवाच्यरूपमासा । इत्युक्त्वा लोचनभवनारपे । ताश्वरदपरप्राप्यते । ज्ञातमशोधतः । स्वमात्तुतः श्रोत्रोक्तकृतनार
वामभवनः । सकृदमाधवेमासि महुपात्रसमागतः । विद्याधरास्तधानागमिलिताः । सपरिहरः । विजक्ति मद्दह । त्रिलोचनसमीपतः । देवस्य
रतनाहृष्टव्यान्येकलावली । ११ । विद्याधरापत्नी कन्यापतिस्त्रोविकल्पिताः । मदीरामासं बधः प्राप्यतः । त्रिलोचन ६१ । एतरी पञ्चनमिदः । पञ्चा
चभुजो म्दरः । त्रिशिखोपिकरी । इत्यादृष्टा एतत्रयपि च । जामातु रसमासा । पञ्चभपेरिमलानमो । अनीयो न स्वजनां सतमुदगविक शितिरसाः । विद्या
होत्सवमाकल्प्य स्वस्ववन्नमविशतः । त्रिलोचनस्य लिंगस्य वरापमोतिगोवं । भवविद्याधरः । श्रामाननामी भिविपुलस्तव । भक्तचारणसो प्रपद्यसे मे
योग्य त्रिलोचने । गणनीतिसम धननीमिभिः । मुदितः कृती । आत्मानं चाति से सत्यमृते लिंगलयगतः । ६१ । स्कंद उवाच । त्रिलोचनस्य हिमाकलीरव
नगोपितः । अतोत्यसत्त्वामनुजान्ते । इत्यमुपासते । त्रिलोचनकथामेनो कृत्वा पापा विनोप्यहे । विद्यापा जामातं मयैल भने वपोगति । ६१ । इति श्री स्कं

दपुराणोकाशीखंडे त्रिलोचनप्रभावोनामपदुधधनितमोध्यमः पार्वतुवन् नमनेदेवदेशप्रणामकहागानिधेवरकेसमाहात्म्यमकानामतु
कंपया १ तस्मिन्निगेसदाप्रतिस्तवका श्यामवन्नमानुजः २ अज्ञानानित्यदेवदेवमहाश्रयः ३ देवदेवउवाच ४ एतदपरोभिवास्यामिकेरोभ्यस
कथोहममः करणी विद्यायापौष्यपापोजयितेहारागतः ५ केरुपणु कामस्यधेसोनिश्चितवेतसः ६ आज्ञानसंचितपापंतः ७ आरिहवनप्रपिन ८ ए
हानिगतपुसिकेसामभितिश्रितः ९ जमदग्निर्जंतोपापशरीना रणपिनेत्रज १० मधेमातं प्रपन्नस्वत्रिजन्मजनित्रज्यादेहो ११ दिनिः सत्यमग्न
श्यानिनिश्चयस १२ सायकेरारकेरारकेरारेतित्रिस्वरनः १३ हृषिनिवसन्त्येयात्राफलमवाशुपातः १४ दशकं दशराश्वरपीलातात्रयमवुव सप्रज्ञ
मकृतात्पापान्स्वितेनावुश्रयः १५ हरीपापदुरे स्नात्वाकेदारशोपुत्र्यचाकोधेजन्माज्ञेनेनाभिमुनेतेऽत्र जमशयः सकृत्प्रार्थाम्यकेदरेहृष
पकृतादेकः १६ स्थाप्यलिंगहरेभोजप्रतेनासंगमिष्यति हरपापदुरे आहृदपायः कर्षिष्यातोउहृत्सप्रवृत्तवानसमेलोकाभिष्यति प्राणधरैक
त्यमदभरत्रतंरुगमुअपरोरुनकगात्वेवगांशमितेवाग्रतः सकृदाटारापादउडापित्याहृगतः कृतोपनयनः पिचमत्नचर्मत्रतोहितः
कृतीपाश्रुपतीकाशीसविलाकरसमेततः द्विजः पाश्रुपतेः कर्ताजगत्सुकुसंरितः कृतलिंगसमंचेश्वरभूषितवर्षभिः भिन्नाकृतानसर्वदे
पुष्टोर्जागारकाम्यतेः बभूवनेश्चितमनाप्रतजग्राह ब्रौतमाहारापागार्भासकाप्यीनंहृत्पाश्रुपताभिधः सुवर्गाव्योबसिष्टोभूतसर्वपाश्रुपतोत्र
मः १७ स्नात्वाहृदेहूरं पापेनित्यप्रातः समुत्थितः विभृत्याहृहृत्नातिविकाललिंगमवेषशानौततरं सुविज्ञानातिशिवलिंगेयुगोतथा सैव
ग्राहृदेशीयोबसिष्टोपुस्तारासहाययोक्तेरयात्राश्रीगारेगौतमोर्गहं यत्रात्मानशोचेतिकिविस्तेसागराः क्वचित्प्राशपादेकलिंगरुपति
गहृपुल्लमागतः १८ असिधरंतिरिप्राणवसिष्ठस्यतपस्विनः युगुत्तहरावगमोदयः पंचत्वामगामन्त्रा १९ पशतोतापसानीचविमानेसावोका

लाससविर्वसेतातश्राव्यसमालोकसवसिष्ठस्तपोधनः १ कुरारंमवलिगेषुबद्धंस्तस्तुनिश्चितं अथक + क + २ आरोप्यंतपापिवराःकेतसमन
मन्सुरा ३ मत्तकेदारमुद्रिप्रपरोहार्धपथेयहः ४ अकानारस्त्येनजगाराच + लासकेदारोपात्रावागारासीमगाता ५ अथहीनियंयंकापियशाश्रवाकाग
तुनः ६ प्रतिचेत्रं सदाचेयायावडौबमहंभुसः ७ विलोकपिथेकेदारवंसन्पागारासीपुः ८ तनमात्राकृताः ९ मयूकवर्धकेकाश्रकासुराः १० मयूकनैकेनने
त्येवसेताव्रतचारिता ११ उन्नमंत्रंसेवेचेत्रमधोमिकरवर्जिनिपमोसासहस्रेतुष्टः १२ पलिताकलितोपल तपोधनेमन्त्रिधनशकमार्तोर्नर्वापतः १३ का
रुणप्रकारिदरेमन्येपिचसिभिः १४ ततोपिनतउत्साहमंगोभूरुचिचतः १५ मधेमागोमत्तस्यापिपरोविदगतिमम १६ रतिनिश्चितचतस्केतुनिष्ठापस
शुचोः १७ आश्रमंनपीपुष्टेहृदहंभुडिकेभवं स्वप्नमपासंप्रोक्तोवसिष्ठसापसोत्रमः १८ उच्यतप्रसन्नास्मिकरागिबहुमाहिहा १९ आभाचचरमनुः
प्राथम्यस्वाविचारितंरुत्तकृतवर्षमपिप्रसामिष्यतिसोवरीत ततोपिसमप्राप्तोक्तः स्वप्नसिध्याश्रुविपता २० भवदृष्टामृष्येवस्वायवासदृशबने
त्रिनाः २१ वरवृहिस्रमन्नास्मिन्प्रशोकात्पुजित्वातवसंबदतः किंचिन्ममंदपेनाकिंचन २२ उडकंमेतमाकाशयवृष्टामासामगिति २३ शिष्यदि
रापममस्यतपस्विजनसंज्ञमः २४ यदिप्रसन्नदेवदेशतरामेसानुगारुमोसर्वंश्रुतिस्त्वप्राद्याएवदबरोमम २५ रवितस्ययुमाकारपयोपकृतिशालि
तः २६ वचनेनितोप्रीतस्तप्रीततयुवाचह पुनः पोषकवागात्रजपोद्विरागकृतोतनपुण्येनसमापुनः प्रोक्तोवृष्टाएव सबसिष्टोमदृष्टतोदृष्टपाश्रुपतत्र
तः २७ देवमेप्राश्रयामासद्विमशोत्तारिहृस्मिति २८ ततस्तत्रपसैकृष्टकलाभावेतात्रहि २९ हिमशेलेततश्चात्रसर्वभावेनसेलितः ततःप्रभातेसजतिसेववोषय
तामहृदिमादेः प्रालितः प्राप्रः मृत्युमानः सारविभिः वसिष्ठपुरतः कृत्वासर्वेसाधसामापुतः ३० हरीपापदुरेतीर्थंक्रितोहनतुयहानमन्यरमहतसर्व
हरपापकृतादेकाः ३१ आपाधामाननेनवषपासिद्धिमागताः ३२ तराग्रमलिलिंगेस्मिन्क्रितः साधकासद्वयोः अविमुक्तपरिस्त्रेकेलिकालेवैश्रवतः तवा

का. ३०
२५

प्रणामास्तुवधर्मलिं ५१ येकात्रिकमासिनाष्टमीतिशोभात्राकरिषन्तिनराउपोषिताः एतेवेजागरामहोत्सवेदेमेष्वरितेनपुनर्मेक
अविलुत्तित्तुपुवत्तुदरातामिममराः पठिष्यन्तिनराग्रतः क्वचित् ॥नेनसुतोममलोकागमिनः प्राप्यन्तिवेभवतःस्त्वित्तु पुनर्वेद
हिमप्रसितेदरेतजोनिधनेननधमेराअरेममत्रासितकिचिदेवतेविद्विवाएवममावमेव। प्रसन्नमत्रैसर्वलोकाशंकरेकाकुराप
रास्त्वमनोरथाभिताआनंदसरोहसरोनिप्रयोवक्तृतागोनेवदुवाकाकर्वित् ५५ इतिश्रुत्स्वदपुराणोकाशीमवेध्रमैश्रमहिमास्वानेक
माष्टमप्रतिमाध्यायः स्कंदवाच आनेदवाष्पसलिलमूढकुरुविलोकनप्रयःपश्यश्रेयाशोभीतोध्यायोतोधायांतुसंधांशुः १ अथ
तत्पश्यश्रेयांनधर्मराजमहत्तयाः ॥ एनरं कुराणमासतयोमिज्वलितोतते २ ततः प्रोवावसत्राधिर्वेदममाधवीप्रसन्नमनननगतेशा
तपाविषुहृते ३ प्रसन्नोसिप्रशानसर्वज्ञकरुणानिधो किमन्येनवेरात्रापत्यसाहासुतोमया ४ मनवेरविदुःसम्पन्नचतोदेव
होवाततोपिवारयोपास्मितन्नाप्रप्रार्थयाम्यहं श्रीकेशेजिभानामुमीर्षामकरबुवा। मात्रपश्रितसात्तोमामयुरः प्राजन्मना ५ पित
मापरिहारागामिनिहासकथाविदो। त्यक्तद्वारविहाराणां कीराणां वरेदेभवे। एतव्यस्तिसममेआमयेनपप्रतितागप्रकारं चत्वामा
पान्नाप्रकः प्रेनेनेभहेतः रतितानामनाप्रानासासामन्सरुदशितो। आनाप्रनाप्रामवतात्पापुः श्रेष्ठः स्वरुषिषा। ए इतिधर्मकवः श्री
लापनोपहृतिनिर्महो। तानाहूममुनेशेर्षविवनपावनतीननाच ॥ उवाचधर्मैतिप्रीतः एकशावानिरवचः। अग्रिमत्रथाप्रतसाध्वीधर्म
संगताः ११ कोदरोभवताद्योधर्मोशपरिचारिता। साधुसंसर्गसंज्ञीराजन्मोतमहेनसा इतिश्रुत्वा महेशस्यवचनेततत्रिणाः प्रावः प्र
राम्यदेवेशेनमस्तोभवनाशान १२ पश्चात्तातुः। आनाप्रानोप्रासवताकीवनीनः समीहितः। रतोपियत्तुपत्साहात्रिमैरुपिसमीहताः स्म

राम-
२५

भाः संतुष्टमावतामिरीशेहपरः प्राताः ॥ परंपरां लोभोवपत्त्वयगोचरीभवः यस्तदृशपातनाघतसर्वदुष्टाभयं। अभयुरोभवानेकस्वत्तम
यौष्यभयुर विवित्रजन्मेकैदांनस्त्रिनीत्रपरिस्फुरितः एतत्रपहताः परजिताएवच अधीतिनापिभरव्याख्यामिनः सेवकाअपिचवर्षमुते
ग्रामेषुउन्नम्राश्चिरचित्तानिगएजाविलोकनात् देवोनिरपिप्राप्रविमस्माभिरिशतः रिव्योगनासहस्राणितात्रपुत्रकाः स्वर्गीयमा आसुरी
राक्षसीनामिनेत्रतीचापिकेन्नारा। विधाधरीन्वाधवीयोनिरस्माभिरजिता नरत्वंभृगुजित्वचपरिश्रममेकशः ॥ जलेजलचरत्वंचसालचरत्वं
लेकारिता वनेवनैकासैजानाग्रामेषुग्रामवासिनः। रातापोपावितरिअरक्षितातोपिचातुकाः सुखिनोपिबयंजाताः। प्रविनोवपमसाचाजेतमश्र
व्यभृताः परजेताएवच अधीतिनापिभरव्याख्यामिनः सेवकाअपि। चतुर्भुजममैउन्नम्राधमामधोमाः अभूमभृताः श्रेयो नकुपिस्तेषु
मागताः। रतोयोनस्ततोयोनस्ततोयोनस्तताव्यतः पिनकिन्नाभिनप्रापिस्वलेशमनागपि। इहानीपुतापसभारद्वैमैश्वरविलोकनात् २५
तापनेः सुतपोवद्विज्वालाप्रज्वलितेनसाः संवीर्यप्रज्ञात्वाकैतकृपावधर्म २६ तत्राप्रिचिद्वेदप्राप्तिपुत्रस्मात्पुत्रोत्पत्तौकृपयाविप्रीत्यु
ज्ञानसर्वदुष्टेहितत येनज्ञानेनमुक्तास्माः सुप्रोक्तोसारवंधनात्पत्रिताः प्राकृतिः प्राप्रमैमैश्वरमादेशं संप्रदनेनोक्तामिनोवेदज्ञानसर्वदु
र्वेच्छामः कवलमत्युकाशेप्रोभोः पुनर्भवत्वात्तद्व्याधिज्ञानामः सर्वदुष्टकलेवयोपधाचरेनमेसागीतसर्वस्वभायोदुमाः एतदेवपरितो
नेंसमगोष्ठिजिकारा। वपूर्विसज्जनकालेपुत्रवानंदकानने निर्मेष्याविष्णवाग्नालेसारभूतमिदं। व्रतमगोद्विदिनेवैकाग्रप्राप्तुं कृतुं
त्यजोयुक्तोयवदुमिश्रं ग्रंथस्तद्वह्निहाराः हरिणाकैरविपुः केवल्येकाग्रिसंस्थिता मातुबलंकासुनिवः प्राकृतोन्मुनिसेतदेव
रधीत्यनिगमानकाश्यामतेपपरं स्थाभिनापित्ताद्वीपुरतोमरताचाले। इमेवपुनप्राकैकाशीनिगीराजनभः कृष्णदेवायोनोप्येवश

का. ३.
२५

श्रीमद्वत्सलान्यथा यत्र विष्णुः साक्षात् क्रान्तपदे वदन्त्येपि सुनयनीयसकापिराः। चिंतनालोमशश्च। काशिका सुत्तिकशिका।
वयमप्येवजानीमोमत्रवर्गतरंगिणी। आनंदकाननेशो नो मोक्षोस्त्रिबनिष्ठत भूतभाविभविष्यमत्त्वमैतत्तैरसातलोतत्त्वमेवज्ञानमि
धर्मेश्वरप्रदायनार ३६ अतो हिरण्यभौकहृषीकेशमुनीरित। भवमोक्तं च निबिंशं मोक्षानीमहं वयं ४० सुलामलकवसर्वमेत
इत्योरीगोलकं। अस्मद्वागोचरस्येवधर्मपदं निषेवराणाधर्मोऽतस्तपसातिर्पणोपवपुर्विभी। ज्ञाताः स्मन्निर्विकल्पहिंसर्वज्ञान
लोकनभरचात्रकशरीरान्मदममा तत्रापिभोगभवनमनइयमितिनिर्मिता मोक्षलक्ष्मीविलासाख्यः प्रासादोमतिशमभः यत्त्रिणी
पिमुच्यतेपेकुर्वीराः प्रदक्षिणी। स्विष्टयाविदंतः खेचिचरापिरेवताः मोक्षलक्ष्मीविलासाख्याः प्रासादस्यविलोकनार। शरीरइत्योमति
ब्रह्महत्यापिनान्यथा मोक्षलक्ष्मीविलासस्यकलशोमेनिरीक्षितः। तिधानकलाशालोतनसंचितपदपदे इरातोपिपतीकापिममप्रासादस
इगा। नेत्रातिश्रीकृतपिस्तुनित्यतेतिमध्यामभूमिभित्वाख्येजानस्तप्रासादमिधराह्निः। आनंदराख्यस्यकदस्पर्काप्येधरमीकरः ब्रह्म
दिक्तावगतनिपात्ररूपापानेकप्राः। मांमेवोपासतेनित्यं विज्ञेयविजगतामपि संसीधोमखिलेलोकेक्षानेपरमनिर्द्वैतः। रतिशान्
सामोम्यासमेविष्वासभूमेका ममसर्वगतस्यापिप्रासादोपापस्ये। पञ्चब्रह्ममहास्तातपरमीपनिषद्दि। अमृततत्त्वहंमृतोमहत्तैभ
योभक्तकृपावशानैः श्रयस्याः प्रियोधामतशाम्पामंडपोस्तिमे तत्राहंसततंतिष्ठतसुदामंडपममानिमेधार्धप्राणांकांतेतिष्ठतिनि
मूलः तत्रमस्तेनवेभागः समभ्यस्तः समाश्रयतिवांशामंडपनामतरुप्रानेजगतीतले तत्रयसजपलेकांतभसेवैश्रुतेः यलोप्राणापामेत

राम.
२५

यः कुमरस्येकमुक्तिमंये ५३ तेनाशंगः समभ्यन्यतोमोनान्यत्रापुतंसमाः निर्वोसामंडपेयलज्जपदेवेषडहूरं ५८ कोटिरुदेराजोभ्रमयत्कंतस्यत
इवेतासुचिगंगाभिसिस्तानोमोजायेष्टतस्त्रिंशे निर्वोसामंडपेहोमः सतुद्रिष्टविशभता। ब्रह्मपतेसंकृतकृत्वा ममस्त्रिंशामंये ब्रह्मलोक
मवाध्यायैपतेत्याभिगच्छति। धर्मेश्वराख्यप्राणातिशेतिहृष्टानितत्रयः पदेनिरभिलाषः सन्सर्वसन्ममवधमनोनिष्ठदिग्गजपत्यप्यो
निर्वापेच्छापाकृती निर्वाणामंडपः न्यत्रैततप्रमृदतपः। बायभृगागतो न्यप्रत्युपापपराशत तस्यापद्यिकाधर्ममोनेरज्ञातामंडपमितं
कृष्णलक्ष्मीनापिमोदधानुक्तिमंये स्वशासैव। गियनिसनसुसंचतिदिवा त्वैकजापकुर्मध्यस्थिन्कसिन्निनपिः उष्णसितोचमिहो
ससर्वत्रतुपापभाकुतिवस्त्वामहं हानंतजकृत्वामहाव्रतं तत्राधीन्याखिलदेवच्यवतेननरोदिवः। प्रयाणोदुवतेपस्यप्राणासमेसुक्तिमंडपे
समामनुप्रविष्टात्रनिष्ठयावहंखेलं जलकोडसमाकुर्मज्ञानवाप्यासहोमय परं वृषानमत्रेराज्ञानेजामतनिर्मलंतजलकोडनखानंम
मप्रीतिकरंमहत् असुषिन्नेजसदनेता। राहंजलप्रति। तस्यासारसुतीभोगिममष्टांगमपः। अष्टांगेतिद्विद्वेयोनिः श्रीकाः श्रीसमया
मर्थतत्रमष्टांगदुलानिभुवीन्यहो। मात्पानिदुवित्रागोमहकाहंसवतिवनाना नेपश्रवस्तुनिएजोपकराणान्यपि सश्रिमानकृतसिधे
बहुजपिस्तमः। निर्वाणालक्ष्मीहे। ततनिवीरापदापुम ७३ यत्रकुत्रापिनिधनेप्राधुमादपिसकृदे। मोक्षलक्ष्मीविलासाख्याप्रासादस्य
तमेमरेश्वर्यमंडपपर्यंतत्रैश्वर्यंहरास्यहं। मत्प्रासादद्विभागोज्ञानमंडपमस्तिमत् तजानेदिशानिततंतत्रमोध्यायतोसुतो। भवानीराज
सदनेमहाकिहिमहासनं यतत्रैमहत्तुपेनित्तिविष्वाभिमदैवतताविशालाच्छापाहं। सोधेममाविष्वाविष्मिका। तत्रसेस्यतिखिलानावि
आहंमश्रापामाहं। निममस्तानतीर्थचक्रपुष्करणीममातब्रह्ममवतापुसातन्नेमैत्योदिशामहं। यदाहः। त्यक्तमत्त्वेषाहं ब्रह्मस

का-३०
८६

तत्र त्वत्वेन प्रपदादुच्चात्र तत्रेति शिष्याम्हं मदाहः स्तारकज्ञानं मदाहः तितिर्मले स्वप्ना रामं मदाहः अत्र तत्र तत्रेति शिष्याम्हं जगन्मगलं रूपं
त्रयमामागिकारिका का विषयप्रामाण्यमिति तत्राहं कमेभिः पाणिनां न्यायप्रून निर्वाणश्राणाने यत्रात्रापात्रनीचतमे अतिरिक्तानेननेन सान्स्थाने
दिवा निश्रां भदा बुधोम हागाध प्राणिनः परमज्ञानः भूत्वेन को भ्राते यत्र तस्य तस्य म्पहं सौभाग्यमाप्यभसीव विख्याता मशिकाशिका का द
रामितस्यासंवेत्स्यमग्रजाभाते जायवा महासमाक्षिप्तं पन्नेर्वसुता प्रसिद्धिभिः उः प्रायेण त्रयोमोक्ष शोभ्योरपि सत्तायता राक्षितो सिद्धिवाक्यतिः
पठितो वाप्यपठितः तत्त्वमेवामाहरी दामो संप्राप्य मशिकाशिका का मयत्वेन न्यत्र कृपशास्यथा यमशिकाशिका का दरा मित्रतमात्रमभितः विरसीव
तामयिरेवादिह प्राप्तिरसमागतिरुधैरः अविचारितदरयसंवेत्सि सचिते शरीरमभ्रमपि नर यसां मागिकारिका का च विस्पोगाप्यप्र
प्योरे वैरिद्रुशिकारिपि पुनः पुनर्विचिंयति ज्ञानमभ्रमप्यवच ए निवृणाल ह्नीयि अतिभिरुपमशिकाशिका का ३ किरानमहासा मेवराणाप्य
स्यामहा यसी तन्महा असासम्भ्रिलोकपिन चोद्धर पराणिमार्चनछान मविमुक्तेश्वरमम तत्र प्रसक्तं कृत्वा कृतं कृताने मवेत ति
युष्मापुपती सध्याकुर्माप्यपुपतीश्वरे विभूतिधारणा त्रयपुष्पाशोर्नवायते धातः सध्याकुरो मयितसंकारिने जनेते त्रेकापि कृतानां ध्यात
वैयानकं कृतिनी त्वसामि कृति वासेह संरात्रचित्तं ईषि अत्र जागरा कुरुत्वा चतुर्दृश्यां नगर्भमाहः एते प्रशोर्वितो दद्यान्मिहा लामिभक्ति
तः स्नेः समर्च्य तस्मिन् स्त्रीरत्नदिलिभेनारः पिष्टपत्रित माला प्यहं सिंगे विषय तिष्ठामि सतते भक्तमनोरथ सम्मूह्ये विरजं कर्महापि द
त्रसेव्यमानवः विरजनाय ते नृनचत नैरुक्तोदकः ॥ महादेव महापादं मम साधकमिहिरं तत्पविर्दर्शनं दिवमहापापि प्रमुखाते पितृप्राति
प्ररपीह वषभ भजसज्जकं पितृतया कुरुत्रयिदं सारयति रागात् आदिकेशवपीठं हमारिकेशवरूपधृक् ॥११॥ स्वतः दीपन प्रोभक्तत्वेन न

राम-
८६

तिवह्नमात्र तत्रैव संगलपमिसेवमं गच्छा यिनि उपपेवंदंतीर्थभक्तान्सतारपम्यहं विदुमाधवरूपे तापत्रहं वैद्यवान्जानन् नोपेव वलरत्नाना
त्रिद्विधोः परमं पदं वचुस्महं पठिषेवोपश्रुसिदेवकाः तेषां परमनिर्वाणः कालेनाभ्येने जप्सते तत्र सिद्धिश्चारी पीठं च श्रुत्वा स्मर्यापतः ॥१०॥ तत्र सन्निधि
कृते तां भक्तिः ध्यामा सती भवति कष्टा यद्योगिनी पीठयोगासिद्धि विधायिनि ॥११॥ सिद्धास्तु चान्द्राश्वकेर्नेलज्ञाः रुद्रा धर्मे ॥ अनेका नी
हृषीगन्सितिका प्रयापेदपरे परं धर्मशरीरस्य का विमुक्तिरुत्तमा यत्र मीबा लकी राश्वनि मेलतानभाजने आसुः सटुपरे सा निनात्रा
तिभिमाशिराणाः एतद्विस्मि श्रुर्पीठं तज्जप्य द्वादिनावधि न कर्तुं चित्रगणितत्रपीठं वनमुत्तमं ममा उग्रहतः कीरी नेता नश्यतः सतदि
यविमानमा रुद्यगीते गोभसुसंहत तत्र भक्तविर्भोगान्नाना प्राप्यमयति इह मुक्तिमवाप्स्यति त्वसंसागिने मेराः इह मुक्तवर्तिरे
शेकिलासशिखनोपमे दिवादिमानमापनेरुद्रकृपायि पुरुते आरुह्यति नमनानं दिव्यरूपधराः खगाः कैलासमभिसिजा पृष्ठममा
पृथ्वीतः मत्ता ॥१३॥ इति श्रीस्कंदपुराणोकाशिवेदधर्मेशाख्यानो नामैकोनाशतितमो ध्यायः स्फुरद्वाच कुंभोद्भूततराश्रमपि लो
काजगदं विका उवाच श्रीभृगुराताप्रागत त्रिहोपरं अविर्कावाव अस्य पीठस्य माहात्म्यमहदिवमहत्स्वरानिराश्रमपि मजातिज्ञाने ससा
मोचनं १ अतः प्रभावे विज्ञाप्य धर्मे पीठस्य भूजरा धर्मेश्वरसामपीठं तस्याम्यपुदिनावधि ३ अत्र लिंगो गुरुभक्ताः स्थितो वत्सु माल
वाते ध्यामा मोक्षसिद्धि साधयिष्यामहे मरा ४ श्रववाव साधकं तत्त्वपदि कृतवत्यापमिष्टं ५ अस्पृहं मपीठस्य नो धृष्टता सतीप
तएवाविश्वमोक्तं गोविश्वमान्या स्मरं बह्वि ग्लोविश्वसुजा मत्र एजपिष्पतिमानवाः ६ विस्मिन् भुजे विश्वस्थित्यति नैलमप्रदं नरा
स्त्वदं वकाश्रात्रमविष्ठा त्वमलात्मकाः ७ मनोरथतती प्राप्तामस्ते भक्ति विधायति तन्मे न प्रपस्य सिद्धिं भक्तिमिष्टं नु गहात नारी वायु रुवा

[illegible]

राम

५८

[illegible]

सुखं दुःखं। अथ कोपवत्तारात्तद्विषयं चोपेयं। आध्यात्मिकं शिरोमसौ पतित्वा पुनरुत्थितः। उवाच बभौ धर्ममवष्टभ्य महाबली १६ दानं
उवाच ज्ञानं न संन्यस्योऽसि न ह्येषा च तद्भुजः। आयाधा छिद्रमसौ धृष्टं मे हानवोतकः एकं विधिं हि प्रमत्तं भिक्षुं हितं बलवानसि। विध
येत न्महत्सु संयुधस्वत्साधुधर्मया त्वपाकपट्टपेरावसिनः केवभादयः। न बलेन हन्ताः सन्त्येहं तावद्वलेन हि। वल्लेपातालं मनयते
न वामनं तोरुधतः। न मरुत्वेन भवता। हिरण्यपकशिखरं हतः। त्वया जटिलरुषेणालं कैशो विनिपातितः। गोपालवेशमाले व्याकसापि नो
स्त्वया। स्त्रीरूपेणाहं स्वं त्वं विप्रस्य। प्यास्तु न संयुधो ह्येषा भवता शूरवाद्यानि हता बड्। मायाविना भग्नप्रपसर्वममैतं साधुधर्म
तो ह विमम्पद्यदिरिष्टलं विहास्यसि। अथ वारं त्यक्तं नेः किमभिः कातरो वितिः। न त्वं च्यसि निश्रुले त्वं न त्वं विद्याभ्यस्यतां। अथ शपमेव
वमनेन व्यमघ्न प्रातः शरीराणां वारं त्वं शपे मय्येवेनापि छलेन वा। रूपं विद्याधरीकन्या न मया रूषेता सती। सा सा तत्र श्रीस्वित्तयाते वा
यं प्रतितामया इत्युक्त्वा वामरोहोऽप्रहरेणाह निश्रु। निजघ्नानन्दनोः सन्तस्तुतिस्तु च्यपकं पिना नपोवत्। अहं तं विनिषत्ता रामभ
नि। लल्लो वकीलं हतः। विप्रले तोलपत्तरी निजघ्नानमहाबाहुः। सत्त्वप्राणा नो ह्येता रातः। इत्यं कं कं कालं केतु सनिहृत्पसरकपने वि
द्याधरी प्रपश्यती। प्रहृष्टतत्तत्तुहा। नारदस्य मुने वीर्यवत्समो गीता वीर्ये। कृतं मया कृतं ते किं करवाण कन विहास्यतां त्वं त्वं त्वं त्वं त्वं
कोप्राहं भीरुवैतसि। ११। मलयगंधि सुवा। अष्टपामने ववीर निजघ्नोः। परा। कृतो। किमपि छिद्रमिवातो कुलकन्यमदधिते। इति
ब्रुवत्याकन्यापण्डनः स्वेव वीर्यमुनिः अतर्कितगमः प्राप्नोना रोहिवलाकृतः। १२। तत्तत्तु वत्तः। स्तोतुं दृष्टुं तमु नि सत्रमं। कृतं प्रमारी।
मुनिनापि विशिष्टा गीता शिष्टो १५ पाणिग्रहा विधिः। निषिद्धेनारदनाददेता जमत्तनोरसविषवर्तना कृतमंगली तयामलम्

राम-
७३

धिन्यापुतः सो मित्रजिन्तपः। पुरीवारासी प्राप्य पोरैर्विहितमंगला यद्वाश्रगादपिनारो नारकी मे वज्रा नृविन प्रातिमा प्रोति मेधादीता
पुरीमुविशन्त्यः। पर्यायुर्मा प्रवेशं नलभते वासुवारयः। केवलं जनयि आदिता पुरीमुविशन्त्यः। अपि स्मृत्वा पुरीपात्रे काशी त्रैल
काकाक्षिता। नरो न जिप्यते पापिस्ता विवेशमभू पतिः। पर्यायुर्मा प्रविष्टा नमहृदिरपि पातकेः। नाभिभूषेत काशीता प्रविशायतिः सापि
विद्याधरी काशीसमर्पि वीर्यवत्तः। निनिदस्वलो कश्च पातालनगरीमा प्राप्या मित्रजित्कानेन घातुं शनसाधुः। यथादृष्ट्वापि
होकाशीपरमानन्दकेतने। सा कृतार्थमिवात्मानं मन्यमाना मनस्विनी। तेन यत्पात्रेका प्रणवपुर्गो निर्दिष्टो यो सौम्यमित्रजिनासाध
पत्नी मलयगंधिनी धर्मप्रधानसेस्य कामप्रयो जमेसु वि सीकृतानपि तरोजी क्षिप्रमभक्तिपयायरी। रहो विज्ञापयचक्रे पति मक्रास्त
यिनी। १३। रातुवाच भूयामीष्टतृतीयायाश्च विद्यामिमहाव्रतं। यद्यच्छाभवेदुत्तः पुत्रका माश्रितप्रदं ३६ राजोवाच देवमीष्टत
तयायमेकं यकारं भवेदुत्तः। कादेव ज्ञानत्रयस्या विधानं चाणिकिकं लो नरीपत्यनसुताताया व्रतादिसमाचरेत्। जीवंतीडः। पिबेत्सायान्
तानिरयमस्यति। इति राजोदिताराजी धवत्क सुपचक्रमोदितिकं त्रैयानेन स्पत्रतस्य सरहस्यकी। ३६। इति श्री स्कंद पुराणे काशीखंडे
रक्षाविर्भावपत्रकमो नाद्याः शित्तमो ध्यायः। रातुवाच अवधे हि धाराय कथयामि यथाश्रतस्यास्पविधानं च फलेनाभीष्टदेव
तो १। पुरः। श्रीरघुत्याः श्रीमुरव्या व्रतमस्तु ना। नारदेन सत्ताश्रिन्या व्रतमेतदरीरितं २। जीपी चाद्यते यदि वा पुत्री भूत्तल कृत्वा
अन्या भिरपि वदो भिः पुत्रा प्राप्नुतादितः। विधिना स्पत्रसे पूज्या गोरीत्यव विधानं विना। ज्ञानं धमनस हिता धमता ज्ञानमुच्यते ५। मार्गेश
धनतीयाया शुक्लाया कलशे पाताम्यपात्रे निक्षेपे कंतदुरेः परिरिति। अविच्छिन्नेन दीनं चरत्तनी रागरेजिती। वासः पात्रोपरि न्यस्य सत्त

सत्त्वमनसं तस्योपरि शुभपद्मं दिशमिव काशितं। तत्कर्मिकाम्पा उपरि च त्वरादिनिमित्तं विधिसंज्ञमेषु तृणां लपदां वरदिभिः शु
 चैर्नानाविधैरभ्यः फलेनौरगमत्युक्तैः श्रुतैः नानाधैश्चकारैरुपगनाभिभिः परमान्दरिनेवमुः पञ्चानुवृत्तमभिभिः धूपैरग
 मत्युक्तैः श्रुतैः नानाधैश्चकारैरुपगनाभिभिः परमान्दरिनेवमुः पञ्चानुवृत्तमभिभिः धूपैरगमत्युक्तैः श्रुतैः नानाधैश्चकारैरुपगनाभिभिः
 गरां कामिनिदिः पनमोऽसुवेः हलमात्रमितेकुटे ज्ञानवेरसंस्तुताः। युतेनमभेनानुत्पद्यमानं त्रिविदिजः सहस्रं कमत्तानावसे
 रां त्वयमेवाह नवप्रसूतौ कपिलेऽष्टशो लाचपमस्विनी दध्मरावामेवयोमसात्कं गलतदया। उपोष्य रपती मन्त्रावादाविभुषितो प्रति
 स्तत्वाचि त्वयि च सत्त्वाचाप्यमादतः। दस्त्रामररो मल्येदेवामिमुदन्वितः सोपत्करो चोभूतं मत्ताप्यधरापयते मयुक्तरश्मिमंत्रव्रतं
 निशुनं सुरा १५ ई नतो विप्रविधानं जेविधे विविधकारिणो। सुतेवशकरेदिह तदुत्तुषमा इताद्युभात ई सहस्रं मोजयित्वा प्रदि ज्ञानो मक्ति
 पूर्वकं। भुक्तशेषेणावाच्येन कुपेदि पाशातुतः। इत्यमेतद्वृत्तं राजाश्रुकार्क्षितित्वा सह। कुरु चैतत्प्रियमस्तमभीष्टफलद्वये रतिभूषणत्व
 मेराश्रुत्वा सत्त्वे चेतसा। युनेव्रतं समाचीरासां नवलीवभूवह तमथ प्राप्तितागोराभिषेकं तेषिता। पुत्रे हो हिमहामपेसाचा द्विजराचं भव ज्ञानमात्रे जने तर्हि पुन
 सा। युनेव्रतं समाचीरासां नवलीवभूवह तमथ प्राप्तितागोराभिषेकं तेषिता। पुत्रे हो हिमहामपेसाचा द्विजराचं भव ज्ञानमात्रे जने तर्हि पुन
 रापतिरात्रवे। भक्तः सराशिवत्तु प्रसिद्धः सर्वभूतले विनेवस्तन्यमनिन घोरश्रावृकृतिः। हारात्। एवभूतः सतीगोरिपुत्रा मित्यान्ध्या चरु
 म्दन्वा पितृयेत्तु रात्रिभक्तानि तुष्टया। अधकालेन तनयमूल है स्याप्य जाजुनत हेतुरपत्तिरभसावित्राः। रिष्टे स्मृता दिदि राजाश्विनि चैत्र
 त्यजा इष्टं तस्ते सात्रिकाभाकारण्येकवलेपतिदेवता। अत्राह जेतथाप्रतनमनमको विरा धात्रिका समाकाप्यहं ईसान्यथा ना। पचमुत्र

राम-
६४

हापीदेविकानाममात्का तस्यैस्त्रयपमित्वा संबालं धात्रिकेवदोगोपीदत्त। शिशुरेतो नवाग्निविनिवेदित। गुज्ञापुः। पिमेपिण्यमात्रे विज्ञपु
 त्रमासापेरात्तरेदिने प्रकृतशिशु न स्पशश्चिप्रं विकटपामापुरोभागेरुद्धात्रे पिकागाता। अथसाविकारो रीसमाद्रु पचयोगिनी। उवाच
 नमत्तश्चिप्रशिशुभमारगगाप्रतः। तासां मात्री चकुरुत्तरां तानमुप्रपन्नतः। योगिनो विकटपामा प्रवेचयेत्ताः। तां नो नो निन्युगतानमोरात्रादया
 द्यापत्रमातः। प्रगास्ययोगिनिर्नवेदं तेशिशुस्त्वैवसे। पुरोनिधायमानं रां प्रेवत्तविकटे हिते ३३ ब्रतमाशविदमदोरीश्वराहृनारसिंहिका। किमा
 चापि माहृदो चासुउचैवदेविका ३३ इहान्तवास्तकस्य विकटप्रेषितेततः। एषस्तुमुगपि र्भिकस्तातः प्रसूयका मातृमिष्टेति एष्टमप्येकचिन्मके
 च। नरातमोगिनाचक्रग्राहमात्गाश्लिते। राजयोग्येभवत्येधमहालक्ष्म्यालक्षितः। पुनस्तैत्रेवनेतुयेत्येगो न्यत्वेविलेखिते पचस्य
 महादेवी तिष्ठते पत्रकान्यरा। पस्याः। सेकवनान्दरां निवाणाश्रीरहते। सर्वत्रशुभजनिन्याको प्रणमुक्तिः परेपरे। तद्यापि सविशेषहितरा
 नु सर्वोसिद्धिस्त तन्वावसेनास्यषोडशाहकते। शिशोः। सिद्धिं विजयामविश्वेशानुग्रहात्प्राप्त। एवमात्तगाशोमिगीनिगीनिः। तां निहृता
 पितोमात्वा केनयंच सुश्रुतिपुनः। सुप्रप्यतनहापीदेवगेलोकादि ह्यगतः। आनेरका ननेने रव्येततोपविष्टुलेतपः। तापसातीवती प्रशान्तिश्रुते
 दिपचेतमः। तस्य राजकुमारस्य प्रसन्नो भूतमाधवः। आविर्भवदुत्तरेलिगस्तुपाराशरकरः। उवाच च प्रसन्नोस्मि वरुह्येन्द्रपागज ५३ स्मरुवाच
 सर्वज्योतिर्मयलिङ्गपुरतो वीच्यवा इमयो। सप्रयातालसुदिपस्थिते बृहदुग्रहोत्त। पराम्यहंडवडू सोपगितुष्टव भूजति। स्रक्केजिन्मातराम्यतोः स्मृ
 दारुदेवतेः वरचप्रार्थयाचक्रे परितुष्टतचरुहः। कुमार उवाच देवदेव महादेव यदि स्मोवरोमम तत्रभवतास्त्वमेभवतापठनासह। अस्मिन्नि
 गे स्थितः शोभकुत्तमसमीहितं विनामुद्रादिकराणामेत्राणां विना विमो। दिशासिद्धिपनामत्रदर्शनात्पश्यनान्नते ५४ अस्यालिङ्गस्य मे

क्रामनोवाक्कप्यममः। मेदेवप्रहतेषुकर्मव्योवारधमे ५५ शिततद्वरमाकर्णयिष्युवोवारधमः। एवंस्तपःपङ्कतेवीरेवैमवस्तुना
 नतुर्विष्णुमाक्राञ्चरामिजितोभवान्। विष्णुशवसुत्पन्नोममभक्तिराजः। दीर्घविष्णुनामलियमेतत्वर। त्वाम्। काशपदस्यस्य
 निभक्रान्तिनामह। अस्मिद्विगोसदावीरह्यस्याम्यधदिनवधिदास्यामिचपरासिद्धिमाश्रितभयानसुशयः। पानमाहमानमेकलोक्ष
 श्वेत्स्यति। यत्कवेत्स्यति। भाग्येनसपरासिद्धिमाप्स्यति। अत्रजप्रदुत्तरैतत्कलमचितमेववा। नाहोहाराकरामादृष्टयतेहेतुकं। ततो
 रात्र्यपरागम्येत्स्यति। तमेभुक्ताभोगाश्रयिषुलान्तिस्मिदमिष्यति। पुरीकारासीरम्यसिन्निग्नोराजतः। उपसक्तपिपमेदेव
 तोरमिष्यति। ततोपहृयश्रवन्तीधेवातिपुराणैष्वद्विष्णुप्रदीपभक्तिविराणराजती। योतः। कोकावराहमभ्यर्च्यतन्तीजान्मभजनः।
 अमिकोकावराहद्विद्विषयसन्निधौ। दिलापतीधस्यैष्टीप्रामाण्यहरपरः। ततःसुगरीर्थचमगरेप्रामपीपतः। यत्रमज्जन्मभयौह
 साहरे। सुप्रमगरीर्थचयभ्रमगरीधतः। सभाद्विरानाजपुष्पयत्नोत्पन्ननीलभतः। मुहोदधतिबिख्याततीर्थमताश्रितधीतः। सक्त
 घत्राज्जन्ममाहरेधमहेदधि ६५ चौरतीर्थततः। पुराणकफलेष्वसन्निधौ। पापहवराचौपयवत्प्रजानाभ्यर्चयति ६५ हेसनीर्थत
 तोपीयकरेप्रसन्निधौ। इंसस्वरूपीयतार्णयामिभ्रतरेहिनः। ततस्मिन्मुक्ताख्यासकेशवस्यतिपुराणः। तीर्थयत्रात्तमाम्यम
 र्जलोक्तविश्रान्तो। गोव्याघ्रशरीर्यतनेपथिकमेवहिसम्भवेमवस्यतः। अत्रमज्जन्मभयौह
 वत्त्रयैयत्राप्रतेनेमहौधुजा। ततोपिमुचुकुंउर्यावतीर्थचान्तीवपुराणैष्वद्विष्णुप्रदीपभक्तिविराणराजती। योतः। कोकावराहमभ्यर्च्यतन्तीजान्मभजनः।
 अमिकोकावराहद्विद्विषयसन्निधौ। दिलापतीधस्यैष्टीप्रामाण्यहरपरः। ततःसुगरीर्थचमगरेप्रामपीपतः। यत्रमज्जन्मभयौह
 साहरे। सुप्रमगरीर्थचयभ्रमगरीधतः। सभाद्विरानाजपुष्पयत्नोत्पन्ननीलभतः। मुहोदधतिबिख्याततीर्थमताश्रितधीतः। सक्त
 घत्राज्जन्ममाहरेधमहेदधि ६५ चौरतीर्थततः। पुराणकफलेष्वसन्निधौ। पापहवराचौपयवत्प्रजानाभ्यर्चयति ६५ हेसनीर्थत
 तोपीयकरेप्रसन्निधौ। इंसस्वरूपीयतार्णयामिभ्रतरेहिनः। ततस्मिन्मुक्ताख्यासकेशवस्यतिपुराणः। तीर्थयत्रात्तमाम्यम
 र्जलोक्तविश्रान्तो। गोव्याघ्रशरीर्यतनेपथिकमेवहिसम्भवेमवस्यतः। अत्रमज्जन्मभयौह
 वत्त्रयैयत्राप्रतेनेमहौधुजा। ततोपिमुचुकुंउर्यावतीर्थचान्तीवपुराणैष्वद्विष्णुप्रदीपभक्तिविराणराजती। योतः। कोकावराहमभ्यर्च्यतन्तीजान्मभजनः।

[illegible]

नेनमानवः ए ततो ह्यर्कतीर्थचविधित्तीर्थततः परं यत्रास्तुतानोयातिरविलोकंस्तुनिर्मला ए५ तातो न्यसिंहतीर्थचमहाभयनिवारण
 कालादपि कुतस्तत्र स्नात्वा पवित्रेति च ८ ततोपि पुराणदंन्द्रांतीर्थचित्रार्थेश्वरं। पत्रस्नात्वा स्नात्वा चित्रगुप्तेन पश्यति ए६ धर्मतीर्थततः
 पुरा धर्मेश्वरतः स्थितं तत्र प्राद्वारिकं कृत्वा पितृरागमनगो भवेत्। ए७ विशालतीर्थविमलं विशालफलं रततः। तत्र स्नात्वा विशालाक्षी
 इष्ट्या गर्भे न जायते ए८ जशसंधेशतीर्थचजरासंधेशसंनिधौ संसारज्वापादाभस्तत्र स्नातो न मुच्यति १० ततोपि ललितातीर्थमहासेभाप
 वर्धनं स्नात्वा च पितृलेलितां नंदरिद्रो न दुःखमाकृ १०१ ततो गौतमतीर्थचसर्वपापचिशोधनं। स्नात्वा त्वपि दान्तिनिवीप्य यत्र शोचते न क्वचित्
 १०२ गंगाकेशवतीर्थचतीर्थचागस्त्यसंज्ञकं। ततस्तयोगिनीतीर्थचसंध्याख्याततः। परं १०३ ततस्तनोर्मदंतीर्थततश्चार्धतेयकं। वासि
 ष्ठचततमतीर्थामाकंदेयमनुत्तमं १०४ त्रैयान्येतो नितीथानि पुराणदत्तसोत्तमं। खुरकर्तारिसंतततस्तीर्थमनुत्तमं १०५ तत्र प्राद्वारि
 कं स्नात्वा नरो मुचेत किं त्विधं। ततो मगीरयंतीर्थं राजर्ष्यप्रतिपुराणदत्तत्राल्यमपि यदेधत्कृत्यांते पश्यन्महितः। एतेभ्योपि हितीर्थेषु
 लिंगाकोटिचपादाप वीरवीरेश्वरलिंगं मुद्राश्रेष्ठमविष्पति वीरतीर्थं नारत्नात्वा वीरेशोपरि श्रुत्य च तीर्थेषु तेषु सर्वेषु स्नातो भवति नान्यथा
 १०६ यस्तु वीरेश्वरलिंगं कृमभ्यर्चयिष्यति। तनत्रिकोटिसख्या निलिगानीहार्चितानि १०७ यस्तु कामयते लक्ष्मीमुक्तिं ह्यभुक्तिं दामयि
 तं न वीरेश्वरलिंगं सेव्यमति यत्नतः १०८ विधायैकं जागरां नरो वीरेशमर्चयन् भूतापाने वगृह्णाति शरीराचमोति कः। इदं लिंगं दास्य
 व्यसिद्धेः संसिद्धिका मुक्तेः ऐहिकामुष्मकं नयन् स्नात्वा सर्वान् कामान् समर्पयेत् १०९ यचामतेन स्नयन् नपः करिष्यति मानवः पलेपलेफलतस्त्व
 शोषरकोटिपुष्पासुजां यदन्यत्र फलं लिंगे कोटिपुष्पप्रदानतः। तदेकैकैकपुष्पावीरेशो नात्र संशयः एकामप्यद्रुतिं स्नात्वा वीरेश्वरसमी